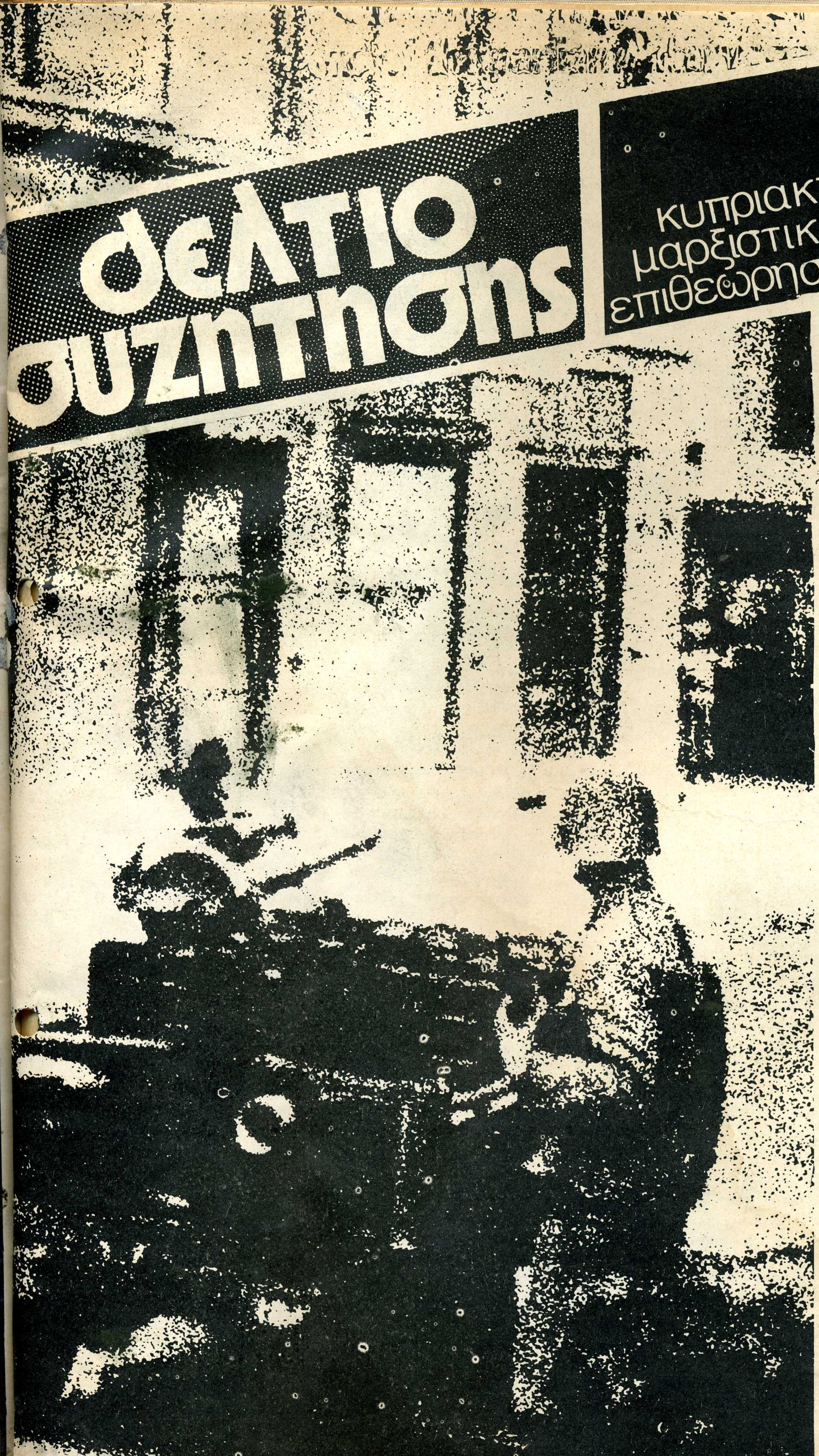
δελτιο συζητησης

κυπριακη μαρξιστικη επιθεωρηση

6



γυναικειο κινημα στρατος κομμα και εργατικη ταξη

εργατικη ταξη εργατικα ατυχηματα εμπαργκο

καθαρση κυπριακη παιδεια φοιτητικο κινημα χλη

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ Τ.Κ. 5143 ΛΕΥΚΩΣΙΑ

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΣΕΠΤΕΒΡΗΣ 1978 Νο 6

δελτιο συζητησης

δελτιο συζητησης
δελτιο συζητησης

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Το σημερινο δελτιο συζητησης βγαινει παλι σε 32 σελιδες με πιο πολλες συνεργασιες.Ορισμενα αρθρα ειναι γραμμενα απο νεους συνεργατες που ειναι για μας πολυ ελπιδοφορο.Κοντευουμε τωρα ενα χρονο ζωης και το αποτελεσμα δειχνει οτι εχουμε πετυχει στους στοχους μας περισσοτερο απο οτι περιμεναμε.Το γεγονος οτι το δελτιο αρχισε να σπρωχνει ατομα να γραφουν μας οδηγα στο συμπερασμα οτι εχει βρει τον χωρο του.Τ ο αναγνωστικο του κοινο εχει σταθεροποηθει αρκετα.

Παρολα αυτα νομιζουμε οτι υπαρχουν πολλα που πρεπει να καλυφτουν ακομη και επαναλαμβανουμε αυτα που ειπαμε στην αρχη.Οτι χρειαζεται ακομη περισσοτερη συμμετοχη για να εξαπλωσουμε τον προβληματισμο σε πιο πλατιους κυκλους.

Ολοι ξερουμε τες δυσκολιες για να βγει ενα τετοιο εντυπο.Η ομαδα που βγαζει το "δελτιο"αποτελειται απο εργαζομενους που δεν εχουν απεριοριστα ουτε το χρονο ουτε τα χρηματα.Γι αυτο ζητουμε την βοηθεια του καθενος που θελει και μπορει να βοηθησει. Οτιδηποτε βοηθεια ειναι χρησιμη.Οικονομικη ενισχυση πουλημα γραφιμο και στα τεχνικα(δακτυλογραφηση, σελιδωση,διεκπαιρεωση).Οσοι θελεται να βοηθησεται γραφεται μας στο Τ.Κ. 5143.

Λιγα λογια για το περιεχομενο:

Το αρθρ γιατην παιδεια κανει μια σφαιρικη αναλυση σε σχεση με το συστημα.Παρολο το μεγεθος του ειναι αρκετα ενδιαφερον.

Το δευτερο μεγαλο αρθρο,για την Χιλη ειναι γραμμενο απο πολυ συγκεκριμενη τοποθετηση-του αριστερου κριτικου της "Λαΐκης ενοτητας" και της ρεφορμιστικης πολιτικης του ΚΚ.Παρολο που αναφερετια στη Χιλη θιγει προβληματα που ειναι παγκοσμια.Ανεξαρτητα αν καποιος διαφωνει αξιζει να διαβαστει.

Το αρθρο για τους φοιτητες ενδιαφερει αμεσα τους πρωτοπορους φοιτητες γιατι ξεφευγει απο το καθαρα θεωρητικο και προτεινει αξονες παλης.

Η αλλη συλλογικη δουλεια,για το γυναικειο κινημα αντιμετωπιζει γενικα τα πιο βασικα προβληματα που ξεφυτρωσαν μαζι με τις πρωτες προσπαθειες για την δημιουργια Κυπριακου γυναικειου κινηματος.Θιγει θεματα οπως η αυτονομια και ο προσανατολισμοςπου ειναι πολυ βασικα για το σημερινο σταδιο.

Στο αρθρο για το κομμα και την ταξη γινεται μια τοποθετηση εναντια στο γραφειοκρατικο μαντρωμα των εργατων απο τα σημερινα κομματα και κανει μια θεωρητικη αναλυση του τι ειναι κομμα σε σχεση με την εργατικη ταξη προσπαθωντας να βρει τη σημμασια του για το σημερα

Ποια η σχεση της μορφης και της κοινωνικης αποστολης του στρατου με το συστημα ειναι το θεμα που καταπιανεται το αρθρο για τον στρατο.

Πολυ απλα δινεται η αναλυση για την εργατικη ταξη και τον ρολο που παιζει μεσα στην κοινωνια στο αρθρο για την εργατικη ταξη.

Τελος ειναι η παρουσιαση του βιβλιου των Πολωνων Κουρον και Μοτζελεφσκι"Ανοικτη επιστολη στο Ενιαιο Εργατικο κομμα της Πολωνιας".Το βιβλιο κανει αριστερη κριτικη στο συστημα που επικρατει στην Πολωνια και ειναι απο τις λιγες αριστερες φωνες που δεν πνιγηκαν.

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

αρχουσα ταξη και καθαρση



Τεθωρακισμενα εξω απο τις φυλακες στο τελευταιο επισοδειο με την αποπειρα αποδρασης. Στον κυκλο ο Κυπριανου μιλα με τους ομηρους.

Η αθωωση των δολοφοων του Αγιου Τυχωνα εδωσε την αφορμη στους συγγενεις των νεκρων του πραξικοπηματος να εκφρασουν την αγανακτηση τους για την αποφαση του δικαστηριου και να ξαναβαλουν το θεμα της καθαρσης. Ειταν αρκετη ομως μια διαδηλωση τους να προκαλεσει την αντιδραση των δικηγορων υπερασπισης που εβγαλαν ψηφισμα καταδικαζοντας την επεμβαση στο εργο της δικαιοσυνης. Απο την αλλη μερια οι εκπροσωποι του αστικου κρατους βιαστηκαν να μιλησουν για δικαστικο λαθος και να προσβαλουν στο Εφετειο την αποφαση του δικαστηριου για να προλαβουν τυχον γενικευση της λαικης αγανακτησης.

Η ενεργεια του εισαγγελεα της Δημοκρατιας να προσβαλει την αποφαση του δικαστηριου κρυβει εκτος απο την ανησυχια του κρατους για το λαικο αισθημα αγανακτησης και την υποκρισια της αρχουσας ταξης. Μπροστα στον κινδυνο να αμφισβητηθει "το κρατος δικαιου" η αρχουσα ταξη ειναι διαθετιμενη να κρατα ορισμενα προσχηματα. Μια πιθανη καταδικαστικη αποφαση θα της δωσει τη ευκαιρια να θριαμβολογησει για τον υπερταξικο και αδεκαστο χαρακτηρα του κρατους. Δεν εχασε καμια τετοια ευκαιρια το κρατος για να δειξει ποσο συμφωνο ειναι με το λαικο αισθημα τον τελευταιο χρονο. Η απαγωγη του Αχιλλεα και η τελευταια ενεργεια των φασιστικων στοιχειων στις φυλακες της Λευκωσιας ειναι αρκετα ενδεικτικα. Το Κυπριακο κρατος παρουσιαζεται οτι κτυπα τους τρομοκρατες φασιστες και εμφανιζεται στα ματια του λαου σαν ο προστατης των συμφεροντων τ που τα ταυτιζει με τη υποσταση του κρατους.

Η αρχουσα ταξη για να διατηρησει τον μυθο του αταξικου κρατους ειναι διαθετιμενη μερικες φορες να κανει και θυσιες οχι βεβαια αμεσες αλλα εμμεσες. Ετσι στην Ιταλια δεν διστασε να θυσιασει τον Αλτο Μορο, στη Γερμανια τον Σλεγιερ. Ετσι καταφερνει να διατηρη ολον εκεινο τον καταπιεστικο μηχανισμο που της επιτρεπει να διαιωνιζει την κυριαρχια της. Χαρακτηριστικα η καθαρση εγινε μια υποθεση που αφορα μερικα φασιστικα ανδρεικελα που πηραν μερος στο πραξικοπημα και που χρησιμοποιουνται απο την αρχουσα ταξη αναλογα με τες περιστασεις ακομα και για τους εσωτερικους της ανταγωνισμους.

Η αποφαση να περαση η διαδικασια της καθαρσης στα χερια υπουργικων επιτροπων και πειθαρχικων συμβουλιων της δημοσιας υπηρεσιας με την επιφυλαξη των λογων εθνικης ενοτητας ειναι χαρακτηριστικα της διαθεσης που εχει η αρχουσα ταξη για καθαρση. Ειναι αδυνατο να γινη καθαρση χωρις να θιγουν οι κατασταλτικοι μηχανισμοι του αστικου κρατους και οι οργανωτικες δομες του. Γι'αυτο ειναι τουλαχιστο αφελεια να περιμενουμε απο τους αστους να κοψουν απο μονοι τους τα ποδια τους.

Τα κομματα της παραδοσιακης αριστερας χρησιμοποιουν δημαγωγικα το συνθημα της καθαρσης ζητωντας απο την κυβερνηση να διωξη τα φασιστικα στοιχει Δεχονται και καλλιεργουν ακομη την διαμαχη μεταξυ δεξιας και ακροδεξιων στοιχειων που πολλες φορες ειναι εντελω τεχνιτη σαν ενα στοιχειο για να υποστηριζουν τη " δημοκρατικη δεξια".
Το αποτελεσμα μιας τετοιας πολιτικης ειναι ο αποπροσανατολισμος της εργατικης ταξης και η εξυπηρετηση στους αστους να διατηρουν το μυθο του υπερταξικου κρατους. Το αιτημα της καθαρσης μονο μεσα απο μια αγωνιστικη προοπτικη και σαν μερος ενος συνολικου προγραμματος που θα αμφισβητει τες ιδιες τες δομες του αστικου κρατους και την κυριαρχια του κεφαλαιου μπορει να παλευτει σωστα.

Τα συμφεροντα της εργατικης ταξης δεν εχουν να κανουν τιποτα με τες εκλογικιστικες μικροδιαμαχες της δεξιας ουτε με την οντοτητα του κρατους. Ενισχυση του κρατους σημαινει σταθεροποιηση και δυναμωμα των κατασταλτικων μηχανισμων για να μπορουν οι αστοι να τους χρησιμοποιουν αναλογα με τα συμφεροντα τους. Το ΑΚΕΛ και η ΕΔΕΚ που δεχονται αυτο το δυναμωμα του κρατους με τη δικαιολογια οτι θα παταξει τη παρανομια (ποια παρανομια;) και τους φασιστες δεν κανουν τιποτα αλλο σε τελευταια αναλυση παρα να οδηγουν την εργατικη ταξη σε μεγαλυτερη καταπιεση και σε χειροτερη εκμεταλλευση. Ας μη ξεχνουμε οτι και τη περιοδο που το κρατος ηταν ιδιαιτερα ενισχυμενο (εφεδρικο σωμα, ειδικοι κατασταλτικοι νομοι) δεν καταφερε να ελεγξη τους φασιστες.

εργατικα ατυχηματα

Ενας ακομη νεκρος προστεθηκε τη δευτερη βδομαδα του Σεπτεμβρη στον καταλογο των εργατικων ατυχηματων που τελευταια αρχισε να γινονται ενα καθημερινο φαινομενο. Ενας οικοδομος εργοδηγος - καλουψιης επεσε απο ψηλα και καρφωθηκε σε σιδερενια δοκο στο δευτερο οροφο της οικοδομης που δουλευε.

Η εξηγηση σε ενα εργατικο ατυχημα εχει δυο πλευρες, η μια ειναι η πλευρα της εργοδοσιας που βλεπει τα πραγματα απλα και παντα μεσα στα πλαισια της εξυπηρετησης των συμφεροντων της. Η απαντηση των εργοδοτων στα ατυχηματα ειναι οτι φταινε κυρια οι εργατες που ειναι απροσεχτοι. Χρησιμοποιουν διαφορες στατιστικες φτιαγμενες απο τους ιδιους η την κυβερνηση για να μας πεισουν οτι την μεγαλυτερη ευθυνη τη φερουν οι εργατες. Αυτες οι στατιστικες δειχνουν οτι το μεγαλυτερο ποσοστο στες αιτιες των ατυχηματων ειναι η απροσεξια των εργατων και ιδιως για τα πιο σοβαρα ατυχηματα. Και αυτο για να αποφευγουν τες μεγαλες αποζημιωσεις που θα απαιτουσαν οι εργατες γι'αυτα. Στα πιο μικρα ατυχηματα μπορει να βρουμε και την ελλειψη των μεσων ασφαλειας, κι' αυτο γιατι ειναι αδυνατο να ξεγελασουν τους εργατες που ζουν καθημερινα στους χωρους δουλειας χωρις ουτε και τα πιο στοιχειωδη μετρα ασφαλειας καμμια φορα.

Η ξεδιαντροπια των κεφαλαιοκρατων στο θεμα των ατυχηματων δεν εχει ορια, ειναι δε χαρακτηριστικο οτι πολλες φορες σε ενα ατυχημα που πιθανο να επαθε βλαβη και καποιο μηχανημα βγαινουν παραπονουμενοι αδιαφορωντας τελειως για τον ανθρωπο προσπαθωντας ετσι να τρομοκρατησουν τον εργατη και να του δημιουργησουν αισθηματα ευθυνης.

Απο την αλλη πλευρα ομως οι εργατες βλεπουν τα πραγματα διαφορετικα. Δουλευοντας καθημερινα στες οικοδομες τα εργοστασια, τες βιοτεχνιες και τα εργαστηρια ξερουν οτι για τα ατυχηματα δεν φταινε οι ιδιοι αλλα η εγκληματικη αμελεια των εργοδοτων και η ελλειψη μετρων ασφαλειας.

Για τους εργοδοτες τα προστατευτικα κιγκλιδωματα, τα προστατευμενα καλωδια, οι σταθμοι πυρασφαλειας, τα προστατευτικα γαντια και κρανη, ο καλος εξεριστηρος και τα αλλα μετρα ασφαλειας στοιχιζουν λεφτα και δεν αποφερουν κανενα κερδος. Η λογικη των καπιταλιστων, λογικη της εκμεταλλευσης που χρησιμοποια τον ανθρωπο σαν μηχανη μονο για να αυξανη τα κερδη τους δεν βρισκει στα μετρα ασφαλειας κανενα κινητρο για επενδυσεις. Οπως τες μηχανες που μονο λαδωμα και ενεργεια χρειαζονται για να λειτουργουν ετσι κι'ο εργοδοτης αντιμετωπιζει τον εργατη δινοντας του μονο οσα χρειαζεται για να ζει και να αναπαραγη την εργατικη δυναμη. Η λογικη των καπιταλιστων δεν σταματα μεχρι εδω αλλα χρησιμοποιει το ζητημα της ασφαλειας και αλλες αναγκες των εργατων στους χωρους δουλειας για να τζεπωνει ενα κομματι απο το μεροκαματο του εργατη. Δεν ειναι λιγες οι περιπτωσεις που οι εργοδοτες κοβουν απο το μεροκαματο για να καλυψουν τα εξοδα αγορας διαφορων προστατευτικων, φορμες δουλειας, κρανη, γαντια η αλλων μηχανηματων οπως ψυκτηρες, ντεποζιτα νερου αναγκαια για τους χωρους δουλειας. Ειναι χαρακτηριστικο ακομη οτι σε μερικα εργοστασια οι εργοδοτες εχουν εγκαταστησει εσωτερικες καντινες που λειτουργουν στες τιμες των εξωτερικων.

Αν τα εργατικα ατυχηματα ειναι στη πλειοψηφια τους τα οσα διαβαζουμε στες εφημεριδες, γιατι υπαρχουν και πολλα που δεν αναφερονται, δεν αποτελουν παρα μονο ενα μικρο ποσοστο σε σχεση με τες αλλες αρρωστιες που εμφανιζονται μετα απο μερικα χρονια δουλειας σε ανθυγιεινους χωρους. Η κηλη, και η δισκοπαθεια ειναι οι συνηθισμενες αρρωστιες οσων δουλευουν στες οικοδομες. Η φυματιωση ειναι χαρακτηριστικη αρρωστια οσων δουλευουν στα τυπογραφεια και ενα σωρο αλλες αρρωστιες που προκαλουνται απο το ανθυγιεινο περιβαλλο η τα μολισμενα χερια στους χωρους δουλειας.Η αγορα βοηθητικων μηχανηματων οπως αναβατορια, η εγκατασταση εξαεριστηρων για τους εργοδοτες ειναι μια περιττη δαπανη, αφου η δουλεια μπορει να γινει με τα χερια των εργατων που ετσι κι'αλλως απασχολουν.

Εκει ομως που η εκμεταλλευση των καπιταλιστων παιρνει τον πιο αθλιο χαρακτηρα ειναι στη διαρκη τους προσπαθεια να εντατικοποιουν το ρυθμο δουλειας και να αυξανουν τον εργασιμο χρονο της μερας ειτε με υπερωριες ειτε χωρις. Εδω ειναι που ξεσκεπαζεται το γελοιο επιχειρημα για την απροσεξια των εργατων.Ο εργατης που εξαναγκαζεται να δουλευη συνεχως με γρηγορο ρυθμο οκτω η εννια και καμμια φορα δεκα και δωδεκα ωρες ειναι πολυ φυσικο να βρισκεται σε υπερενταση και κοπωση με αποτελεσμα να δουλευη σπασμωδικα και να χαλαρωνη η προσοχη του πολυ περισσοτερο μαλιστα οταν δεν του παρεχονται τα αναγκαια διαλειμματα για ξεκουραση. Μεσα σε τετοιες συνθηκες ειναι που πολλοι εργατες χανουν τα χερια τους η και την ιδια τη ζωη του ενω οι εργοδοτες και η κυβερνηση μιλουν για απροσεχτους εργατες.

Το κρατος δεν εχει κανει τιποτα για να εμποδιστουν ουσιαστικα τα εργατικα ατυχηματα και ουτε θα μπορουσε να κανει σαν ο εκφραστης των συλλογικων συμφεροντων των καπιταλιστων που ειναι. Η Βουλη των κεφαλαιοκρατων ειναι αδυνατο να θεσπισει μια εργατικη νομοθεσια που να κατοχυρωνει πραγματικα το δικαιωμα στη δουλεια και τες συνθηκες πραγματικης ασφαλειας. Απο την αλλη μερια οι μισθωμενοι δικαστες του κρατους επιστρατευουν καθε νομικιστικο κανωνα και καθε παραθυρακι του νομου (που γι'αυτο το λογο εχουν ρυθμισει ετσι) για να γλυτωνουν τους εργοδοτες στες περιπτωσεις εκεινες που καποιος εργατης θα ζητησει το δικηο του απο το "κρατος δικαιου" της κεφαλαιοκρατιας.

Οι διαφορες επιτροπες των συντεχνιων για τα εργατικα ατυχηματα ειναι αδυναμες λογω του συγκεντρωτικου χαρακτηρα τους να δωσουν οριστικη λυση στο προβλημα. Οι συνθηκες ασφαλειας ειναι κατι που πρεπει να ελεγχεται καθημερινα και που μονο απο τους ιδιους τους εργαζομενους που βρισκονται στους χωρους δουλειας μπορει να γινεται αποτελεσματικα. Οι συντεχνιακες επιτροπες λογω της κεντροποιησης τους και της πολλης δουλειας και αραιο ελεγχο θα κανουν και πολλες φορες ελλειπη. Για να σταματηση καποτε το εγκλημα αυτο σε βαρος της εργατικης ταξης πρεπει οι ιδιοι οι εργατες να παρουν το ζητημα της ασφαλειας στα χερια τους φτιαχνοντας οι ιδιοι επιτροπες που να ελεγχουν καθημερινα και λεπτομερειακα τες συνθηκες ασφαλειας. Απαιτωντας απο τους εργοδοτες να εφαρμοσουν ολα τα αναγκαια μετρα χωρις επιβαρυνση στο μεροκαματο, και αν αρνουνται να αρνουνται και οι εργατες να δουλεψουν. Αυτο το τελευταιο ειναι πολυ σημαντικο γιατι με την κατασταση που υπαρχει σημερα στη Κυπρο τα χαμηλα μεροκαματα και τες ολο και πιο δυσκολες συνθηκες ζωης, ειναι πολλοι εργατες που κατω απο το βαρος οικονομικων δυσχερειων δεχονται πολλες φορες να δουλεψουν αδιαφορωντας για τες συνθηκες ασφαλειας. Η λυση στα εργατικα ατυχηματα δεν ειναι οι εκ των υστερων αποζημιωσεις(κι'αυτες πολυ σπανια) αλλα η προληψη τους και εφαρμογη ολων των μετρων ασφαλειας, κατι που μονο με την παλη των ιδιων των εργατων μπορει να γινει.

Το κειμενο αυτο ειναι οι βασικες θεσεις που βγηκαν απο μια σειρα συζητησεις που εγιναν απο φοιτητες που βλεπουν το σημερινο αδιεξοδο του φοιτητικου κινηματος με στοχο να αποτελεσει πλατφορμα συσπειρωσης και δουλειας μεσα στον φοιτητικο χωρο.

μια θεση για το φοιτητικο κινημα

Η χρονια που περασε επιβεβαιωσε για αλλη μια φορα το αδιεξοδο στο οποιο βρισκεται το ΚΦΚ τα τελευται χρονια. Η ματαιωση των εκλογων στην Αθηνα, η επεμβαση της Κυπριακης κυβερνησης και οι προσφυ[illegible]σε δικαστηρια και παραδικαστηρια στη Θεσσαλονικη εδειξαν την αδυναμια του ΚΦΚ στην Ελλαδα σε μια περιοδο εντονων φοιτητικων προβληματων, να προχωρησει με μια αγωνιστικη προοπτικη. Ομοια η απουσια του πανγαλλικου απο το προσφατο συνεδριο της ΠΟΦΝΕ ειναι ενδεικτικη του αδιεξοδου στο οποιο βρισκεταιτο ΚΦΚ στη Γαλλια, ενω παραλληλα η γραφειοκρατικοποιηση του ΣΥΚΦΑ δεν αφηνει πολλες ελπιδες για αναπτυξη στην Αγγλια.

Η κριση βεβαια δεν ηταν τυχαια ουτε ηρθε απο μονη της. Ηταν το λογικο αποτελεσμα α) της παραταξιακης πολιτικης και επεμβασης μεσα στον φοιτητικο χωρο, ενω σε πολλες περιπτωσεες επεξε σημαγτικο ρολο η αποπολιτικοποιηση των φοιτητικων συλλογων που προωθοταν απο δεξια η ακροδεξια [illegible]χεια. β) Της παγοποιησης της πολιτικης καταστασης στην Κυπρο. Η τακτικη της ταξικης συνεργασιας και της αποπολιτικοποιησης που ακολουθουν τα κομματα στην Κυπρο ηταν τα στοιχεια που οι φοιτητικες παραταξεις σαν προεκταση αυτων των κομματων, μετεφεραν στο φοιτητικο χωρο.

Απο την αλλη μερια η προσπαθεια της καθε παραταξης να περαση το πολιτικο τηςπρογραμμα (του κομματος που βρισκεται πισω της) και να ελεγχει γραφειοκρατικα το κινημα οδηγουσε στη διασπαση του κινηματος και την απομαζικοποιηση του. Ηλογικη των παραταξεων με τις γραφειοκρατικες δομες τους, τα δυνατα ΚΣ που μεταφερουν τη γραμμη του κομματος απο τα πανω προς τα κατω εμποδιζουν την ενεργοποιηση και συμμετοχη του συνολου των Κυπριων φοιτητων. Οι πρωτοποροι αγωνιστες που εβρισκαν διεξοδο στις φοιτητικες παραταξεις χρησιμοποιηθηκαν για αυξηση της παραταξιακης δυναμης ή σαν στελεχη του κομματος με αποτελεσμα να ξεκοπουν απο το συνολο του ΦΚ.

ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ

Η κριση των Ευρωπαικων καπιταλιστικων χωρων που παρα το οτι επιστρατευσαν ολες τις μεχρι τωρα γνωστες μεθοδους συνεχιζεται, οδηγησε τις αρχουσες ταξεις αυτων των χωρων να κτυπησουν και το Φοιτητικο Κινημα μεσα στα πλαισια τεχνοκρατικοποιησης του πανεπιστημιου. Ο Νομος -πλαισιο για την παιδεια που ψηφισε τελευταια η κυβερνηση Καραμανλη ειναι μια ξεκαθαρη εκφραση αυτης της πολιτικης ενω παραλληλα κτυπα τα πιο χαμηλα στρωματα των φοιτητων. Το ιδιο εχει γινει και στην Αγγλια-Γαλλια. Παραλληλα σ'αυτες τις χωρες αναπτυσσεται ενα ρατσιστικο κινημα που κτυπα ολους τους ξενους, εργατες και φοιτητες. Αυτο οδηγει σ'ενα σταδιακο περιορισμο των Κυπριων φοιτητων που θα σπουδαζουν σ'αυτες τις χωρες ενω τα πιο χαμηλα συγκριτικα στρωματα θα καταφευγουν στην Ελλαδα σαν διεξοδο απελπισιας. Γιατι αν η κυβερνηση Καραμανλη δεν εχει κτυπηση ακομη ανοικτα το ΚΦΚ αυτο οφειλεται κυρια στο οτι ο Ελληνικος λαος ευαισθητοποιειται ακομη σε τετοια κτυπηματα γιατι ειναι προσφατη η μνημη ενος πραξικοπηματος και μιας εισβολης. Δεν τρεφουμε ομως αυταπατες οτι ο καραμανλης δεν θα διστασει να δειξει τον πραγματικο του χαρακτηρα οταν βρεθει μπροστα σ'ενα αγωνιστικο ΦΚ, αρκει να θυμηθουμε τις περσινες συλληψεις και απελασεις των Αραβων φοιτητων που διαδηλωναν εξω απο την Αιγυπτιακη πρεσβεια.

Ολα αυταδημιουργουν συνθηκες που θα μπορουσαν να οδηγησουν σε ενα μαζικο κυπριακο ΦΚ και κυρια στην Ελλαδα. Ειναι αφελεια ομως να πιστευουμεοτι υπαρχει δυνατοτητα να αναπτυχθει μεσα σε ενα ξενο εθνικο χωροενα αγωνιστικο κινημα ξενων φοιτητων ξεκομμενο απο το φοιτητικο κινημα του χωρου. Πρεπει να παλευουμε παραλληλα με την παλη γι συνηδειτοποιηση και ανεβασμα του ΚΦΚ και για την συνδεση του με το ΦΚ του χωρου. Η συνδεση αυτη μπορει να γινεται με κοινους αγωνες πανω σε κοινα προβληματα οπως για παραδειγμα ο νομος πλαισιο στην Ελλαδα ή η αποφαση της κυβερνησης για περιορισμο των ξενφν φοιτητων στη Γαλλια.

Η συνδεση ομως με το ΦΚ του χωρου δεν μπορει να γινεται με ενα κομματι του ή με δυο αλλα με την ολοτητα του. Πρεπει οι Κυπριοι φοιτητες να συνειδητοποιησουν οτι τα φοιτητικά προβληματα του εθνικου χωρου, τους αφορουν αμεσα και οτι μονο με το ΦΚ του χωρου μπορουν να τα παλεψουν. Τα 4 ή 5 ή 6 χρονια που περνα ο καθε φοιτητης στο εξωτερικο δεν ειναι μια δυσκολη περιοδος που ο καθενας οπως οπως θα περασει για να μπορεσει μετα να "βολευτη" Αυτη ειναι η λογικη της αστικης ταξης η λογικη του καπιταλισμου. Αυτη την λογικη ειναι που δεχονται σε τελευταια αναλυση και οι παραταξεις αφου ποτε δεν προωθησαν την συνδεση με το ΦΚ του χωρου ή και οπου το εκαναν, το εκαναν αποσπασματικα με το αντιστιχο κομματι που δεχοταν το πολιτικο τους προγραμμα. Η συνδεση με την ολοτητα του εθνικου ΦΚ ειναι μια αμεση προυποθεση για το ανεβασμα του ΚΦΚ και μπορει να γινει και εκει ακομη που το ΦΚ του χωρου ειναι διασπασμενο. Εχουμα καθηκον να απευθηνομαστε σε ολα τα κομματια και αν ενα απο αυτα **δεν μας δεχεται δεν θα παψουμε** ποτε να απευθινομαστε στο συνολο, ξεσκεπαζοντας τις γραφειοκρατιες που διασπουν το φοιτητικο κινημα.

Αν πραγματικα ομως θελουμε να μιλουμε για σοσιαλισμο τελικος μας στοχος πρεπει να ειναι η συνδεση των φοιτητων με το εργατικο κινημα, αρχιζοντας απο τωρα. Η συνδεση του φοιτητικου με

το εργατικο κινημα δεν ειναι μια κουφια φραση ή μια πολιτικη αοριστολογια Ειναι η ουσιαστικη προυποθεση για να μπορεσει το ΦΚ να πεξει ενα σωστο ρολο στο πλευρο της εργατικης ταξης.Η εκδοση ψηφισματων συμπαραστασης και οι διακυρηξεις για τα δικαια των εργατων αφηνουν την σχεση φοιτητικου και εργατικου κινηματος σε ενα ακαδημαικο και θεωρητικο επιπεδο.Για να μη βρισκομαστε αντικειμενικα στην ιδια θεση με τα αντιδραστηκα κομματα που θεωρουν το εργατικο κινημα σαν "ξενο στοιχειο" με τους φοιτητες ή αντιθετα πρεπει οι αγωνες των εργατων να γινονται και δικοι μας αγωνες,ειτε εχουν στενη οικονομικη βαση ειτε συνδικαλιστικη και πολυ περισσοτερο πολιτικη.

Πρεπει παραλληλα να παλευουμε εναντια σε οτιδηποτε ερχεται σε αντιθεση με τα ταξικα συμφεροντα της εργατικης ταξης και κτυπα την αναπτυξη του κινηματςς. Σαν τετοια παλι ειναι το ξεσκεπασμακαι το κτυπημα ολων των μορφων ρατσισμου και εθνικισμου που καλλιεργειται απο την αρχουσα ταξη.Σ'αυτο το πλαισιο βλεπουμε και την συνδεση με ολ ους τους προοδευτικους συλλογους των αλλων ξενων φοιτητων στους εθνικους χωρους και την αγωνιστικη υποστηρηξη των εθνικοαπελευθερωτικων και επαναστατικων κινηματων.

αμεσα καθηκοντα πως επεμβαινουμε

Πιστευουμε πως αυτοι που πραγματικα παλευουν για το ΦΚ πρεπει να αγωνιστουν για ενωποίηση του ΦΚ,για μαζικοποιηση και για να παρει το ΦΚ το πολιτικο χαρακτηρα που χρηζεται για να σταθει στο πλευρο της εργατικης ταξης στη παλη για κοινωνικη απελευθερωσητην μονη λυση στα προβληματα του πανεπιστημιου.

Λογω ομως της απολιτικοποιησης που υπαρχει σημερα στο κυπριακο φοιτητικο χωρο πιστευουμε οτι η βασικοι πολιτικοι αξωνες πανω στους οποιους πρεπει να παλεψουν οι πρωτοποροι αγωνιστες για να προωθησουν την μαζικοποιηση και πολιτικοποιηση του ΚΦΚ ειναι οι εξης:

α) Συνεπης αντιιμπεριαλιστικος αγωνας τοσο εναντια στα ιμπεριαλιστικα στηριγματαστη Κυπρο,βασεις ραδιοσταθμοι οσο και εναντια στες επεμβασεις των ιμπεριαλιστων δια μεσου της Κυπρικης αρχουσας ταξης που τα συμφε-

αλιστικα.

β) Αντιφασιστικος αγωνας και παλη για καθαρση. Η συγκαλυψη φασιστικων στοιχειων πισω απο λογους"εθνικης ενοτητας εξυπηρετει μονο την αρχουσα ταξη και τη Κυβερνηση της. Συνεχης αγωνας εναντια στους αντιδημοκρατικους νομους που ψηφιζει η αρχουσα ταξη (παραταση της θητειας των διορισμενν δημαρχων - κοινοταρχων, πλειοψηφικο εκλογικο συστημα.

Παραλληλα πιστευουμε πως οι οργανωτικοι και συνδικαλιστικοι αξονες που συσπειρωνουν το φοιτητικο κινημα και πανω στους οποιους πρεπει να παλαιψουν οι πρωτοποροι αγωνιστες ειναι οι εξης:

(Α) Η δημιουργια ομοσπονδιων που να περιλαμβανουν ολους ανεξαιρετως τους δημοκρατες Κυπριους φοιτητες με δημοκρατικο καταστατικο (ανακλητοι αντιπροσωποι, δημιουργια τασεων, ελευθερια αποψεων)

(Β) Το ξεσκεπασμα της λογικης των παραταξεων και αγωνας εναντια στη τασι τους να διασπουν και αποπροσανατολιζουν το Φ.Κ.

(Γ) Αγωνιστικη κινητοποιηση του Κ.Φ.Κ. πανω στα προβληματα του καθε χωρου.

(Δ) Συνδεση με ολα τα προοδευτικα συνδικατα για κοινους αγωνες.

(Ε) Ανεξαρτητοποιηση του Φ.Κ. απο την Κυπριακη κυβερνηση.

(ΣΤ) Παλη εναντια στο ρατσισμο κα εθνικισμο.

(Ζ) Συνδεση των διαφορων κομματιων του Κ.Φ.Κ. στες διαφορες χωρες.

Επισης πρεπει να δινεται εμφαση σε κεινα τα αιτηματα που φερουν αντικειμενικα το Φ.Κ. κοντα στην εργατικη ταξη(δωρεαν παιδεια, βοηθηματα για τους εργαζομενους φοιτητες.)

Πιστευουμε πως η εκδοση μιας φοιτικης εφημεριδας απο φοιτητες των διαφορων χωρων θα συμβαλει πλατεια στη εκπληρωση των στοχων μας.

Στες διαφορες χωρες οι φοιτητες πολυ σπανια μαθαινουν το τι γινεται

στες αλλες χωρες σε σχεση με εργατικους και φοιτητικους αγωνες ακομη και για την ιδια τη Κυπρο. Ενα εντυπο που θα κυκλοφορει σε ολες τες χωρες και στη Κυπρο και που θα εκδιδεται απο φοιτητες του καθε χωρου θα συνδεει τους φοιτητες των διαφορων χωρων μεταξυ τους και με τη Κυπρο.

Παραλληλα μια φοιτητικη εφημεριδα που θααπευθυνεται πλατεια, στο συνολο του ΦΚ προσφεροντας εξηγησεις

και αναλυσεις πανω στα διαφορα προβληματα θα παιξει ενα ρολο αντιβαρου στην αστικη και ρεφορμιστικη προπαγανδα και πληροφορηση που σημερα μονοπωλουν αποπροσανατολιζουν και διασπουν το ΚΦΚ.

Ο ρολος της φοιτητικης εφημεριδας δεν περιοριζεται μονο στη πληροφορηση αλλα τη βλεπουμε και σαν το μεσο για να προωθησουμε αξονες αγωνα και παλης. Οι καμπανιες και οι εκδηλωσεις που θα προωθουνται μεσα απο την εφημεριδα πανω στα καυτα και επικαιρα προβληματα συνδικαλιστικα και πολιτικα ειναι βασικες προυποθεσεις για να εκπληρωσει η εφημεριδα το καθοδηγητικο της ρολο. Πιστευουμε ακομα πως η εφημεριδα θα πρεπει να προσπαθησει να συσπυρωσει κοντα της τα πιο προχωρημενα στοιχεια που υπαρχουν μεσα στο ΦΚ και που το ρεφορμιστικο αδιεξοδο τους απογοητευει και τους οδηγει στον αποπροσανατολισμο ή τους στελνει στα σπιτια τους ή στη καλυτερη περιπτωση τους σπρωχνειστο στησιμο ομαδων συζητησης που χανονται μεσα σε κλειστα δωματιο. Στο χερι τους πρωτοπορους αυτους αγωνιστες που θα συσπειρωνονται γυρω απο τη δουλεια και τις θεσεις της εφημεριδας βλεπουμε την εφημεριδα σαν το μεσο παλης και καθοδηγησης για μια πιο σωστη επεμβαση μεσα στο ΚΦΚ.

Κατι τετοιο δινει και τη δυνατοτητα για την εκδοση τοπικου εντυπου στο καθε χωρο που θα πρεπει να εκδιδεται στη γλωσσα του εθνικου χωρου και στα ελληνικα και που θα μπορουσε να καλυψει αμεσα τα επικαιρα ζητηματα μια και η εφημεριδα που θα περιλαμβανει περισσοτερες χωρες δεν θα ειναι δυνατο να βγαινει πολυ συχνα.

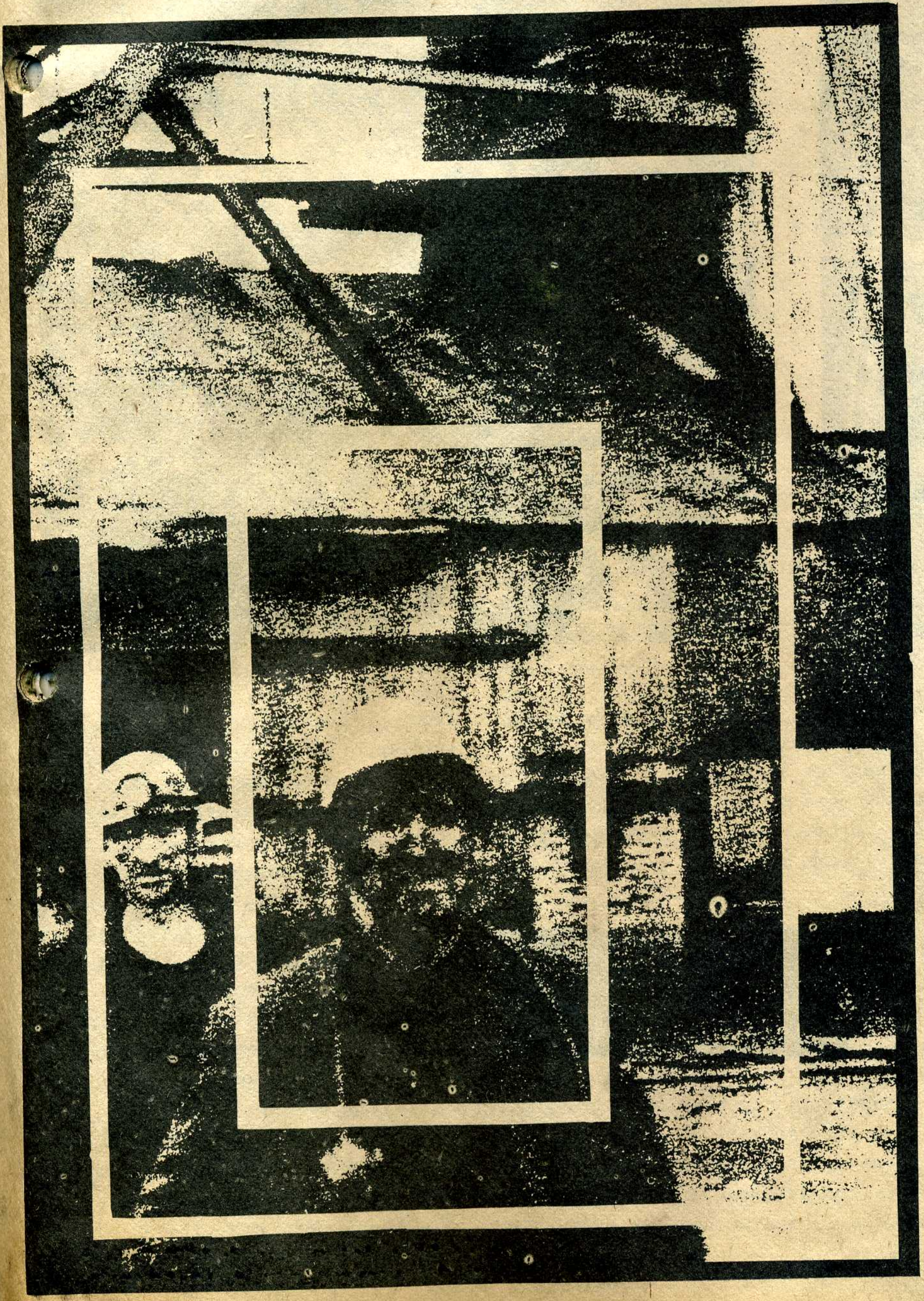
Αν ομως η εφημεριδα και το στησιμο μιας σοβαρης τασης γυρω απο τη δουλεια της ειναι ενα σημαντικο βημα για τη προωθηση του ΚΦΚ δεν ειναι παρα το πρωτο βημα. Η εξαπλωση της εφημεριδας σε ολες τις χωρες της Δυτικης και Ανατολικης Ευρωπης οπου σπουδαζουν κυπριοι φοιτητες ειναι μια αμεση αναγκη που χρειαζεται πολλη κι'επιμονη δουλεια. Αν πραγματικα ομως φιλοδοξουμε να προωθησουμε το ΦΚ να σπασει απο το ρεφορμισμο και την αστικη ιδεολογια και να περαση στο πλευρο της εργατικης ταξης πρεπει να προχωρησουμε με αυτοπεποιθηση. Οι διακηρυξεις και η θεωρητικολογια μενουν κουφια λογια αν δεν τα συνδεσουμε με τη καθημερινη μας πρακτικη.

σοφοκλη ρουσου

κομμα και εργατικη ταξη

Για τους περισσοτερους θεωρειται σαν πολυ φυσιολογικο οτι η ΠΕΟ ειναι η συνδικαλιστικη οργανωση του ΑΚΕΛ μεσα στην εργατικη ταξη. Το ιδιο και η κομματικοποιηση καθε επιτροπης ή καμπανιας. Πολλες φορες και αυτοι που διαφωνουν με την κομματικοποιηση δεν απορριπτουν την ουσια αλλα την επιφανεια. Αυτο που κυρια τους πειραζει ειναι οτι δεν ελεγχεται απο αυτους.

Το γεγονος οτι φαινεται φυσιολογικό δεν σημαινει οτι ετσι πρεπει να ειναι. Ουτε το αντιβαρο του ειναι να δουλεψουμε πανω στις ιδιες γραμμες. Δηλαδη να φτιαξουμε επαναστατικες συντεχνιες .Βεβαια στη σημερινη κατασταση , που η επαναστατικη αριστερα στη Κυπρο βρισκεται ακομα σε εμβρυωδικη κατασταση ειναι τουλαχιστο αφελες να μιλουμε για φτιαξιμο επαναστατικων συντεχνιων. Εστω κι'αν η θεση μας ειναι αυτη ,χρειαζεται να εχουμε ξεκαθαρες θεσεις οσον αφορα την σχεση του κομματος με την ταξη, γιατι επηρεαζει σ'ενα βαθμο την σημερινη μας δουλεια.

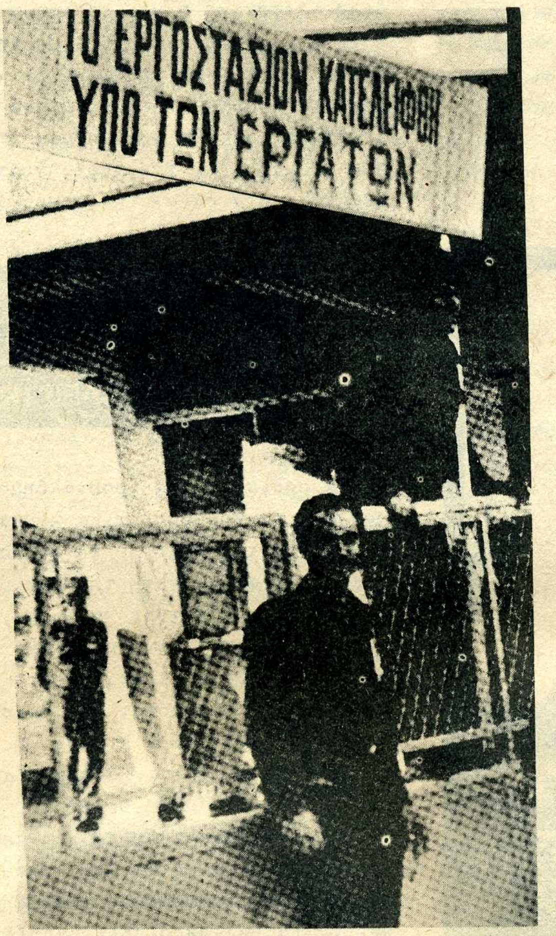


Η ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ

Τα σοσιαλιστικα (σοσιαλδημοκρατικα) οσο και τα κομμουνιστικα κομματα συνταυτιζουν την ταξη με το κομμα. Η λογικη πισω απ'απ'αυτη την αντιμετωπιση ειναι οτι η εργατικη ταξη δρα, αποκτα συνειδητοποιηση μονο μεσα απο το κομμα (αυτη η θεση γινεται δεκτη και απο τμηματα της επαναστατικης αριστερας, κυρια Μαοϊκα). Καθε κινηση της ταξης εξω απο τα κομματα, καθε ανεξαρτητη οργανωση,καθε αμεση δραση της βασης αντιμετωπιζεται εχθρικα και πρεπει να κτυπηθει. Γι'αυτο το λογο προσπαθουν να δημιουργησουν ολους τους μηχανισμους για να εμποδιστει η ανεξαρτητη δραση και αυτοοργανωση των εργατων. Χαρακτηριστικο παραδειγμα ειναι ο τρομερος βαθμος γραφειοκρατικοποιησης και η αμεση σχεση αυτων των μηχανισμων με την κεντρικη κομματικη γραφειοκρατια.

Η γραφειοκρατικοποιηση αυτη δεν ειναι ασχετη με τη γενικη γραμμη των κομματων . Παει χερι-χερι με το τι εννοουν σοσιαλισμο και πως βλεπουν την διαδικασια της σοσιαλιστικης αλλαγης. Πολυ χοντρα σοσιαλισμος γι'αυτους σημαινει κρατικοποιημενη συγκεντρωτικη οικονομια με κομματικους διευθυντες, κρατος που να ελεγχεται απο το κομμα, με κομματικους υπουργους και αξιωματικους. Η πιο βασικη αρχη της εργατικης δημοκρατιας, η αμεση συμμετοχη και ελεγχος της εξουσιας και οικονομιας απο τους εργατες με την μορφη εργατικων συμβουλιων ειναι εντελως ξενη

Απο την καταλειψη της Κοκα Κολα



Ρωσσια 1917. Το Σοβιετ δημιουργημα εργατων και στρατιωτων συνεδριαζει.



με το τι αποκαλουν σοσιαλισμο. Σαν μεθοδος σοσιαλιστικης αλλαγης ειναι η σταδιακη καταληψη της εξουσιας μεσω του κοινοβουλιου. Βλεπουν οτι σιγα-σιγα και σταδιακα, με την αναπτυξη του καπιταλισμου αναπτυσσεται η ταξικη συνειδηση των εργατων και οργανωνονται ή ψηφιζουν το κομμα. Το κομμα ετσι καταλάμβανει την κυβερνηση (μεσα απο την βουλη) και αντικαθιστα την αστικη ταξη στην εξουσια.

Η δραστηριοτητα της ταξης περιοριζεται στον καθε τοσο ψηφο και στη χρησιμοποιηση της σαν δυναμη πιεσης πανω στην αστικη κυβερνηση. Μεσα σε τετοια πλαισια καθε αυτονομη δραση των εργατων, καθε προσπαθεια αυτοοργανωσης τους δημιουργει κινδυνους για την τακτικη και το αποτελεσμα.

Επομενως πρεπει με την λογικη τους να κλαδευτει το κινημα για να χωρεσει στην πολιτικη τους. Ετσι η θεση οτι το κομμα ειναι η εργατικη ταξη και οτι μονο απο το κομμα μπορει να εκφραστει, να παλαιψει και να ασκησει την εξουσια μεσα απο τες γενικοτερες θεσεις του.

ΤΟ ΚΟΜΜΑ ΚΑΙ Η ΤΑΞΗ

Υπαρχει μια ταση να αντιμετωπιζεται η εργατικη ταξη σαν κατι το ομοιομορφο. Σα μιά κοινωνικη ομαδα που δρα συμφωνα με μια προκαθορισμενη και σταθερη κοσμοθεωρια. Η πραγματικοτητα ειναι οτι η εργατικη ταξη δεν ειναι ομοιομορφη μαζα. Αποτελειται απο διαφορετικα στρωματα οσον αφορα το επιπεδο συνειδητοποιησης.

Η συνειδητοποιηση της εργατικης ταξης αναπτυσσεται με την αλληλοεπιδραση των διαφορων στρωματων. Επιπλεον η συνειδητοποιηση αναπτυσσεται και μεσα απο την δραση της ταξης. Αν το βαλουμε διαφορετικα η εργατικη ταξη εχει δυνατοτητα να φτασει σε επιπεδα συνειδητοποιησης που ξεπερνουν την σημερινη παθητικοτητα και υποταγη ακομα και την ιδεολογια του καπιταλισμου. Καλυτερο παραδειγμα ειναι η δημιουργια των Σοβιετ το 1905 στην Ρωσσια που δημιουργηθηκαν εντελως εξω απο οποιαδηποτε επιδραση κομματων και η Παρισινη Κομμουνα.

Λεγοντας ομως οτι εχει την δυνατοτητα δεν σημαινει οτι η ταξη αλλαζει αυτοματα και ομαλα. Ακομα και στες πιώ

ιδανικες επαναστατικες συνθηκες θα εχουμε τμηματα της ταξης που θα εχουν ακομα ενα πολυ χαμηλο επιπεδο συνειδητοποιησης.

Που μπαινει το κομμα μεσα σε ολα αυτα;

-Πρωτα απο ολα κομμα γενικα ειναι η οργανωμενη μαζα ατομων για να πετυχουν συγκεκριμενα αποτελεσματα. Για να γινει αυτο ενωνουν ατομα πανω στις θεσεις και προσπαθουν να τις ξαπλωσουν.

Το εργατικο επαναστατικο κομμα εχει σαν στοχο την αντικατασταση του καπιταλισμου με τον σοσιαλισμο. Οργανωνει τους πιο προχωρημενους εργατες και τους διανοουμενους που ταυτιζονται με τα συμφεροντα της εργατικης ταξης με βαση την Μαρξιστικη ιδεολογια και με στοχο την Σοσιαλιστικη Επανασταση. Τελος παλευει για να γινει δεχτη απο την εργατικη ταξη η αναγκαιοτητα της σοσιαλιστικης επαναστασης.

Λεγοντας προηγουμενα οτι η εργατικη ταξη εχει την δυνατοτητα να ξεπερασει την ιδεολογια του καπιταλισμου δεν σημαινει οτι μειωνουμε την σημασια του κομματος. Το κομμα αποτελειται απο εργατες και πρεπει να αποτελει μερος της εργατικης ταξης. Σε ενα βαθμο η δυνατοτητα της ταξης να ξεπερασει τον καπιταλισμο εκφραζεται και με την δημιουργια και αναπτυξη του επαναστατικου κομματος. Δηλαδη, δημιουργια του κομματος ειναι ενδεικτικη αυτης της δυνατοτητας. Απο την αλλη το κομμα στηριζομενο σε αυτη την δυνατοτητα δινει μια πιο γενικη πολιτικη θεωρηση, μια πολιτικη θεωρηση που να στηριζεται πανω στην σοσιαλιστικη ιδεολογια.

Εχοντας πανταυποψη οτι οργανωνει την πρωτοπορεια των εργατων προσπαθει να συσπειρωσει τις μαζες γυρω του μεσω των οργανωμενων μελων του.

Με βαση αυτη την αντιμετωπιση το κομμα ειναι μερος του γενικου συνολου της εργατικης ταξης αλλα παραλληλα αποτελει ξεχωριστη οντοτητα μεσα στο συνολο (το πιο προχωρημενο τμημα της ξεχωριζει απο το συνολο της ταξης στο οτι αποτελει μια συγκροτημενη και ενιαια ομαδα που δρα συγκεντρωτικα με βαση μια κοινη ιδεολογια, τον Μαρξισμο.

Αυτο του το χαρακτηριστικο καθοριζει και την σχεση του με την ταξη. Η σχεση τους ειναι καθαρα διαλλεχτικη και βρισκεται σε μια συνεχη δυναμικη κατασταση. Δηλαδη, πρωτον επηρεαζει και επηρεαζεται απο την ταξη και δευτερον πρεπει συνεχεια να αποδεικνυει την ορθοτητα των θεσεων του για να μπορει να διατηρει την θεση της πρωτοπορειας.

Ενα σημειο αρκετα σημαντικο ειναι οτι το κομμα δεν αποτελει αντανακλαση του τι συμβαινει μεσα στην ταξη. Αυτο σημαινει οτι δεν αποτελει μια μικρογραφια της. Διατηρειται στο ιδεολογικο του επιπεδο και στις αρχες του ανεξαρτητα αν ειναι δεχτες ή οχι απο την μαζα.

Για να καθορισουμε σχηματικα την σχεση του επαναστατικου κομματος με την εργατικη ταξη ας παρουμε παραδειγματα απο τον στρατο:

Ενας παραλληλισμος ειναι αυτος του αξιωματικου επιτελαρχη που βρισκεται στο γραφειο, βγαζει αποφασεις δινει διαταγες και δρα σαν η προσωποποιηση ολοκληρου του στρατου. Ο αλλος ειναι αυτος του ηγετη στη μαχη που εκλεκτηκε απο τους στρατιωτες για να μπει μπροστα και να καθοδηγησει πανω στην βαση του οτι ειναι ο πιο εμπειρος και κατεχει καλυτερα το πως πρεπει να διεξαχθει η μαχη. Ο παραλληλισμος που ταιριαζει στο επαναστατικο κομμα ειναι ο δευτερος. Συντροφος και καθοδηγητης στον αγωνα.

Αναφερτηκε πιο πανω οτι οι εργατες μαθαινουν απο την δραση τους. Φυσικα δεν μπορει κανεις να πει ποσο επηρεαζει η δραση και ποσο η προπαγανδα. Το ενα βρισκεται σε διαλεκτικη εξαρτηση απο το αλλο. Σιγουρα ομως η δραση των εργατων ειναι αναφαιρετος παραγοντας της συνειδητοποιησης των εργατων Αυτο μας δειχνει η μεχρι τωρα ιστορια του εργατικου κινηματος αλλα και οι συνθηκες μεσα στες οποιες ζουν και δουλευουν οι εργατες.

Για να μπορεσουμε να φτασουμε στην σοσιαλιστικη επανασταση και να κτισουμε την σοσιαλιστικη κοινωνια πρεπει η πλειοψηφια των εργατων να ενεργοποιηθη. Μεσα στον καπιταλισμο ο εργατης φτιαχνεται ετσι που να ειναι ενα αντικειμενο μεσα στην παραγωγη. Ο καπιταλισμος δεν τον θελει να σκεφτεται, να ζει σαν ανθρωπος, να αναπτυσσεται πνευματικα, να δημιουργη. Τον θελει απλως να παραγει. Γι αυτο χρησιμοποιουνται ολα τα μεσα που ειναι στην διαθεση του συστηματος (οικογενεια, σχολειο, θρησκεια, μεσα ανημερωσης) για να φτιαξουν ατομα αβουλα, υπακουα που να δεχονται και να δικαιολογουν την καταπιεση του καπιταλισμου.

Η πραξη και η οργανωση του εργατη ειναι που θα γκρεμισει ολο αυτο το εποικοδομημα και θα απελευθερωση τον ανθρωπο απο την μηχανη. Η αυτενεργεια και η αυτοοργανωση της ταξης βαλει τες βασεις για την δημιουργια του κινηματος που θα οιξει τον καπιταλισμο. Γι αυτο το επαναστατικο κομμα βοηθα την αναπτυξη τετοιων τασεων και παλευει για την γενικοποιηση τους και την οργανωση τους σε ενα κινημα βασης.

Τες μαζικες οργανωσεις δεν τες αντιμετωπιζει σαν μαντρα ψηφοφορων αλλα σαν ενα εκπαιδευτικο κεντρο οπου οι μαζες παλευοντας για να πετυχουν τους στοχους αναπτυσσουν την ταξικη τους συνειδηση οργανωτικο του επιπεδο, την αγωνιστικοτητα του και τες ικανοτητες τους σε ολα τα επιπεδα.

Με αυτο το σκεπτικο πρεπει να δινεται μεγαλη σημασια στην βαση και να ειναι εναντια σε οποιδηποτε γραφειοκρατικο ελεγχο και προπαντος να ειναι ενιαιες και οχι κομματικες.

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΣΗΜΕΡΑ

Οπως αναφερτηκε στον προλογο η επαναστατικη αριστερα στο χωρο μας βρισκεται σε εμβρυωδη κατασταση γι αυτο μια πολυ συγκεκριμενη στρατηγικη οσον αφορα την παλη μεσα στο κινημα θα ειταν λιγο εκτοςχρονου. Στην καθημερινη μας παλη ομως ειμαστε υποχρεωμενοι να εχουμε γενικα πλαισια μεσα στα οποια δουλευουμε. Σε τελικη αναλυση το κτισιμο του κομματος και τι ακριβως θα ειναι αυτο το κομμα εξαρταται και απο την δουλεια που κανουμε σημερα.

Ακμαι και το κινημα βρισκεται γενικα χαμηλα πολλα ατομα ειναι μπουκτισμενα απο την πολιτικη που ακολουθουν οι ηγεσιες των συντεχνιων. Μερικοι προχωρουν ακομα περισσοτερο και αρχιζουν να κυτταζουν για διαφορετικες λυσεις, διαφορετικους πολους συσπειρωσεις. Αυτο ειναι το ακροατηριο μας, προς το παρον, μεσα στην εργατικη ταξη. Κατ' ουδενα λογο ομως δεν πρεπει να τους δουμε σαν ετοιμους να δεχτουν επαναστατικες θεσεις. Εκεινο που ζητουν ειναι μια στρατηγικη για να βρουν διεξοδο.

Γενικα ειπαμε οτι απορριπτουμε την ταυτιση του κομματος με την ταξη. Στες μαζικες οργανωσεις (συντεχνιες) συσπειρωνεται ολοκληρη η ταξη και αντανακλουνται τα διαφορα στρωματα και ταξεις, ενω το κομμα ειναι η οργανωση της πρωτοπορειας. Επιπλεον η αυτενεργεια και αυτοοργανωση αναπτυσσουν την ταξικη συνειδηση και αγωνιστικη ικανοτητα των μαζων. Εχοντας αυτα σαν γενικους προσανατολισμους κινουμαστε πανω στες ακολουθες γραμμες:

1)Δεν αποσπουμε ατομα απο τες συντεχνιες ουτε προωθουμε διασπαση. Αντιθετα προσανατολιζουμε τα ατομα για παλη μεσα στες συντεχνιες με αξονες ενα ενοποιημενο κινημα, αγωνιστικη αντιμετωπιση, συμμετοχη και ελεγχο απο την βαση, δημοκρατικες διαδικασιες.

2)Δουλευουμε για την μαξιμουμ κινητοποιηση, συμμετοχη και οργανωση της βασης.

3)Ενοποιουμε και οργανωνουμε τους αγωνιστες σε γνησιες οργανωσεις βασης ανεξαρτητα απο το εαν ή ειναι μελη αλλων κομματων ή οργανωσεων.

κριτων β.

ο στρατος στην αστικη κοινωνια

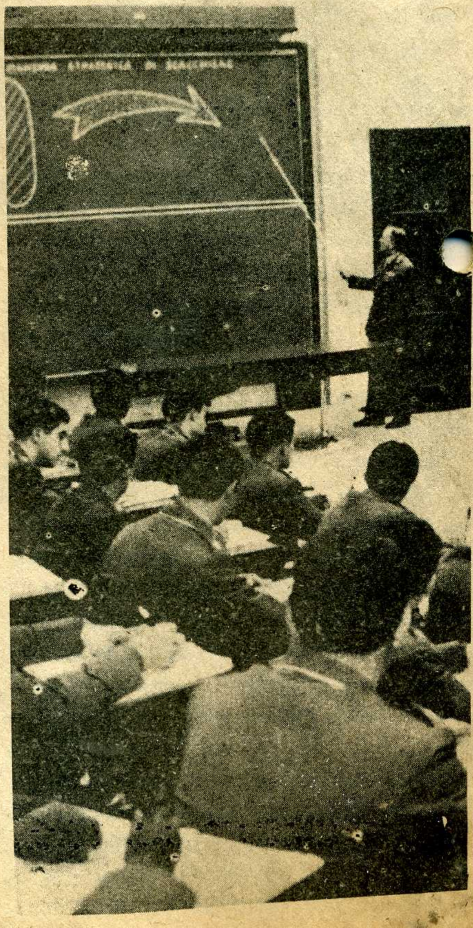
Καθενας που καταπιανεται μ'αυτο το θεμα θα πρεπει παντα να προβλεπει το ενδεχομενο η αναλυση του, ναχει βασικες ελλειψεις, ακομα και παραμορφωτικες για την ούσια, αν δεν θελει μετα να απογοητευτει. Αρχιζει τουτη η αναλυση με επιφυλαξη για την απολυτη σωστοτητα των αποψεων που προκειται ν εκφραστουν, στα πλαισια ομως του βασικου στοχου του "δελτιου"να ειναι μια πλατφορμα συζητησης και οχι προεδρικη εξεδρα βλεπουμε το κομματι αυτο να αποτελει κεντρισμα για παραπερα αναπτυξη του θεματος, οσο και για εκφραση διαφωνιων. Σε σας απο τους αναγνωστες που ειχατε ή εχετε ακομα την αμεση εμπειρια του "ιερου"τουτου κοινωνικου ιδρυματος απευθυνομαι λιγωτερο παρα σ' οσους η γνωριμια μ'αυτο δεν ξεπερνα την φραστικη. (Στους πρωτους δεν θελω να ξυπνησω κακες αναμνησεις). Αν στους δευτερους δημιουργησει μιαν ολοκληρωμενη εικονα για τον στρατο θα πεισθου με πως πετυχε τουτη η παρουσιαση, διοτι ειναι εδω που εντοπιζεται περισσοτερο η ωφελιμοτητα του. Το θεμα ειναι τοσο βαθυ που δεν μπορει να παρουσιασθει σε μια μονο αποπειρα. Το κομματι που ακολουθει αντιμετωπιζει το στρατο και την στρατιωτικη θητεια απο την αποψη του σαν <u>θεσμου</u>, ενω το δευτερο στην επομενη εκδοση προσεγγιζει ταξικα το θεμα.

ΠΡΟΕΛΕΥΣΗ

Ο ιδιαιτερος ανταγωνισμος που συμφυτα εφερε μαζι του ο καπιταλισμος (δεν λεμε πως μονο αυτος ειχε τετοιο εξαιρετικο προνομιο) και που πολυ συχνα οδηγησε αναποφευκτα σε εμφυλιες το ιδιο και σε διεθνεις συγκρουσεις, εκαμε φανερη την επιτακτικη αναγκη να δημιουργηθει σε εθνικους χωρους ενας σιδερενιος μηχανισμος για την υπερασπιση ή και επεκταση των συμφεροντων της αρχουσας ταξης, του χωρου εκεινου εναντια σε καθε ξενη ανταγωνιστικη δυναμη, εναντια σ'αλλα εθνη. Βεβαια αν ο εχθρος ετυχαινε να ειναι εσωτερικος -ταξικος αυτο δεν αλλασσε καθολου τα πραγματα. Το βασικο και κοινοστις δυο περιπτωσεις ειναι πως καποιος "εχθρος" αποτολμουσε να θιξει τα συμφεροντα ή να απειλησει την υπαρξη της ταξης, και αυτο αρκουσε για να βαλει σε λειτουργια την στρατιωτικη μηχανη. Στο σημερινο σταδιο (ιμπεριαλισμος) τα πραγματα διαφοροποιουνται καπως, και βλεπουμε την δημιουργια διεθνων συνασπισμων (NATO, Συμφωνο Βαρσοβιας) αυτο ομως ειναι ενα αλλο θεμα. Αυτο που μας ενδιαφερει ειναι η βασικη αρχη που αν τη καταλαβει καποιος εξηγα και την σημερινη παγκοσμια στρατιωτικη κατασταση.

Αυτη η <u>αναγκη</u> που εφερε στην επιφανεια τουτο τον σχηματισμο που του δινουμε το ονομα "στρατος" χωρις ταυτοχρονα -ενω επρεπε- να νοιωθουμε απεχθεια (για πιο αθωα το συνηθιζουμε), υπαγορευσε και την αποστολη του, που με τη σειρα της ειναι φυσικο να επιδρα καθοριστικα πανω στη εσωτερικη δομη





και τον τροπο λειτουργιας του. Τουτο σαν διαπιστωση μας επιτρεπει να δουμε το στρατο σε συσχετισμο και σάν προεκταση της αστικης-βαναυσης κοινωνιας που ζουμε και ετσι να διαλυσουμε το παραμυθι πως ο στρατος ετσι ειναι και δεν μπορει ν'αλλαξει ή οτι ο στρατος κι η κοινωνια ειναι δυο σχηματισμοι ξεχωριστοι, ριζικα διαφορετικοι,αντιθετοι κλπ. Αν συμφωναμε μ'αυτα τοτε <u>απορριπτουμε</u> πως ο στρατος αποτελει ενα απολιτικο οργανο ασφαλειας, που ειναι αυστηρα προσηλωμενο στη διαφυλαξη της ακεραιοτητας του εθνους, εναντια σε καθε ξενη βουλιμια, πιστο στα ιερα και τα οσια της φυλης (λεγε πιστο στα ιερα και οσια συμφεροντα της ταξης που τον θρεφει)

ΔΟΜΗ

Για να ανταποκριθη αυτος ο σχηματισμος στα δυσκολα προβληματα που του ...να η αποστολη του (δεν ειναι κι' ευκολονα οδηγας ανθρωπους στο θανατο χωρις ναχουν οποιοδηποτε συμφερον ατομικο ή ταξικο), οπλιστηκε με τετοιες αυταρχικες-καταπιεστικες δομες,και εστησε τετοια συνεργεια διαλυσης της ανθρωπιμης προσωπικοτητας, και αλλαγη της συνειδησης, που ακομα κι'η Χριστιανικη ηθικη οφειλει να ωχρια(δεν το περιμενουμε βεβαια), πολυ περισσοτερο δε καθενας που δεν ξεχασε στην κουνια του τον πραγματικο του εαυτο ή που δεν επετρεψε να συντελεστει μεσα του μια ολοκληρωτικη αλλοτριωση και εκφυλισμος. Αυτες λοιπον οι δομες θα γινει μια προσπαθεια να παρουσιασθουν χωρις να σκοπευουμε και σε μεγαλη επιτυχια μια που ειναι απο τα πραγματα που παραπανω τα ζης παρα τα μιλας.



Ο στρατιωτικος μηχανισμος παρουσιαζει ξεκαθαρα δυο μελη. Μια ισχυρη γραφειοκρατια, κι'ενα καθαρ. πολεμικο εξαρτημα. Η σχεση της γραφειοκρατιας ως προς το πολεμικο εξαρτημα ειναι σχεση <u>κατευθυντικη</u>, <u>ελεγχτικη</u>. Η αυστηρα ιεραρχημενη τουτη γραφειοκρατια ξερνα καθημερινα απαραβιαστες διαταγες που το επισης ιεραρχημενο προσωπικο του πολεμικου εξαρτηματος αναλαμβανει να τις πραγματοποιηση. Οσο ιεραρχικα βγαινουν οι διαταγες αλλο τοσο ιεραρχικα μπαινουν σ'εφαρμογη. Ειναι πια αυτονοητο οτι η βαση στην οποια στηριζεται η ιεραρχια, το πλατυ στρωμα των φανταρων ειναι και το πιο επιβαρυμενο κομματι της στρατιωτικης πυραμιδας. Να γιατι ο φανταρος αποτελει το πιο καταπιεσμενο στοιχειο, να γιατι στερειται βασικα καθε δικαιωματος εναντι των αξιωματικων (ακομα και του δικαιωματος διεκδικησης οποιουδηποτε δικαιωματος), να γιατι το καθε του βημα ελεγχεται, η καθε του λεξη μαθαινεται, η καθε του δυσανασχετιση τιμωρειται.

Ειναι παρατηρημενο οτι ο μηχανισμος του στρατου διατηρει μια ευκινησιακαταπληκτικη για την τερατουργικη του φυση. Αυτο το οφειλει πιστευω στη ψυχολογια που αναπτυσσει στα ατομα που το συγκροτουν. Μια ψυχολογια διπλη που το ενα σκελος της γεννα το αλλο,το ενα ειναι αντιθετο του αλλου. Τυφλη υπακοη χωρις αντιρρηση,δουλικη υποταγη, απολυτη παθητικοτητα,αποφυγη καθε πρωτοβουλιας. Μια ολοκληρωτικη διαλυση και τραγικη ισοπεδωση επιτελειταιστη προσωπικοτητα του φανταρου, που σαν μηχανισμο αμυνας αναπτυσσει συναισθηματα βασανιστικα που ποτε δεν θα βρουν διεξοδο, οπως το μισος, η αγανακτηση, και προβαινει σε πραξεις ταπεινωτικες οπως το"γλυψιμο", η κολακεια, τα "μεσα" κλπ. Αυτη ειναι η ψυχολογια του φανταρου, το πρωτο σκελος. Στο αλλο υπεροψια, εγωϊσμος, διεκδικητικοτητα επιθετικοτητα,πνευμα συνεργασιας με τους αλλους συναδελφους... Ολα αυτα σαν χαρακτηριστικα της ψυχολογιας τους εχουν νοημα εφοσον υπαρχουν και ατομα εναντια στα οποια να στρεφονται και αυτοι δεν ειναι αλλοι απο τους ανυπερασπιστους φανταρους.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΡΟΛΟΣ

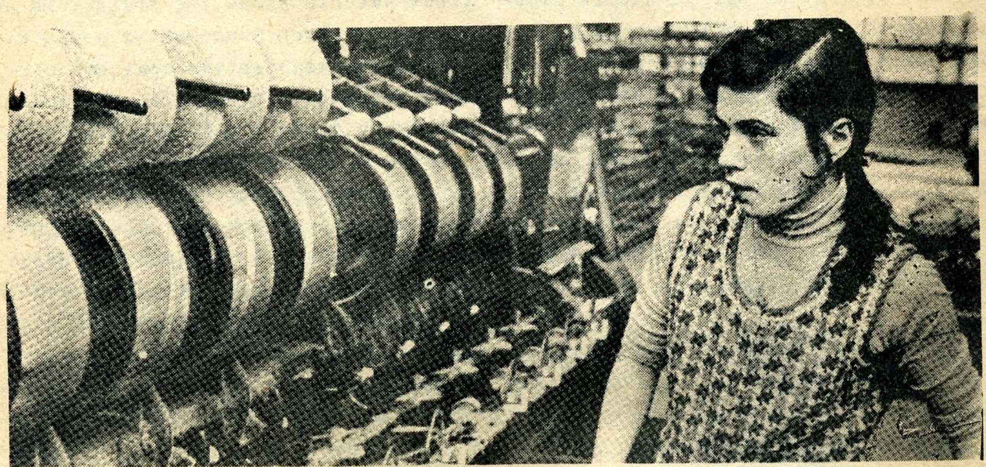
Τον πρωταρχικο κοινωνικο ρολο του στρατου (οργανο ασφαλειας απο εξωτερικη επεμβαση ή εσωτερικη "απειλη") τον εχουμε θιξει προηγουμενα. Αυτο που απομενει να κανουμε σ'αυτο το καφαλαιο ειναι να δουμε κι'αλλες αποψεις της κοινωνικης "προσφορας" του σε περιοδο ειρηνης (οταν δεν υπαρχει καμμια απειλη).

1. Ζουμε σ'ενα κοσμο που πρωτο μελημα των ανθρωπων ειναι το κερδος. Εννοειται αυτων των ανθρωπων που εχουν τις δυνατοτητες να καμουν κερδος. Για μας τους υπολοιπους μπαινει θεμα να <u>δεκτουμε</u> αυτους τους ορους, αυτες τις συνθηκες ζωης που δημιουργηθηκαν πριν απο μας κι'εξω απο μας και που δεν μας αναγνωριζεται το δικαιωμα αμφισβητησης τους. Το να"δεκτουμε" ειναι μια ολοκληρη διαδικασια και μια εξελιγχτικη πορεια που για να οδηγηση στο επιδιωκομενο αποτελεσμα (να δεκτουμε δηλαδη) χρειαζεται <u>επεμβαση</u> και στο κοσμο των ιδεων και στο κοσμο της πραξης. Με μεγαλη προσεγγιση μπορουμε να πουμε πως την πρωτη επεμβαση την πραγματοποιει κατα κυριο λογο η ΠΑΙΔΕΙΑ και ολοκληρωνει την δευτερη η ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΘΗΤΕΙΑ Στο σχολειο μαθαινουμε οτι <u>πρεπει</u> να σεβωμαστε τους ανωτερους μας, να υπακουμεστους μεγαλυτερους μας, να μην αντιδρουμε βιαια ή καθολου. Στο στρατο <u>βλεπουμε</u> οτι εξαρτομαστε αμεσα απο τους ανωτερους μας, αναγκαζομαστε να υπακουμε, δεν μπορουμε να αντιδρασουμε. Φτιαγμενοι πια στα μετρα του συστηματος θα καλεσθουμε αργότερα να το υπηρετησουμε στη παραγωγη.

2. Αναγκαστικη στρατιωτικη θητεια εκτελει ενα μεγαλο κομματι της νεολαιας μιας αστικης δημοκρατιας ή δικτατοριας δεν εχει σημασια. Σ'αυτες τις χωρες χωρις εξαιρεση υπαρχει και αναπτυσσεται ενα κινημα προοδευτικο γενικα, που ζητα επιμονα κοινωνικες αλλαγες και εχει οικονομικες διεκδικησεις Η νεολαια παιζει ενα <u>σημαντικωτατο</u> ρολο στη ζυμωση αυτη, ενα ρολο θετικα καταλυτικο για την κοινωνια, σε μερικους μαλιστα τομεις της ζωης, ρολο πρωτοποριακο (σεξουαλικη απελευθερωση γυναικειο κινημα). Αν λαβουμε δε υποψη οτι σ'αυτη την ηλικια οι ανθρωποι εχουν μια ευτολμια.ενα αυθορμητισμο και μια μαχητικοτητα εξαιρετικη για τις αλλες ηλικιες.πειθωμαστε ακομα παραπανω για την σημαντικοτητα του ρολου της νεολαιας στο ΚΙΝΗΜΑ. Αυτο λοιπον το κομματι του πληθυσμου ευνουχιζεται κυριολεκτικα απο την αναγκαστικη στρατιωτικη θητεια. Δεν εινα δυσκολο να το αντιληφθουμε αυτο μια και οι φανταροι ζουν κλεισμενοι στα οπου κορφη και θυμαρι στρατοπεδα, τελους κατω απο αυστηρους απολυταρχικους κανονισμους, εχουν συνεχη ελεγχο κι' επιβλεψη.

απο ομαδα γυναικων

γυναικειο κινημα: αναγκαιοτητα και προσανατολισμος











Το θεμα της οργανωσης και της μορφης του γυναικειου κινηματος ειναι ενα θεμα που απασχολει και προβληματιζει τους αγωνιστες της εργατικης ταξης στον παγκοσμιο χωρο. Υπαρχουν διαφορες θεσεις και αποψεις οι οποιες πολλες διαφερουν σε ουσιαστικα σημεια.

Π.χ. πολλοι πιστευουν πως το γυναικειο κινημα πρεπει ναχει ενα γενικο προσανατολισμο προς ολες τες γυναικες ανεξαρτητα απο κοινωνικη ταξη. Αλλοι επιμενουν στο κτισιμο ενος γυναικειου κινηματος με ουσιαστικο προσανατολισμο προς την εργαζομενη γυναικα.

Επισης σε ενα αλλο καυτο σημειο μερικοι βλεπουν το κινημα σαν μερος το κομματος που να ελεγχεται και να παιρνει οδηγιες απο την ηγεσια ενω αλλοι μιλουν για ενα μαζικο γυναικειο κινημα που να λειτουργα αυτονομα χωρις να παυει ομως ναναι αναποσπαστο μερος του εργατικου κινηματος.

-Με την αναλυση αυτη θα προσπαθησουμε να καταληξουμε στο σωστο προσανατο[λισ]μο και χαρακτηρα του κινηματος γιατι πιστευουμε πως η αναπτυξη του γυναικειου κινηματος ειναι βασικη προυποθεση για την γενικοτερη ταξικη συνειδητοποιηση, αναπτυξη και ενοτητα του συνολου του εργατικου κινηματος.

-Στην Κυπρο το θεμα αυτο αποκτα ιδιαιτερη σημασια γιατι για χρονια τωρα τα γυναικεια προβληματα οπως και τα υπολοιπα κοινωνικα προβληματα εχουν παρασιωπηθει με την δικαιολογια του εθνικου προβληματος. Αυτο προσθεσε στη οξυνση και επιδεινωση των προβληματων με την αυξηση της καταπιεσης και εκμεταλευσης των γυναικων σε οικονομικο και κοινωνικο επιπεδο.

-Ετσι η δημιουργια ενος σωστου και μαζικου κινηματος γινεται ολοενα και πιο επιτακτικη. Ενα θεωρητικο ξεκαθαρισμα πανω στο θεμα αυτο ελπιζουμε, να β[οη]θησει στο καλυτερο κτισιμο του κιν[ημα]τος.

Η ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

Η αναγκαιοτητα ενος γυναικειου κινηματος γεννιεται μεσα απο τες ιδιες τες αντικειμενικες συνθηκες. Δηλαδη την υπαρξη ειδικων γυναικειων προβληματων περα απο τα γενικα κοινωνικα προβληματα που υπαρχουν. Και σαν τετοια χρειαζονται ειδικης αντιμετωπισης απο τες ιδιες τες γυναικες που εχουν συνειδητοποιησει αυτα τα προβληματα. Αρα αναγκαστικα χρειαζεται να οργανωθουν οι ιδιες οι γυναικες σε ενα καθαρο γυναικειο κινημα που σκοπο θα εχει την προωθηση και επιλυση των γυναικειων προβληματων. Βεβαια θα ειταν

ουτοπικο να πιστευουμε πως θα μπορου σαν να λυθουν ουσιαστικα τα προβλημα τα μεσα στα καπιταλιστικα πλαισια, μια και ειναι γεννημα της ταξικα διαρθρωμενης κοινωνιας. Λυση των γυναικειων προβληματων μπορει να επιτευχθει μονο σε μαι αταξικη κοινωνια. Αναμφιβολα ομως οι γυναικειοι αγωνες μεσα στο κα πιταλιστικο συστημα δεν χανουν την σημασια τους: πρωτον γιατι μπορουν να λυσουν ως ενα βαθμο τα προβληματα αυτα. Δευτερον γιατι βοηθουν τες γυναικες που θα συμμετεχουν σε αυτους να συνειδητοποιηθουν την αναγκαιοτητα ανατροπης του αστικου συστηματος και την αντικατασταση του με το σοσιαλιστικο.

Σε τελευταια αναλυση θα μπορουσαμε να πουμε πως ενα γυναικειο κινημα ειναι απαραιτητο οχι μονο γιατι υπαρχουν ειδικα γυναικεια προβλ ηματα αλλα και γιατι βοηθα στην μαζικοποιηση το εργατικου κινηματος. "Δεν μπορει να υπαρξει κανενα μαζικο κινημα χωρις τες γυναικες."(ΛΕΝΙΝ)

Αναλυτικοτερα με το ποσο μπορουν να λυθουν τα γυναικεια προβλ ηματα, πο σο και πως θα συνειδητοποιηθει η γυνα κα που θα αγωνιστει για την επιλυση τους και σε ποιο βαθμο θα βοηθησει τη αναπτυξη του εργατικου κινηματος θα ασχοληθουμε αμεσως πιο κατω:

Θα βοηθησει στηνσυνειδητοποιηση των γυναικων που συμμετεχουν στο κινημα μιας και η πρακτικη συμμετοχη τους θα τες βοηθησει να καταλαβουν πως τα προβληματα τους δεν οφειλονται στον Α ή Β εργοδοτη αλλα στο ιδιο το συστημα. Επισης το γεγονος οτι ταπροβληματα τους δεν θα λυονται τελειως μεσα στα αστικα πλαισια θα τους σπρωξει να καταλαβουν τακοινωνικα αιτια αυτων των προβληματων. Μεσα απο καθε μορφης αγωνα που θα συμμετεχουν θα αντιλαμβανονται την κοινοτητα των συμφεροντων τους με τες υπολοιπες γυναικες και γενικοτερα των εργαζομενωνμε αποτελεσμα την ταξικη τους συνειδητοποιηση και τον σωστο προσανατολισμο του ολου κινηματος.

Αντιθετα με την θεση πως το γυναικειο κινημα διασπα το εργατικο κινημα, πιστευουμε πωςη υπαρξη του βοηθα στην ενοτητα του γιατι οπως εχουμε ηδη αναφερει καθε κοινωνικος αγωνας εχει αποτελεσμα την ενισχυση της ταξικης ενοτητας λογω της συνειδητοποιησης που δημιουργειται μεσα απο την παλη.

Η υποδιεστερη θεση της γυναικας ειναι αποτελεσμα της ταξικα διαρθρωμενης κοινωνιας γιατι αυτο βοηθα την αρχουσα ταξη στο να εκμεταλευεται ακομη περισσοτερο οικονομικα την γυναικα και ακομη γιατι προσφεροντας τη φευδαισθηση της ανωτεροτητας στους αντρες πετυχαινει την διαιρεση της εκμεταλευομενης ταξης σε αντρες και γυναικες με αποτελεσμα την παραταση της εξουσιας της

Η αναπτυξη του γυναικειου κινηματος σπαζει τον αντρικο σωβινισμο μια και δειχνει στην πραξη την κοινοτητα των συμφεροντων τους. Με αλλα λογια θα μπορουσαμε να πουμε πως το γυναικειο κινημα ειναι το αντιβαρο στην προσπαθεια της κυριαρχης ιδεολογιας που με καθε μεσο προσπαθει να εξαρει τες ικανοτητες του αντρα και ταυτοχρονα να μειωσει τες ικανοτητες της γυναικας.

Η χειραφετηση των γυναικων και η συμμετοχη τους στο εργατικο κινημα σε ιση βαση με τους αντρες θα κανει πιο προσιτη την ισοτητα γυναικων και αντρων σε μια σοσιαλιστικη κοινωνια.

ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Μεχρι στιγμης η αναγκαιοτητα του κινηματος εχει αναλυθει βασικα, γυρω απο την σχεση του με το εργατικο κινημα και τον ρολο του στην επαναστατικη διαδικασια. Φυσικα αυτη ειναι η μια πλευρα του θεματος. Ειναι σημαντικο να δουμε πως η αναγκη του γυναικειου κινηματος υπαρχει επιτακτικα λογω της εκμεταλευσης και καταπιεσης της γυναικας και που εκφραζεται με συγκεκριμενα προβληματα στην καθημερινη της ζωη Για να δουμε αυτα τα προβληματα ξεκινουμε απο την οικονομικη εκμεταλευση που ειναι μεγαλυτερη απο αυτη του αντρα. Αυτη εκφραζεται κυρια με τα πιο χαμηλα μεροκαματα που δινονται στες εργαζομενες γυναικες, παρ'ολη την προσφορα τους και την συμμετοχη τους στην παραγωγη. Η οικονομικη ανισοτητα εκφραζεται επισης με τες κατωτερες δουλειες που προσφερονται στες γυναικες καθως και την παντελη σχεδον ελλιψη ευκαιριων.

Φυσικα μια τετοια ανισοτητα εχει και τες κοινωνικες της προεκτασεις με την γυναικα να γινεται εκμεταλευσιμο ειδος για τον αντρα της, το σινεμα και τες διαφημισεις. Η προσωπικη της ελευθερια καταπατειται στο ακρον αωτον με αντιδρασικους κοινωνικους θεσμους οπως την προικα, ταπροξενεια και με τον παραδοσιακο της ρολο σαν μητερας και σαν νοικοκυρας. Και σε αυτους τους δυο τελευταιους ρολους η γυναικα εχει ελαχιστες διευκολυνσεις. Αυτο εκφραζεται με την ελλιψη παιδοκομικων σταθμων, την αναγκη για περισσοτερη αδεια τοκετου και μιση μερα δουλειας για την εργαζομενη μητερα.

Ετσι ενω το νοικοκυριο και η σεξουαλικη καταπιεση οπως και γενικοτερα η καταπιεση της προσωπικης της ελευθεριας γινεται τροπος ζωης για την γυναικα, οι κεφαλαιοκρατες μπορουν να προχωρησουν ανενοχλητοι στην παραπερα αυξηση των υπερκερδων τους. Απο την στιγμη πουη γυναικα δεχεται την ιδεολογια της αρχουσας ταξης για μια υποδιεστερη θεση της στην κοινωνια, πιο ευκολα θα δεχτει τα χαμηλα μεροκαματα και τον δευτερευοντα ρολο που της δινει στην παραγωγη και στην οικονομια γενικοτερα.

Σαν φυσικο επακολουθο των οσων αναφερθησαν πιο πανω ειναι σχετικα ευκολο να καταλαβει κανεις πας η καταπιεση και εκμεταλευση που υποκειται η γυναικα ειναι ουσιαστικα ταξικη. Γι αυτο και η εργαζομενη γυναικα ειναι α αυτη που υποφερει την διπλη καταπιεση και εκμεταλευση πρωτα στην δουλεια τη και μετα στο σπιτι και γενικοτερα στη κοινωνια.

ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Λογω της διπλης καταπιεσης και εκμεταλευσης της η εργαζομενη γυναικα ειναι εκεινη που αντιμετωπιζει τα πιο πολλα και καυτα προβληματα. Οχι μονο στο συνολο των γυναικων αλλα και στο συνολο της εργατικης ταξης. Ειναι το πιο αδικημενο κομματι αυτης της ταξης και τα προβληματα της εχουν παραμεληθει σε μεγαλο βαθμο. Για να αντιμετωπισει αυτα τα προβληματα η εργαζομενη γυναικα χρειαζεται να παλεψει οργανωμενα. Αντικειμενικα ειναι η μονη ταξη γυναικων που μπορει να δρασει συλλογικα για επιλυση των προβληματων της. Η μαζικοτητα στους χωρους δουλειας βοηθα την συλλογικοτητα της γυναικειας παλης. Οι εργατριες ενος εργοστασιου μπορουν π.χ. να κατεβουν μαζικα σε μια απεργια για την ισομισθια ενω ει ναι πολυ δυσκολο για μια νοικοκυρα να κανει απο μονη της αγωνα για την βελτιωση των συνθηκων ζωης της. Πρωτα απ ολα εναντια σε ποιον;

Ενα αλλο χαρακτηριστικο ειναι πως η συλλογικοτητα στους χωρους δουλειας και η αιτια των προβληματων που ειναι σχετικα φανερη κανει την συνειδητοποιηση και την αναγκη παλης πιο ευκολη.

Αντικειμενικα λοιπον βλεπουμε πως η εργαζομενη γυναικα ειναι εκεινη με τες περισσοτερες δυνατοτητες για οργανωση και αγωνα. Ετσι παρ'ολο που η ριζοσπαστικοποιηση μπορει ναναι πιο ευκολη στες μικροαστες οι εργαζομενες ειναι εκεινες που θα μπορεσουν να στελεχωσουν και να μαζικοποιησουν ενα κινημα για περισσοτερα δικαιωματα, χειραφετηση και ισοτητα, στο βαθμο που ειναι δυνατο μεσα στα υπαρχοντα κοινωνικα πλαισια.

Φυσικα καμια γυναικα δεν αποκλειεται απο τον αγωνα ανεξαρτητα απο το κοινωνικο στρωμα στο οποιο ανηκει αφου οι γυναικες δεν ειναι καταπιεσ

μενες μονο σαν ταξη αλλα και σαν φυλο. Γι αυτο και ο αγωνας δεν περιοριζεται μονο στα οικονομικα αιτηματα των εργαζομενων αλλα εχει και κοινωνικες προεκτασεις σε μια παλη εναντια σε ολους τους καταπιεστικους κοινωνικους θεσμους που επηρεαζουν σχεδον ολες τες γυναικες.

Κεινο ομως που προσπαθησαμε να ξεκαθαρισουμε εδω περα ειναι πως περα απο την συμμετοχη οποιοδηποτε ριζοσπαστικοποιημενωνγυναικων στο κινημα βαση αναφορας πρεπει ναναι παντα η εργαζομενη γυναικα. Ειναι ο μονος τροπος για να κτιστει ενα σωστο, μαζικο και δυνατο γυναικειο κινημα ενδυναμωνοντας ετσι και το υπολοιπο εργατικο κινημα.

ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΚΙΝΗΜΑ

Ενα κινημα πλατυ και μαζικο οπως το περιγραφαμε πρεπει ναναι απο την φυση του ανεξαρτητο και αυτονομο. Δηλαδη δεν μπορει να κλειστει στα στενα πλαισια κανενος κομματος ουτε να παιρνει οδηγιες απο την ηγεσια του κομματος.

Το κινημα πρεπει ναναι τετοιο που να μπορει να χωρεσει μεσα του διαφορους ανθρωπους που συμφωνουν με την αναγκαιοτητα,τον ρολο και τον προσανατολισμο του κινηματος, ανεξαρτητα απο ιδεολογικες και πολιτικες διαφορες που μπορει να υπαρχουν. Αποφευγεται ετσι η κομματικοποιηση του κινηματος κανοντας ετσι δυνατη την συμμετοχη οσο των δυνατο περισσοτερων ανθρωπων. Επιτρεπει την ιδια στιγμη σε ανθρωπους με διαφορετικες πολιτικες αποχρωσεις. Ταξεις και οργανωσεις να μπουν και να δουλεψουν για τες θεσεις και τους σκοπους του κινηματος. Καλλιεργειται ετσι μια πλατεια ενοτητα που βγαινει απο την παλη πανω σε συγκεκριμενα προβληματα. Αυτο δεν αφηνει ανεπηρεαστη την ενοτητα του πλατυτερου εργατικου κινηματος, εχει ενα θετικο αποτελεσμα πανω του.

Την ιδια στιγμη αν το κινημα δεν κομματικοποιηθει θα πετυχει να πλησιασει περισσοτερο τες πλατειες μαζες που θα γινουν μερος του. Η συμμετοχη τους με τον ενα ή τον αλλο τροπο στο κινημα θα βοηθησει σε μια συνειδητοποιηση και πολιτικοποιηση περισσοτερων ανθρωπων που στο μελλον θα προσφερουν και περισσοτερα στο γενικοτερο κινημα.

Αν το κινημα καταφερει να λειτουργησει αυτονομα- χωρις επεμβαση απο κομματα - δεν ειναι δηλαδη κομματικο οργανο θα καταφερει να πετυχει ενα σημαντικο στοχο: το να φτιαξει περισσοτερους συνειδητους ανθρωπους στο σημερινο σταδιο παρα λιγα κομματικα στελεχη αποκλειοντας ετσι τες μαζες.

Απο την στιγμη που ενα κινημα θελει να λειτουργησει αυτονομα σημαινει πως δεν χρειαζεται ναχει θεση για ολα τα κοινωνικα και οικονομικα προβληματα που θα δεσμευει οσους συμμετεχουν. Κεινο που χρειαζεται εδω ειναι βασικες αρχες ειδικα πανω στο γυναικειο κινημα. Απο κει και περα πρεπει να αφεθει να λειτουργησει αυτονομα με την ενεργη συμμετοχη ολων που το ασπαζονται, αναλογα με τα διαφοραπροβληματα που υπαρχουν.

Κεινο που πρεπει να ξεκαθαρισουμε για μια ακομη φορα εδω ειναι οτι σε ενα τετοιοκινημα θα μπορουν να συμμετεχουν διαφορα ατομα ανεξαρτητα απο πολιτικη και κομματικη τοποθετηση,. Προσφεροντας μαλιστα στην αναπτυξη του κινηματος, με την πολιτικη συνειδητοποιηση και ξεκαθαρισμα που τυχον εχουν.

Κατι αλλο σημαντικο εδω, ειναι πως οταν μιλουμε για ενα αυτονομο γυναικειο κινημα δεν ειναι ενα κινημα ξεκομενο απο το εργατικο κινημα αλλα ενα κινημα αναποσπαστο μερος του εργατικου κινηματος. Ειναι ενα κινημα που θα βοηθησει στην ολη αναπτυξη του εργατικου κινηματος και δεν παει εναντια του ουτε εχει αρνητικη επιδραση επανω του.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Με βαση αυτες τες αρχες πρεπει να κτιστει ενα γυναικειο κινημα στην Κυπρο που θα μπορεσει να δουλεψει εμπραχτα και ουσιαστικα πια για την επιλυση των γυναικειων προβληματων.

Με την αναπτυξη του το κινημα θα μπορει να επεμβει ουσιαστικα και να παλεψει για συγκεκριμενα αλλα και γενικα αιτηματα:

-Ισομισθια
-Καλυτερες ευκαιριες δουλειας
-Διευκολυνσεις για τες εργαζομενες γυναικες
-Καταργηση της προικας και αλλων αντιδραστικων θεσμων
-Αλλαγη της αναχρονιστικης και αντιδραστικης εκκλησιαστικης νομοθεσιας οσον αφορα τες γυναικες.

Ο αγωνας αυτος πρεπει να γινει σε ολα τα επιπεδα:

-εργοστασιακα
-οικογενειακα
-κοινωνικα
-πολιτικα

Μια τετοια παλη περα απο το γεγονος πως θα αυξησει τα δικαιωματα των γυναικων, στο βαθμο που μπορει, θα δημιουργησει και συνειδητους και αγωνιστες ανθρωπους. Αυτοι ειναι οι ανθρωποι που μαζι με τους αλλους συνειδητους αγωνιστες θα μπουν στην πρωτοπορεια του αγωνα για μια ολοκληρωμενη κοινωνικοπολιτικη αλλαγη.

"Παντοτε διατηρησαμε την θεση οτι στις συνθηκες που επικρατουν στην Χιλη υπαρχει η πραγματικη πιθανοτητα να συμπληρωθει η αντι-ιμπεριαλιστικη και αντι-ολιγαρχικη επανασταση και να προχωρησουμε προς τον σοσιαλισμο χωρις εμφυλιο πολεμο αν και φυσικα διατηρωντας ενα εντονο ταξικο αγωνα"
Λ.ΚΟΡΒΑΛΑΝ,Γ.Γ του Κ Κ Χιλης .

χιλη και ρεφορμιστικη αυταπατη

παμπου κυριακου

Το πρωι της ΙΙ ης του Σεπτεμβρη 1973 οκτω τανκς αρχισαν να κτυπουν το προεδρικο μεγαρο του Αλλιεντε απο τους δρομους του Σαντιαγκο. Δυο πολεμικα αεροπλανα βομβαρδιζαν το μεγαρο. Σε λιγες ωρες η κυβερνηση της Λαικης Ενοτητας του Αλλιεντε θαφτηκε μεσα στους αιματοβαμενους δρομους του Σαντιαγο κατω απο τα τανκς και τις σφαιρες του στρατου. Μεσα απο τα ερειπια, τις πολιτικες δολοφονιες και τα βασανιστηρια, πανω στα πτωματα χιλιαδων σοσιαλιστων αγωνιστων και συνδικαλιστων εργατων, και φυσικα με την υποστηριξη της αστικης ταξης και της ΣΙΑ, ο στρατος της Χιλης εγκαθιδρυσε στρατιωτικη δικτατορια κατω απο την αρχηγια του Πινοσιετ.

" Υπαρχει ενας διαφορετικος δρομος προς τον σοσιαλισμο εκτος απο την βιαιη συντριβη ολων των υπαρχουσων ιδρυματων και του συνταγματικου συστηματος". Σ. ΑΛΛΙΕΝΤΕ

"ΕΝΑ ΠΡΑΓΜΑ ΑΠΟΔΕΙΧΤΗΚΕ ΕΙΔΙΚΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΜΜΟΥΝΑ ΤΟΥ ΠΑΡΙΣΙΟΥ: ΟΤΙ Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΠΑΡΕΙ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΗΣ ΤΟΝ ΚΡΑΤΙΚΟ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟ ΠΟΥ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΙ ΝΑ ΤΟΝ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΕΙ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΔΙΚΟΥΣ ΤΗΣ ΣΚΟΠΟΥΣ". Κ.Μαρξ

"Δεν υπαρχει καμια περιπτωση σοσιαλιστικου μετασχηματισμου της κοινωνιας χωρις πρωτα την συντριβη του παλιου κρατικου μηχανισμου με την αστυνομια, τον στρατο, τους δικαστες και την γραφειοκρατικη ιεραρχια. Στην θεση του πρεπει να κτιστει η εξουσια των αμεσα εκλεγμενων και ανακλητων αντιπροσωπων των εργατων με την υποστηριξη της εργατικης πολιτοφυλακης."
ΛΕΝΙΝ



Ο Πινοσετ (απο εκδοση του ΜΙΡ Χιλιανης επαναστατικης οργανωσης)



Πολιτικοι κρατουμενοι στο στρατοπεδο συγκεντρωσης Τρες Χαμος το %1976.

Το στρατιωτικο καθεστως αποδειχτηκε, μεσα σε 5 χρονια που περασαν μια απο τις πιο βαναυσες και καταπιεστικες δικτατοριες απο την εποχη του Β παγκοσμιου πολεμου. Τα χρονια που περασαν υπηρξαν μια περιοδος εντονης και ασταματητης προσπαθειας εκμηδενισμου, αριθμητικα και πολιτικα της εργατικης ταξης της Χιλης. Πανω απο 250,000 εχουν υποχρεωθει να αυτοεξοριστουν σε γειτονικες χωρες. Πανω απο 30000 εχουν δολοφονηθει, πολλες αλλες χιλιαδες εχουν"εξαφανιστει" απο την μυστικη αστυνομια του Πινοσιετ Ισως 100,000 να φυλακιστηκαν σε καποιο σταδιο της δικτατοριας μεσα στα 5 χρονια και εκατονταδες αλλοι εχουν περασει απο βασανιστηρια.

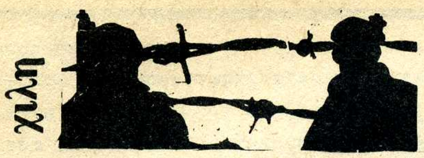
Δεν υπαρχει καμια αμφιβολια οτι η καταπιεση στην Χιλη αποτελει ενα παγκοσμιο συμβολο της τρομοκρατιας της δεξιας. Οι στατιστικες αυτες ομως δε πρεπει να μας παρασυρουν σε εθελοτυφλια απο την πραγματικη αιτια της οδυνηρης αυτης ηττας πόυ υποστηκε η Χιλιανη εργατικη ταξη. Τον καταστροφικο δρομο που ακολουθησε η κυβερνηση του Αλλιεντε.

Ο καταστροφικος αυτος δρομος που αρχισε ολο αυταπατες το 1970 και τερματιστηκε τοσο βιαια το 1973, ειταν "ο Χιλιανος δρομος προς τον σοσιαλισμο", "ο ειρηνικος δρομος προς τον σοσιαλισμο".

Η ιδεα οτι ο σοσιαλισμος θα κτιστει μεσα απο τα κοινοβουλια, στανει το κοινοβουλευτικο κομμα των εργατων να εχει την απαιτουμενη πλειοψηφεια για να επιφερει τις σοσιαλιστικες μεταρυθμισεις. Η θεωρια του "ειρηνικου περασματος" στον σοσιαλισμο που αγνοει βασικες μαρξιστικο-λενινιστικες θεσεις πανω στον ρολο του κρατους και τροπο κατακτησης της εξουσιας απο την εργατικη ταξη δοκιμαστηκε στην Χιλη και αποτυχε με σοβαρες συνεπειες.

Οι Χιλιανοι εργατες, αγροτες και ο υπολοιπος λαος πληρωσαν και πληρωνουν πολυ ακριβα την αποτυχια της πολιτικης του ΣΚΧ του συνασπισμου της Λαικης Ενοτητας.

Μεσα στα πλαισια της ιδιας ρεφορμιστικης πολιτικης πρεπει να τοποθετηθουν και να ιδωθουν οι συνεχιζομενες διαμαρτυριες κατα του στρατιωτικου πραξικοπηματος και καθεστωτος



του Πινοσιετ. Οι διαφοροι ρεφορμιστες, κομμουνιστικων και σοσιαλιστικων κομματων της δυτικης Ευρωπης εχουν μπει σε μια συμμαχια με τους διαφορους φιλελευθερους αστους και μικροαστους και ζητουν επιμονα την επαναφορα της αστικης δημοκρατιας στην Χιλη. Οχι πως μια τετοια αλλαγη σημερα δεν θα συμφερε στο εργατικο κινημα. Ακριβως το αντιθετο. Μια φιλελευθερη αστικη δημοκρατια με τις περιορισμενες ελευθεριες και συνδικαλιστικης οργανωσης προσφερει στο εργατικο κινημα καλυτερες συνθηκες επιβιωσης και αγωνα παρα μια στρατιωτικη δικτατορια.

Βεβαια ενα αντιφασιστικο μετωπο για την επαναφορα της δημοκρατιας στην Χιλη το οποιο δεν θα καθοδηγουσε η εργατικη ταξη και το επαναστατικο της κομμα θα ειταν αδυνατο να αλλαξει ουσιαστικα το χαρακτηρα της Το καθεστως στο οποιο διακυβερνησε ο Αλλιεντε για τρια χρονια ηταν εξ αντικειμενου μια αστικη δημοκρατια.



Η Χιλη βαζει τα μακρια της παντελονια. Αφισια για την εθνικοποιηση των μεταλλειων.

Τονα μιλουμε σημερα για αντιφασιστικο κινημα χωρις να ξεκαθαριζουμε πως την ηγεσια του πρεπει να ειναι το επαναστατικο κομμα της εργατικης ταξης σημαινει οτι αγνοουμε ολοκληρωτικα τις πολιτικες εμπειριες και διδαγματα του παγκοσμιου εργατικου κινηματος μεσα στα τελευταια 60 χρονια. Εμπειριες που μας δειχνουν οτι η εργατικη ταξη δεν μπορει να εμπιστευτει τους αστους κατω απο οποιεσδηποτε συνθηκες

Η μονη εγγυηση για μια πραγματικη δημοκρατια ειναι ο αγωνας για τον σοσιαλισμο. Η καθημερινη πολιτικη και οι αγωνες της χιλιανης εργατικης ταξης, ο εντονος ταξικος ανταγωνισμος και η συγκρουση με τους αστους, αυτο ειναι ο μονος τροπος για την εξασφαλιση της δημοκρατιας.

Η συμμαχια των κομμουνιστων με τους αστους και φιλελευθερους διανοουμενους σε ενα αντιφασιστικο μετωπο αποτελει συνεχεια της ιδιας ρεφορμιστικης αυταπατης που οδηγησε την εργατικη ταξη της Χιλης στη καταστροφικη ηττα του1973, και που αρνειται να βγαλει τα σωστα πολιτικα συμπερασματα της περιοδου 1970 - 1973.

Το αρθρο αυτο ειναι μια προσπαθεια πολιτικης αναλυσης της περιοδου αυτης. Το ανεβασμα του Αλλιεντε στην εξουσια, η πολιτικη που ακολουθησε, οι πολιτικο-οικονομικες συνθηκες που τον αναγκασαν να κτυπησει την εργατικη ταξη και να συμμαχησει με την δεξια και τους στρατιωτικους, το ρολο του Κ.Κ.Χ στη περιοδο τουτη, τους διαφορους τροπους που αναπτυξε οταν η κυβερνηση που ψηφισε αρχισε να στρεφεται εναντιον της. Η νικη του Αλλιεντε σαν υποψηφιου της ΛΑΙΚΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ στες προεδρικες εκλογες του 1970 αντικατοπτριζε δυο αντιθετες πολιτικες καταστασεις επικρατουσαν μεσα στην Χιλη.

Πρωτα την αδυναμια και αποτυχια προηγουμενων, παραδοσιακων καπιταλιστικων κυβερνησεων να λυσουν τα βασικα οικονομικα και κοινωνικα προβληματα της χωρας. Οι χριστιανοδημοκρατες που διακυβερνησαν για 6 χρονια (1964-1970) ειχαν φτασει το 1970 στο αποκορωητο. Οι μεταρρυθμισεις που ει αν υποσχεθει στο λαο οταν κερδισαν τες εκλογες του 1964 ειχαν εξαντληθει και ειχαν αφησει την οικονομια της χωρας σε στασιμοτητα.

Το προγραμμα για τη μεταφορα της γης στα χερια των αγροτων αποτυχε παταγωδως αφηνοντας τες μεγαλυτερες εκτασεις στα χερια των γαιοκτημονων (1%του πληθυσμου) ενω το $\frac{1}{3}$ του αγροτικου πληθυσμου ηταν ανεργοι. ΟΙ Αμερικανικες εταιρειες χαλκου εκαμναν μεγαλυτερα κερδη αν και η χριστιανοδημοκρατικη κυβερνηση ειχε αγορασει τα 51% των μετοχων εκμερους του κρατους. Ολοκληρη η οικονομια προχωρουσε μ'ενα πολυ αργο ρυθμο αναπτυξης (2%) ενω η βιομηχανικη παραγωγη χωλαινε διαρκως γυρο στα της μαξιμουμ παραγωγικοτητας . απο την αλλη οι πραγματικοι (σε αντιθεση με του αριθμητικους) μισθοι χαμηλωναν ενω οι τιμες ανεβεναν με ρυθμο 40% τον χρονον. 28% τουπληθυσμου επαιρναν ποιο λιγα απο το 5% του εθνικου εισοδηματος που σημαινε οτι ο καθενας επαιρνε πιο λιγα απο τον μισο μισθο που χρειζοταν για επιβιωση.

Η αλλη πολιτικη κατασταση που εκφραζοταν με την νικη της ΛΑΙΚΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ ηταν το ανεβασμα της πολιτικοποιησης και συνειδητοποιησης της εργατικης ταξης,οσο ρεφορμιστικη κι'αν ηταν.Το 1970 αποτελουσετο αποκορυφωμα 50 χρονων εργατικων αγωνων και αυξανομενης ταξικης συνειδητοποιησεις της μαζας των χιλιανων εργατων και αγροτων.Ο λαος ειδε στην νεα κυβερνηση μια κυβερνηση της αριστερας και μια μεγαλη νικη των εργατων.Η Λαικη Ενοτητα προσφερε στις μαζες τουτες ενα προγραμμα ,μια προοπτικη αλλαγης της κοινωνιας,μια υπαλακτικη λυση στην αστικη νομιμοτητα, ενα δρομο για το κτισιμο του σοσιαλισμου.

Η ρεφορμιστικη αυτη συνειδητοποιηση



και ιδεολογια μεσα στην μαζα της εργατικης ταξης ηταν το αποτελεσμα της πολιτικης ιδεολογιας που μεταφεραν στην πολιτικη τους δουλεια και επεμβαση τα κοματά της ρεφορμιστικης αριστερας ιδιαιτερα το Κομμουνιστικο κομμα της χιλης και το κομμα του Αλλιεντε το Σοσιαλιστικο κομμα Εμφαση και προσανατολισμος στους καθημερινους τρυς αγωνες πολιτικους και οικονομικους ηταν το ανεβασμα στην εξουσια μεσα απο το Κοινοβουλιο. Η νικη της ΛΑΙΚΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ το 1970 ηταντο αποκορυφωμα και το τελος του αγωνα απο τα κομματα αυτα.

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΔΕΞΙΑΣ

Οι πρωτοι 12 μηνες διακυβερνησης του Αλλιεντε ηταν μια περιοδος ολοκληρωτικης επιτυχιας τοσο για την Κυβερνηση οσο και για τον λαο της Χιλης.Ταχαλκορυχια κρατικοποιηθηκαν χωρις αποζημιωση στις Αμερικανικες εταιρειες,υστερα απο ομοφωνη αποφαση του κογκρεσου της Χιλης.Η δυναμη των γαιοκτημονων μειωθηκε δραστικα με την ανακατανομη της γης στους εργατες Η ανεργια μειοθηκε σημαντικα και οι κατα μεσον ορον μισθοι αυξηθηκαν κατα 50%. Ο πληθωρισμος χαμηλωσε στο μισο απο οτι ηταν προηγουμενα.

Εκλογικα η θεση της Λαικης ενοτητας βελτιωθηκε επισης,με αυξηση των ψηφων της κατα δεκατεσσερα τοις εκατο σε τοπικες εκλογες που εγιναν τον Απριλη του 1971. Η αντιπολιτευση της δεξιας βρισκοταν κοντα στον πολιτικο αφανισμο.

Οι πιο πανω επιτυχιες ομως της κυβερνησης Αλλεντε (οικονομικη ανθηση και αναστηλωση της οικονομιας) δεν οφειλονταν σε σοσιαλιστικα μετρα αλλα σε τεχνασματα και επιτιδιο χειρισμο της οικονομιας που αντιστρεψαν την υφεση σε αναπτυξη(π.χ. αυξηση του ρυθμου παραγωγης-σαν επακολουθο, περισσοτερη παραγωγη αγαθων-φθηλοτεροι μισθοι επειδη οι εργατες δουλευουν περισσοτερες ωρες-περισσοτερη καταναλωση αγαθων-περισσοτερη ζητηση-ανοιγμα δουλειων-οι καπιταλιστες επενδυουν τα κερδη τους μεσα στην οικονομια, περισσοτερη παραγωγη-περισσοτερες δουλειες-και ο κυκλος συνεχιζεται). Ετσι το βιωτικο επιπεδο της εργατικη ταξης ανεβαινε χωρις οι τιμες να ανεβαινουν με τον ιδιο ρυθμο.

Τα μετρα που ακολουθησε ο Αλλεντε αφησαν αθικτη την καπιταλιστικη δομη της οικονομιας ως επισης και τα τεραστια εισοδηματα της αριστοκρατιας.

Προς το τελος του 1971 - αρχες 72 αρχισαν να παρουσιαζονται τα πρωτα προβληματα για τη κυβερνηση. Η ανορθωση τηςοικονομιας εφθασε στο απροχωρητο. Οι κοινωνικες και οικονομικες μεταρρυθμισεις ειχαν εξαντληθει, Η βιομηχανια δεν μπορουσε πλεον να ικανοποιηση την αυξανομενη ζητηση αγαθων, δημιουργηθηκε ελλειψη βασικων τροφιμων και οι τιμες αρχισαν να ανεβαινουν σταθερα. Ηοικονομια επισης επηρεαστηκε απο τη σημαντικη πτωση της τιμης του χαλκου (που αποτελουσε το μεγαλυτερο μερος των εξαγωγων) στη παγκοσμια αγορα. Σαν αποτελεσμα μειωθηκε το ξενο συναλλαγμα.

Μπροστα στη Κυβερνηση ανοιξαν δυο δρομοι. Απο τη μια ο ολοκληρωτικος κοινωνικος μετασχηματισμος, με μια ανοικτη οικονομικη επιθεση στο βιωτικο επιπεδο των πλουσιων. Αυτοςο δρομος ηταν σιγουρα ανοικτος αφου η ΛΑΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ειχε τη μαζικη υποστηριξη εργατων και αγροτων. Αναποφευκτα ομως η εκλογη του δρομου τουτου θα εφερνε τη κυβερνηση σε ανοικτη συγκρουση με τα κομματα της αντιπολιτευσης, το ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ, της μεσαιας ταξης που ηταν μεσα στον συνασπισμο της ΛΑΙΚΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ και, πανω απ'ολα, τους στρατιωτικους των οποιων την δυναμη και εξουσια χρησιμοποιουσαν. Ο αλλος δρομος για τον Αλλεντε ηταν να προσπαθησει να δωσει οικονομικα κινητρα στον ιδιωτικο τομεα για να επενδυσει με την παγιωση των μισθων, αυξηση των κερδων τους σαν εγγυησεις οτι οι κρατικοποιησεις και οι περαιτερω μεταρρυθμισεις θα σταματησουν.

Ο Αλλεντε γρηγορα εδειξε τις διαθεσεις της κυβερνησης του. Ζητησε απο την εργατικη ταξη να δειξει μετριοπαθεια στες αυξησεις μισθων που απαιτουσε . Τον Δεκεβρη του 71 αντισταθηκε στην απεργια των ανθρακωρυχων που ζητουσαν 50 τοις εκατο αυξηση. Προειδοποιησε τες οργανωσεις της επαναστατικης αριστερας οτι πρεπει να σταματησουν τες "παρανομες ενεργειες".

Την ιδια περιοδο αρχισε να προσφερει θεσεις στη κυβερνηση σε δεξιους του ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ και προσπαθησε να καθησυχασει τους Χριστιανοδημοκρατες με διαφορες συμφωνιες.

Η δεξια και τα κομματα της αρχισαν να ενθαρρυνονται απο τη κατασταση που δημιουργηθηκε και αρχισαν να πιεζουν τη κυβερνηση να μετατρεψει τα παραινετικα της λογια σε δυναμικη δραση εναντια στους εργατες και την επαναστατικη αριστερα. Κατηγορησαν τη κυβερνηση οτι δεν δρουσε μεσα στο συνταγμα και ζητουσαν την αντικατασταση της.

Η δεξια αναζωογονηθηκε για καλα οταν οι αναπληρωματικες εκλογες, νωρις το 1972, εδειξαν οτι η κυβερνηση εχανε εδαφος. Με την αυξηση των τιμων και το παγωμα των μισθων πολλοι απο τους υποστηρικτες της λαικης ενοτητας επεφταν στην παγιδα των υποσχεσεων της δεξιας. Οι διαδηλωσεις και προκλησεις της δεξιας συνεχισαν να εντεινονται ενω ο Αλλεντε και η κυβερνηση του αρχισαν να κτυπουν σοσιαλιστες και αγωνιστες εργατες.

Η ΚΡΙΣΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟ

Εν τω μεταξυ το οικονομικο χαος στη χωρα συνεχιζοταν. Ο πληθωρισμος ανεβαινε με ρυθμο 300-400 τοις εκατο το χρονο. Η ελλειψη βασικων τροφιμων συνεχιζοταν. Τα μαγαζια ηταν αδεια και οι μαυραγοριτες οργιαζαν. Οι χιλιανοι αστοι αρχισαν το σαμποταζ και την υποσκαφη της οικονομιας. Αποσυραν τα χρηματα τους απο τις τραπεζες και αρχισαν να φυγαδευουν τα κεφαλαια τους στο εξωτερικο. Σταματησαν να επενδυουν στη βιομηχανια και τη γεωργια. Αποθηκευαν διαφορα αγαθα και δημιουργουσαν τεχνητη ελλειψη στη αγορα. Σαν αποτελεσμα οι τιμες εφτασαν σε αστρονομικα υψη.

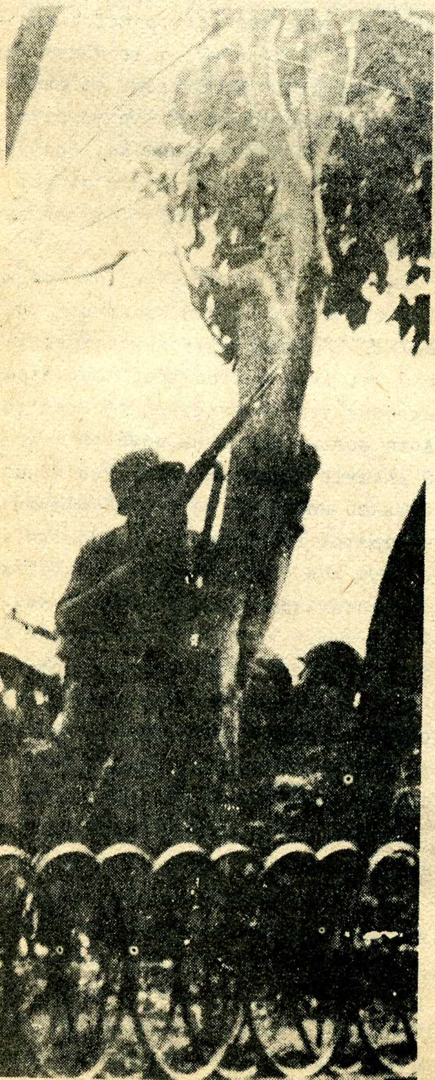
Ενω η κριση γινοταν πιο σοβαρη και απαιτουσε μια λυση η κυβερνηση της ΛΑΙΚΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ αρχισε να στρεφεται ολο και περισσοτερο προς τους στρατιωτικους για να ενισχυση τη θεση της. Αυτο φυσικα βοηθουσε μονο τη δεξια.

Ο Αλλεντε και οι αρχηγοι του κομμουνιστικου κομματος θα επαναλαμβαναν οτι ο στρατος θα παραμενε πιστος στη κυβερνηση και οτι οι φοβοι για πραξικοπημα ηταν αβασιμοι. Ο Αλλεντε εκανε καθαρες τες προθεσεις του να μην επιτρεψει τη δημιουργια λαικης πολιτοφυλακης. "ΔΕΝ ΘΑ ΥΠΑΡΞΟΥΝ ΑΛΛΕΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΕΚΤΟΣ ΑΠΟ ΑΥΤΕΣ ΠΟΥ ΠΡΟΝΟΕΙ ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ, ΔΗΛΑΔΗ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΟ, ΤΟ ΝΑΥΤΙΚΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ. ΘΑ ΕΞΑΛΕΙΨΩ ΟΠΟΙΕΣΔΗΠΟΤΕ ΑΛΛΕΣ ΠΟΥ ΘΑ ΕΜΦΑΝΙΣΤΟΥΝ."

Εν τω μεταξυ υπηρχε μια αυξανομενη ανησυχια μεσα στην εργατικη ταξη για τα οικονομικα προβληματα που υπηρχαν (αυξηση τιμων, πληθωρισμος, ανεργια) την ιδια στιγμη ομως πολλοι μικροεπιχειρηματιες αρχισαν να κτυπιουνται απο τη κριση που υπηρχε. Αλλα η οργη τους στρεφοταν εναντια στην εργατικη ταξη και την κυβερνηση αντι να στραφ



Το πανω λεει "Αλλεντε αν σε κτυπησουν οι αστοι ο λαος θα σε υπερασπισει". Ο Αλλεντε δεν προετοιμασε ομως τον λαο.



Στρατευματα εξω απο το προεδρικο μεγαρο στο Σον Ντιαγο.

ει κατα των μεγαλων καπιταλιστων που κερδιζαν σε βαρος τους. Η οργη τους εκφραστηκε για πρωτη φορα με τη διαβοητη "απεργια" των εργοδοτων τον Οκτωμβρη του 1972. Η "απεργια" που ηταν η πρωτη μεγαλη απειλη στο καθεστος του Αλλεντε, αρχισε σε μια νοτια περιοχη της Χιλης οταν ιδιοκτητες φορτηγων αυτοκινητων που διανεμαν τροφιμα και αλλα εμπορευματα στη χωρα, αποφασισαν να αντισταθουν στην εγκαθιδρυση ενος κρατικου συστηματος μεταφορων. Πολλοι μικρομαγαζατορες υποστηριξαν την "απεργια". Μεσα σε μια βδομαδα οι καπιταλιστες ειχαν παραλυσει τη χωρα, αποκλεισαν τους δρομους, εγκαταληψαν τα κεντρα παραγωγης και μπουκοταραν τες δημοσιες υπηρεσιες.

Τα κομματα της αριστερας βρεθηκαν σε αμηχανια ενω χιλιαδες εργατες, που αντιδρασαν στην απειλη της δεξια με τη καταληψη εργοστασιων, περιμεναν καθοδηγηση. Κατι φυσικα που δεν εγινε. Ειταν κατω απο τες συνθηκες αυτες που στο Σαντιαγο νεοι τροποι εργατικων αγωνων ξεπηδησαν μεσα απο τες καταληψεις των εργοστασιων και την αποφασιστικοτητα της εργατικης ταξης να μην υποκηφει στες απειλες της δεξιας

Ο Αλλεντε και η κυβερνηση του εδειξαν περισσοτερη εμπιστοσυνη στο στρατο παρα στην οργανωμενη εργατικη ταξη. Τα τανκς και οι στρατιωτες βγηκαν στους δρομους για να διατηρησουν τον "νομο και την ταξη" και να συνεχισουν τες προμηθειες αναμεσα στο λαο. Τελικα σε ενδειξη καλης θελησεως προς τους χριστιανοδημοκρατες η κυβερνηση καλεσε 3 στρατηγους μεσα στη κυβερνηση της ΛΑΙΚΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ. Αμεσως μετα ο Αλλεντε ξεκινησε την εκστρατεια για "κοινωνικη ειρηνη". Για τους αγωνιστες εργατες η ειρηνη αυτη σημαινε διωξιμο απο τη δουλεια τους και επιστροφη των εργοστασιων που καταληφθηκαν στους εργοδοτες. Αυτο εννοουσαν ο Αλλεντε και το Κ.Κ. με το διαλογο που ηθελαν να εχουν με την αστι

ΤΑ ΤΕΛΙΚΑ ΚΤΥΠΗΜΑΤΑ

Η στρατιγηκη του Αλλεντε για συμφιλιωση με τους αστους και το στρατο δεχτηκε ενα καιριο κτυπημα οταν τον Μαρτη του 1973 οι αντιπροσωποι του στρατου στη κυβερνηση παραιτηθηκαν, αφου πρωτα εσκεμμενα εβαλαν μπροστα στη κυβερνηση απαραδεχτες απαιτησεις Απο το σημειο αυτο η επιθεση της δεξιας κατα της κυβερνησης ενταθηκε.

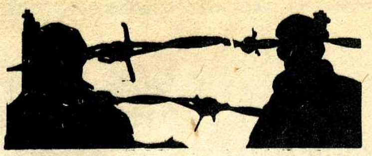
Το επομενο σημαντικο κτυπημα στον Αλλεντε ηρθε με την απεργια στο χαλκωρυχειο του Τενιεντε, το μεγαλυτερο της χωρας. Η απεργια διαρκεσε 3 μηνες περιπου και κλονισε την κυβερνηση στα θεμελια της. Η κυβερνηση αντιμετωπισε τους χαλκορυχους με δακρυγονα και τους απεκαλεσε φασιστες και προδοτες Η δεξια πολυ εξυπνα και επιτηδεια υιοθετησε τον αγωνα των χαλκορυχων. Αποκηρυξε την κυβερνηση για καταπατηση του δικαιωματος της απεργιας. Γιατροδασκαλοι και φοιτητες υποστηριχτες της δεξιας βγηκαν σε απεργια σε συμπαρασταση με τους χαλκορυχους. Στα πλουσια προαστια του Σαντιαγο πλουσιοι κυριοι με παλτα, μαζευαν χρηματα για τους απεργους.

Ενω η απεργια εφτανε προς το τελος της, ο Αλλεντε αντιμετωπισε μια πιο αμεση προκληση απο τη δεξια, οταν ενα μικρο μερος του στρατου προσπαθησε να οργανωσει πραξικοπημα στες 29 του Ιουνη. Τα γεγονοτα που ακολουθησαν αποδειξαν οτι η ΛΑΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ διατηρουσε ακομα μια αρκετα σημαντικη λαικη βαση Η Εθνικη Ομοσπονδια των συντεχνιων, σαν αντιδραση στην κινηση του στρατου καλεσε καταληψη των εργοστασιων. Ο Αλλεντε ομως, φοβουμενος τες συνεπειες δεν αφηνε τη δραση της εργατικης ταξης να προχωρηση πολυ μακρια. Σε ραδιοφωνικο του διαγγελμα καλεσε το λαο να παραμεινη ησυχος και οτι "οι νομοταγεις δυναμεις του κρατους ελεγχουν την κατασταση."

Η δεξια αλλο που δεν ηθελε. Βλεποντας τον Αλλεντε να υποχωρει στες πιεσεις τους περασαν για καλα στην επιθεση κατα της κυβερνησεως. Οι οργανωσεις της ακρας δεξιας, ειδικα η " Πατριδα και Ελευθερια" κερδιζαν συνεχως εδαφος και ζητουσαν αμεσο σαμποταζ της κυβερνησης. Προς το τελος του Ιουλη 1973 εγινε η δευτερη "απεργια" απο τους ιδιοκτητες φορτιγων.

Η "απεργια" αυτη ηταν η τελευταια ευκαιρια για τον συνασπισμο της ΛΑΙΚΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ να στραφει προς τη δυναμη που τον εβαλε στην εξουσια και μπορουσε να εμπιστευτει. Την οργανωμενη λαικη μαζα. Αλλα ο Αλλεντε ειχε προ πολλου προσδιορισει με την πολιτικη του την κατευθυνση που θα εξελισσετο η ολη κατασταση. Αυτη τη φορα οπως παντοτε, στραφηκε ξανα προς το στρατο σε μια προσπαθεια του να σπαση την "απεργια" των εργοδοτων. Οι εργατες αφεθηκαν σε μια κατασταση συγχισης, εξαχρειωσης και αποπροσανατολισμου.

Ενω το οικονομικο και κοινωνικο χαος συνεχιζοταν, ολοκληρη η χωρα αρχισε να κλονιζεται απο διαδηλωσεις και αντιδιαδηλωσεις, βομβισμους και εκρηξεις απο την ακρα δεξια, επιθεσεις του στρατου και της αστυνομιας στα εργοστασια και τα γραφεια των αριστερων οργανωσεων. Χιλιαδες οπλα βρισκονταν στα χερια της δεξιας που τα χρησιμοποιουσαν για τους δικους τους



σκοπους-πολιτικες δολοφονιες αριστερων αγωνιστων, εκφοβισμους και ενα γενικο κλιμα βιας και τρομου σε ολοκληρη τη χωρα. Οι ερευνες και επιδρομες του στρατου περιοριζονταν μονο εναντια στην αριστερα. Με την εμπιστοσυνη που τους ειχε δειξει ο Αλλεντε οι στρατιωτικοι αρχισαν την ανεξαρτη τη δραση τους για να συντριψουν την αριστερα.

Στις 9 του Αυγουστου ο Αλλεντε αναδιοργανωσε τη κυβερνηση του, καλωντας τους 3 αρχηγους του στρατου,του ναυτικου και της αεροποριας μεσα στο νεο υπουργικο συμβουλιο το οποιο κρατηθηκε για δυο εβδομαδες. Μεχρι τις 28 του ιδιου μηνος ο Αλλεντε κ... να στηση νεα κυβερνηση. Αυτη τη φορα με τεσσερεις στρατιωτικους.

Η κυβερνηση της Λαικης Ενοτητας παραπαιε χρεωκοπημενη. Δεν ειχε τιποτε πια να προσφερει στο λαο παρα περισσοτερο παραχωρησεις προς την Δεξια. Ο στρατος μπορουσε τωρα να επεμβει ολοκληρωτικα χωρις να φοβαται καμμια μαζικη αντισταση. Στις ΙΙ του Σεπτεμβρη πηραν την εξουσια παρα την ηρωικη αντισταση χιλιαδων αγωνιστων. Ομολογειται οτι ο Αλλεντε αυτοκτονησε οταν τα τανκς ειταν εξω απο το προεδρικο μεγαρο. Στην πραγματικοτητα ειχε αυτοκτονησει πολιτικα προ πολλου.

Τα μαθηματα της εμπειριας της Χιλης δεν ειναι πρωτοτυπα. Βγηκαν πρωτα απο τον Μαρξ απο την Κομμουνα του Παρισιου και επαναληφθηκαν απο το Λενιν στο "Κρατος και Επανασταση." Πολλοι σημερα που αποκαλουνται μαρξιστες λενε οτι μεσα στες σημερινες συνθηκες το αστικο κρατος μπορει να μεταρρυθμιστει ειρηνικα. Αυτο ηταν το επιχειρημα που χρησιμοποιησε ο Αλλεντε στη Χιλη και που χρησιμοποιουν σημερα τα Σοσιαλιστικα και Κομμουνιστικα κομματα της Ευρωπης και σχεδον ολου του κοσμου. Το πραξικοπημα στη Χιλη αποδεικνυει ποσο λανθασμενοι ειναι.

Η αρχουσα ταξη δεν προκειται να δεχτει επεμβαση στα προνομια της οσο συνταγματικες και να ειναι οι μεταρρυθμισεις. Ο κρατικος μηχανισμος ακομα και στα πιο δημοκρατικα αστικα κρατη ειναι κτισμενος πανω σε ακλονητες ιεραρχικες δομες εχοντας τον ελεγχο του στρατου, της χωροφυλακης και της δημοσιας υπηρεσιας συγκεντρωμενο στα χερια αυτων που εχουν την οικονομικη δυναμη. Η αρχουσα ταξη θα χρησιμοποιηση αυτον τον κρατικο μηχανισμο για να σιγουρεψει τη δικη της κυριαρχια τη στιγμη που θα απειλειται απο αλλες δυναμεις. Οι ρεφορμιστες ομως θα συνεχισουν να επιμενουν στη παραδοση που δημιουργησαν. Η εργατικη ταξη μεσα απο τη δικη της εμπειρια θα δει το αδιεξοδο των ρεφορμιστων

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ Κ.Κ.

Σε αναλογια με τον πληθυσμο το Κ.Κ Χιλης ειναι σχεδον ισοδυναμο με το Κ.Κ.Γαλλιας.Οι ομοιοτητες τους δεν σταματουν εδω.Το Κ.Κ.Χιλης ηταν και ο βασικος εκφραστης στη Χιλη της ρεφορμιστικης αυταπατης,του"ειρηνικου περασματος στο σοσιαλισμο".Κατα την διαρκεια της τριετιας της "Λαϊκης ενοτητας" το ΚΚ ηταν ο εμψυχωτης της πολιτικης του Αλλεντε.Πολλα απο τα ηγετικα του στελεχη υπηρετησαν την κυβερνηση.Κατα την διαρκεια της διακυβερνησης της "Λαϊκης ενοτητας υπηρετησαν την πολιτικη του Αλλεντε κατα γραμμα.

Οταν προς το τελος του 1971 παρουσιαστηκαν τα πρωτα προβληματα στον Αλλεντε και η δεξια αρχισε να κινητοποιειται, τοΚΚΚ καθυσηχαζε την δεξια εξισωνοντας την δραση της επαναστατικης αριστερας με την φασιστικη.Την ιδια περιοδο επιτεθηκαν βιαια εναντια σε μια διαδηλωση εργατων και φοιτητων στην πολη CONCEPTION.Ακομα και οταν αρχισε τις επιθεσεις η δεξια συνεχισε να πιστευει στις ιδιες θεσεις ριχνοντας συνθημα για μαζεμα υπογραφων εναντια στον εμφυλιο!!!

Οταν τον Οκτωβρη του 72 η εργατικη ταξη αρχισε να αντιστεκεται στα μετρα του Αλλεντε με καταληψεις εργοστασιων και την δημιουργια ΖΩΝΩΝ(CORDONS) το ΚΚ τις αποκυρηξε σαν παρανομες. Χαρακτηριστικο της στασης τουΚΚ ειναι και η πιο κατω δηλωση ενος απο τους ηγετες του τον Μαρτη του 72.

"Πολοι ερωτουν ποια ειναι η θεση των στρατιωτικων δυναμεων.Μα οι στρατιωτικες δυναμεις υποστηριζουν την κυβερνηση που ειναι νομιμα εκλεγμενη απο τον λαο.Ο κλασσικος λατινοαμερικανικος τροπος στρατιωτικου πραξικοπηματος ειναι δυσκολος στη Χιλη."

Η συντριπτικη ηττα της εργατικης ταξης τον Σεπτεβρη του73 και η εγκαθιδρηση της στρατιωτικης χουντας ανετρεψε τις αξιωσεις αυτες.

ΕΡΓΑΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Παρα την σταση του ΚΚ η εργατικη ταξη εφτασε σε νεα επιπεδα αγωνα και οργανωσης στην τριετια 70-73.Τα αιτηματα που μπηκαν μπροστα ξεπερνουσαν την παραδοσιακη ηγεσια τους.Μπροστα στην αναγκη λυσης βασικων οικονομικων προβληματων,παραγωγης και διανομης αγαθων και αντιστασης στην αυξανομενη βια της δεξιας δημιουργηθηκαν οι ονομαζομενες βιομηχανικες ζωνες ιδιαιτερα στην πρωτευουσα Σαντιαγο που ηταν η πιο βιομηχανικη πολη.ΟΙ ζωνες αυτες ηταν η οργανωση της εργατικης ταξης σε μια περιοχη,οχι συμφωνα με την συτεχνια που ανηκαν οι εργατες αλλα με την γεωγραφικη τοποθετηση του εργοστασιου.Ετσι μια Ζωνη συγκεντρωνε ολη τη δυναμη των εργατων σε μια περιοχη ανεξαρτητα απο την βιομηχανια και το εργοστασιο που δουλευαν.Η καθε ΖΩΝΗ καθοδηγειτο απο ενα συμβουλιο που εκλεγοταν σε συγκεντρωσεις των εργοστασιων της περιοχης.Οι συντονιστικες επιτροπες που εκλεγονταν απο τα συμβουλια αποτελουσαν τον κρικο που ενωνε την δραση και τον προσανατολισμο των διαφορων Ζωνων.

Εκτος απο την καθημερινη λειτουργια τους(ελεγχος δρομων διανομη αγαθων,ελεγχος εργοστασιων και παραγωγης) οι ζωνες μετατραπηκαν σε πιο πλατιες οργανωσεις,τους κοινοτικους δημους που συμπεριλαμβαναν αντιπροσωπους απο την περιοχη που λειτουργουσε η βιομηχανικη ζωνη,αγροτες φοιτητες κα. Οι βιομηχανικες ζωνες και οι κοινοτικοι δημοι ανεβασαν το επιπεδο συνειδητοποιησης περισσοτερο απο καθε αλλο τροπο οργανωσης.Εβαλαν κατω το ολο ζητημα της εργατικης εξουσιας.

Οι εργατες μεσα απο τις εμπειριες που κερδισαν ειδαν την πραγματικη εργατικη δημοκρατια,την ικανοτητα τους να ελεγξουν την παραγωγη και να οργανωσουν την διανομη αγαθων.Οι Ζωνες και οι δημοι ομως στερουνταν την πολιτικη ικανοτητα να βαλουν μροστα ενα ενωμενο προγραμμα δρασης για ολο κληρη την εργατικη ταξη,ενα προγραμμα αποκαθημερινα αιτηματα γυρω απο τα οποια θα κινητοποιουνταν χιλιαδες εργατες.

Η αντιπροσωπευση στις ζωνες επισης ηταν ανεπαρκης λογω της γραφειοκρατικης και κοινοβουλευτικης κληρονομιας. Οι εργατες που επερναν μερος στους νεους τροπους οργανωσης της ταξης δεν ειχαν σπασει απο την ρεφορμιστικη παραδοση.Οταν η κυβερνηση της "λαϊκης ενοτητας" αρχισε να κλονιζεται και η δεξια με τον στρατο να κερδιζουν εδαφος οι ζωνες και οι δημοι δεν μπορουσαν να δωσουν καμια υπαλλαχτικη λυση και καθοδηγηση στην εργατικη ταξη και στον υπολοιπο λαο, που μας φερνει στο θεμα της ανεξαρτητης δρασης της εργατικης ταξης και το κτισιμο του επαναστατικου κομματος βασισμενο εκει που βρισκεται η δυναμη της ταξης.Μεσα στο εργοστασιο

κυπριακη παιδεια: μια αναλυση

> Το αρθρο αυτο ειναι το πρωτο μερος ενος κειμενου με τον γενικο τιτλο: "ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ". Το μερος αυτο αναφερεται γενικα στην παιδεια και το ρολο της μεσα στο αστικο κρατος. Το δευτερο μερος που θα δημοσιευθει στο επομενο "δελτιο" αναφερεται πιο συγκεκριμενα στην σχεση παιδειας εργατικης ταξης, για "λαικη παιδεια", το δικαιωμα συνδικαλισμου των μαθητων, σοσιαλιστικη επανασταση και παιδεια.
> Το κειμενο μας σταλθηκε απο Κυπριο φοιτητη που σπουδαζει στην Γαλλια.

γραφει ο ερεβος

Ιστορικα απο τον πρωτο μεγαλο καταμερισμο της εργασιας ο οποιος εχωρισε τον γεωγραφικο τοπο μεσα στον οποιον κατοικα μια ανθρωπινη κοινωνια, σε πολη και χωριο, παρατηρουμε την πρωτη μεγαλη διαιρεση της πνευματικης μορφωσης του ανθρωπου. Η εξελιξη του καταμερισμου εργασιας δια μεσου των ταξικων κοινωνιων, δουλοκτητικης, φεουδαρχικης, καπιταλιστικης, εμελλε να γινει σε βαρος του συνολου του μορφωτικου επιπεδου του ανθρωπου, του οποιου ο βαθμος ακολουθα αυστηρα τους κανονες και τις σχεσεις παραγωγης που επιβαλει η ταξικη κοινωνια.

Με την συνεχη αναπτυξη του καταμερισμου της εργασιας, βασικη στρατηγικη της αστικης ταξης στην καπιταλιστικη εποχη, η παγκοσμια καπιταλιστικη ταξη εχει κατορθωσει να εδραιωσει την οικονομικη και πολιτικη κυριαρχια της ως προς τα ακολουθα σημεια:

1.Ο συνεχης και προγραμματισμενος καταμερισμος της εργασιας στο παγκοσμιο επιπεδο οδηγησε σε μια περιοδικη αξιοποιηση του χρονου εργασιας της εργατικης ταξης και η οποια της εδωσε την ευκαιρια να περασει σταδιακα απο την πρωταρχικη συσσωρευση στον ιμπεριαλισμο, ανωτατο σταδιο του καπιταλισμου.

2.Ο καταμερισμος της εργασιας ο οποιος εξελισσεται με την ολο και περισσοτερη εξειδικευση του εργατη πανω σε ενα συγκεκριμενο κλαδο η μερους κλαδου της παραγωγης, ε



χει σαν αποτελεσμα την μηχανοποιηση του ιδιου του εργατη, δηλαδη την περιοδικη αφαιρεση ολων των κεντρων του ενδιαφεροντος του ξεων προς την παραγωγη. Βλεπουμε ετσι σημερα τον εργατη, ιδιως στην βιομηχανια, να κανει μια συγκεκριμενη κινηση, ανεχη, μηχανικη και απολυτα προσαρμοσμενη στις εφευρεσεις της μοντερνας τεχνολογιας. Η εκμεταλευτικη ταξη, κατοχος των μεσων παραγωγης εχει ετσι να κερδισει μια γρηγοροτερη αναπτυξη της παραγωγης. Μια αυξηση του ποσοστου υπεραξιας και κατα συνεπεια μια αυξηση του χασματος μεταξυ του πλουτου και της μιζεριας.

3.Η αναπτυξη του καταμερισμου της εργασιας αυξανει επιπλεον την διαρκεια του ελευθερου χρονου που προσφερεται στον εκμεταλευτη απο την εργασια του εργατη. Αυτος ο ελευθερος χρονος που προσφερεται απο την εργατικη ταξη στην αστικη ταξη εχει σαν αποτελεσμα την αναπτυξη απο αυτη την τελευταια μιας κουλτουρας η οποια θα της δινει ταξικο μονοπωλιο και ενος "πολιτισμου" τον οποιο θα παρουσιασει σαν προιον της "προοδου" ενω ειναι απο την φυση του προιον της αναλεητης εκμεταλευσης.

Ετσι η αστικη ταξη παρουσιαζε-



ται σαν η καλλιεργημενη ταξη, η πανσοφη, η "φυσικη αξια ηγετιδα του εθνους", η οποια ξεχωρισε μεσα απο "την ιση κατανομη των ευκαιριων", ευκαιριες αυστηρα κατανεμημενες απο την ταξικη κοινωνια κια την εκμεταλευση.

Ετσι θα παρουσιασει την εργατικη ταξη σαν την "αμορφωτη ταξη", την "φυσικα ακαλλιεργητη για να δικαιολογησει η ιδια τα κοινωνικα της προνομια σαν "η καλλιεργημενη ταξη", για να δικαιολογησει την υπαρξη του κρατους της, για να δικαιολογησει την ιδια την εκμεταλεση, παιρνοντας στα χερια της την διοικηση της κοινωνιας, την διοικηση της εργασιας, εγκαθιδρυοντας την δικαιοσυνη της και τα δικαστηρια της, βαζοντας τους νομους της τους οποιους θα απαιτησει να ειναι κοινωνικοι ενω απο την φυση τους ειναι απολυτα και αυστηρα ταξικοι.

Ο καταμερισμος εργασιας αποτελει ενα βασικωτατο παραγοντα για να κατανοησουμε ενα τεραστιο αριθμο προβληματων τοσο μεσα στην κυπριακη κοινωνια οσο και στο παγκοσμιο επιπεδο και να απαντησουμε σωστα πανω σε θεματα οπως ο εθνικισμος, η παιδεια, η ανιση κατανομη των ευκαιριων κλπ. Ο ιδιος ο Εγκελς εγραφε χραντηριστικα:"οτι ειναι ο νομος του καταμερισμου της εργασιας που ειναι η βαση της διαιρεσης της κοινωνιας σε κοινωνικες ταξεις".

Στην καπιταλιστικη εποχη η αστικη ταξη εχει καταφερει, για τους λογους που εκθεσαμε πιο πανω να κανει κτημα της οτιδηποτε επρεπε να ειταν κτημα του συνολου της κοινωνιας, με τον ιδιο τροπο και στην αρχαια Ελλαδα η αριστοκρατια εκαμε κτημα της τον πολιτισμο,τις τεχνες τα γραμματα, τις επιστημες και την δικαιοσυνη που εκτισε πανω στην δουλοκτητικη κοινωνια εκμεταλευομενη τον ελευθερο χρονο που της προσφερε η εργασια των σκλαβων. Ομως οπως η ιδια η αστι ταξη υπηρξε στην αρχη της σαν επαναστατικη ταξη (με την Γαλλικη επανασταση και την γρηγορη εξαπλωση της στην Ευρωπη) και ειχε εξελιχτει αργοτερα σε συντηρητικη με την ανοδο του εργατικου κινηματος και στο τελος, δηλαδη στην σημερινη εποχη, εχει καταντησει αντεπαναστατικη μπροστα στην νεα, ιστορικα, επαναστατικη ταξη που ειναι η εργατικη ταξη. Ετσι και η φιλοσοφια της, η φιλολογια της, οι επιστημες της ειταν φυσικο να στραφουν εναντια στην εργατικη ταξη.

Η εργατικη ταξη ακριβως εξαιτιας του συνεχους καταμερισμου εργασιας, της εκμεταλευσης και της υπαρξης του αστικου κρατους και των θεσμων του δεν ειχε ποτε την ευκαιρια να αναπτυξει την δικη της τεχνη, την δικη της δικαιοσυνη, φιλοσοφια, γραμματα κλπ.

Η εργατικη ταξη σαν η επαναστατικη ταξη και με οπλο της την μαρξιστικη αναλυση της ιστοριας δεν μπορει να εχει σαν στοχο παρα το δοσιμο στην κοινωνια ολοκληρη αυτων που η αστικη ταξη εχει μονοπωλησει. Και τουτο διοτι ενω η αστικη ταξη ηδη απο την εποχη που υπηρξε η επαναστατικη ταξη εθεσε σαν σκοπο της την διαιωνιση της ταξικης κοινωνιας, η νεα επαναστατικη ταξη, η εργατικη εχει θεσει σαν σκοπο την καταστροφη και διαλυση της ταξικης κοινωνιας, και την κοινωνικοποιηση του οτιδηποτε σημερα ειναι ταξικο.

Ο Μαρξισμος εχει καθορισει την πνευματικη καλλιεργεια, τη φιλοσοφια της τεχνες και τα γραμματα σαν υπερδομες της κοινωνιας, υπερδομες οι οποιες ειναι προιον της οικονομικης βασης της κοινωνιας. Οπως ζουμαι μεσα σε μια ταξικη κονωνια η αναπτυξη των υπερδομων δεν μπορει να ειναι παρα φοβερα ανιση. Η αστικη ταξη εκμεταλευομενη την εργασια της εργατικης ταξης, εχει μονοπωλησει αυτες τις υπερδομες για να διατηρησει την κυριαρχια της.

Η εντεχνη δημαγωγια πανω στο θεμα της παιδειας και της δημοκρατικοτητας της μεσα στα αστικα πλαισια, που προτεινουν οι αστοι μεταρυθμιστες της δεν μπορουν να ειναι παρα αδεια και εκλαικευμενα παραμυθια που εχουν ομως ενα συγκεκριμενο αξονα και ενα καθορισμενο σκοπο: εκεινο της διαλογης που πηγαζει απο την ταξικη δομη της Κυπριακης κοινωνιας. Μεσα σε αυτα τα πλαισια η κυπριακη παιδεια δεν μπορει να ειναι λιγοτερο στενη και λιγοτερο αντιδημοκρατικη απο την μασκα αυτων που την επικαλουνται, κι ας την ονομαζουν ακομα "πλατεια" και "δημοκρατικη".

Η αστικη παιδεια, διαμορφωμενη και προπαγανδισμενη απο την αρχουσα ταξη μεσα σε μια κοινωνια βασισμενη στην κοινωνικη ανισοτητα δεν μπορει παρα να ειναι κουτσουρεμενη και πολωμενη προς τον αξονα των συμφεροντων της αστικης ταξης και δεν μπορει να οδηγησει παρα στην ξεκομενη μορφωση. Δεν ειναι παρα η ιδια η παιδεια που εδω και 2 αιωνες ζωης του καπιταλισμου πολεμα για την διαστρεβλωση της ιδιας της ιστοριας, για τον αποπροσανατολισμο των εργαζομενων, για την μορφωτικη αποχαυνωση των σπουδαστων μεσα στα σχόλεια, για την καταπιεση εναντια σε καθε εκδηλωση που ξεφευγει απο τα καθιερωμενα δικα τους πλαισια, για το οσο το δυνατο και περισσοτερο αποκομμα των μαθητων απο την κοινωνικη και πολιτικη ζωη, για την κοινωνικη διαλογη βαση της ταξικης προελευσης η οποια οδηγει στην επανδρωση του αστικου κρατικου μηχανισμου απο την μια και των μηχανων του κεφαλαιου απο την αλλη.

Η αστικη παιδεια σαν θεσμος ζωτικης σημασιας για την παγκοσμια αστικη ταξη, οπως αυτη η τελευταια ειναι συνοχικα διαρθρωμενη και οργανικα δεμενη στο παγκοσμιο επιπεδο, δεμ μπορει παρα να ειναι οργανωμενη γυρω απο τον ιδιο σκελετο, εκεινο της καπιταλιστικης κυριαρχιας.

Μεσα σε αυτα τα πλαισια θα εξετασουμε την κυπριακη παιδεια, δινοντας σημεια για μια αφετηρια συζητησης πανω στον πολιτικο της ρολο κυριως στην σημερινη κατασταση του κυπριακου ζητηματος.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΙ ΤΑΞΙΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ

Η αποτελεσματικη προπαγανδιση και επιβολη της αστικης παιδειας, προυποθετει την υπαρξη ενος "σκληρο τραχηλου" εκπαιδευτικου συστηματος πειθαρχημενου και διαρθρωμενου. Επιπλεον προυποθετει τηνυπαρξη ενος εκπαιδευτικου προγραμματος προσεχτικα μελετημενου απο τους αστους συντακτες του και ενος ειδικου ταξικα διαλεγμενου που να μην αφηνει περιθωρια προβληματισμου απο μερους των "μαθητευομενων".

Η αστικη ταξη σαν αρχουσα ταξη και κατα συνεπεια "καλλιεργημενη" θα πρεπει να φυλαξει τους δικους της φωστηρες οπλισμενους με μια φιλοσοφια, την δικη της, και με το στομα των οποιων θα φωναξει το "μυστικο" της "προοδου" που ταυτιζεται με κεινο της βιομηχανικης της αναπτυξης. Επιπλεον οι ιδιοι φωστηρες ειναι επιφορτισμενοι να φτιαξουν και να βαλουν σε εφαρμογη τα καθιερωμενα τους πλαισια τα οποια αναλογα με το πως την βολευει θα ειναι συνταγμενα υπο μορφη "γραφτων" και "αγραφων" νομων. Ολα αυτα θα εχει να

παιδεια



τα επιβαλει δημαγωγικα ή συχνα βιαια σε μια μαζα "αφωτιστη" η οποια θα εχει μια και μονη εκλογη:να τα δεχτει υποφεροντας τα.

Οι συνθηκες καπιταλιστικης εξαπλωσης και εκμεταλευσης ειναι στενα συνδεδεμενες με το κυπριακο αστικο συστημα. Ο κυπριακος καπιταλισμος οφειλοντας την πολλαπλασιαση του κεφαλαιου του στην βιομηχανικη αναπτυξη επενδυει μεσα ή κοντα στις πολεις ευνοουμενος απο το πλατυ κυκλοφοριακο συστημα, την υπαρξη εργατικου δυναμικου επι τοπου κλπ. Η υπαιθρος στο πλειστο αγροτικη δεν μπορει να αποτελεσει αξονα πολλαπλασιασης γρηγορης, του κερδους του και κατα συνεπεια παραμελειται. Αυτη η διαπιστωση ειναι σε στενη σχεση με την ανιση διακλαδωση του εκπαιδευτικου συστηματος, στις πολεις και στην υπαιθρο που προερχεται απο τον πρωταρχικο καταμερισμο της εργασιας και την αναποφευκτη ανιση και συνδυασμενη αναπτυξη του καπιταλισμου.

Η ιδρυση σχολειων ευνοειται στις πολεις-βιομηχανικα κεντρα και παραμελειται στην υπαιθρο. Ο καπιταλισμος εδραιωνει απο την αρχη την ανισοτητα των ευκαιριων ως προς την μορφωση. Ετσι απο την μια ο αγροτης θα καταντησει ο αιωνια "αμαθης" καθοτι αιωνιο θυμα του πρωτου καταμερισμου της εργασιας. Απο την αλλη η αναπτυξη του καταμερισμου της εργασιας στα βιομηχανικα κεντρα, δηλαδη τις πολεις, οδηγει σε μια περιοδικη σωματικη και πνευματικη φθορα του εργατη εφοσον αυτος αποκοπτεται ολο και περισσοτερο απο τα διαφορα κεντρα ενδιαφεροντος του και τη μορφωση, καταδικαζοντας τον ετσι να αρνειται με την μονη ικανοποιηση των αμεσων βιολογικων του αναγκων, εφοσον τις εχε κι'αυτες.

Τον εργατη ο οποιος ειδικευεται συνεχως πανω σ'ενα συγκεκριμενο και περιορισμενο τομεα της παραγωγης το εκπαιδευτικο συστημα τον εχει καταδικασει στο κατωτερο επιπεδο μορφωσης. Ο ελευθερος χρονος ο οποιος του απομενει εξω απο την παραγωγη μειωνεται αντικειμενικα απο την κουραση και την πληθωρα των οικονομικων και κοινωνικων προβληματων που του δημιουργει η εκμεταλευση.

Παρατηρουμε χαρακτηριστικα, μεσα απο την εξελιξη της ιστοριας οτι ακομα και το οκταωρο της εργασιας που κερδισε ο εργατης το εχει κερδισει με τους αγωνες της και καθε αλλο παρα εχει μειωσει την καπιταλιστικη συσσωρευση. Αυτο εξαιτιας του οτι συνοδευεται απο μια σταθερα επιταχυνομενη αναπτυξη του καταμερισμο της εργασιας που ισοζυγιζει την μειωση των ωρων εργασιας.

Οπως η διαρκης συσσωρευση του πλουτου μεσα στην ταξικη κοινωνια προυποθετει την διαρκη παραγωγη φτωχεια ετσι και μεσα στο αστικο εκπαιδευτικο συστημα η διαρκης παραγωγη γνωση προυποθετει την διαρκη παραγωγη αγνοιας. Γνωση και αγνοια και κατα συνεπεια μορφωση και αμορφωσια αποτελουν 2 συνθηκες απαραιτητες για την διαιωνιση της ταξικης κοινωνιας και της ζωης του κεφαλαιου. Αυτος ειναι ο λογος που το αστικο συστημα διδασκαλιας εχει χωρισει την "γνωση" σε σταδια: σχολικη, γυμνασιακη, πανεπιστημιακη και της εχει δωσει επιπεδα που ονομαστηκαν ταξεις. Το περασμα απο την μια ταξη στην αλλη ή απο το ενα τμημα στο αλλο ειναι σε στενη σχεση με την κοινωνικη προελευση και την ταξικη τοποθετηση του μαθητη μεσα στην κοινωνια, αρα με την οικονομικη του υποσταση. Η μορφωση προυποθετει οικονομικη ευπορια.

Η αστικη ταξη παρουσιαζει την μορφωση σαν κατι το γενικο το οποιο διδεται σε ολους ανεξαρτητα απο την κοινωνικη τους καταγωγη. Θα μας δωσει σαν παραδειγμα ατομα της εργατικης ταξης που μπαινουν στο πανεπιστημιο, κλασσικο παραδειγμα που προσπαθει να καμει την εξαιρεση κανονα Μπορουμε να πουμε αναπιφυλαχτα οτι αυτο το γεγονος αποτελει μια εξαιρεση που επιβεβαιωνει τον κανονα της κοινωνικης ανισοτητας μεσα στην ταξικη κοινωνια. Κι αυτες οι λιγες εξαιρεσεις πληρωνονται σαν φορος τιμης στο κεφαλαιο με την υπεραξια που απομυζουν οι καπιταλιστες απο τις επιπλεον ωρες εργασιας των εργαζομενων που τα παιδια τους φοιτουν σε πανεπιστημια ή αλλες σχολες.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Οι εξετασεις στο αστικο συστημα παρουσιαζονται απο τους παιδαγωγους σαν ο μονος αντικειμενικος τροπος ταξινομησης των "πνευματικων ικανοτητων" των εξεταζομενων. Κατα συνεπεια οσο λιγοτερες εξετασεις εχει περασει κανενας, τοσο λιγοτερες "πνευματικες ικανοτητες" εχει, αρα τοσο περισσοτερο πρεπει να προσφερε την εργασια του στο κεφαλαιο. Για την αστικη ταξη η εξεταση σημαινει τροπο επανδρωσης του κρατικου μηχανισμου και των μεσων παραγωγης. Η εξεταση δεν μπορει παρα να εχει δυο εξοδους:επιτυχια ή αποτυχια. Η επιτυχια θα μεταφραστει και θα στεφανωθει με υλικα και κοινωνικα οφελη ή δε αποτυχια θα δωσει τοπο στην μοιρολατρια και θα αφεθει στην γενναιοδωρια του εξεταστου, του εξεταστικο συστηματος, της αστικης ταξης και του κρατους.

Ετσι βαση αυτων των "αξιων" ο μισθο ενος ανειδικευτου εργατη δεν θα ξεπερασει ποτε τον μισθο ενος ειδικευμενου και πολυ περισσοτερο τον μισθο καθηγητων και αλλων.

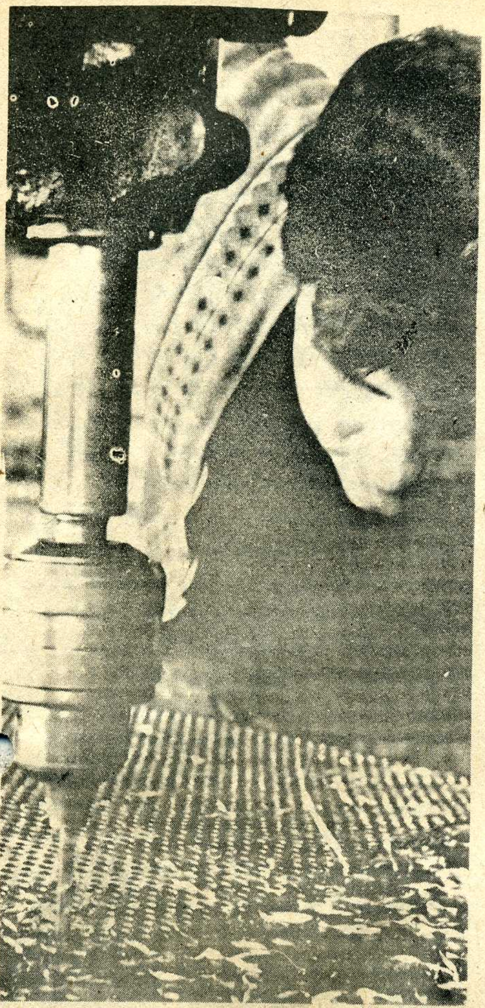
Οι εξεταζομενοι καθονται πρωτα στην εξεταση με ανισες ευκαιριες, καθορισμενες απο την ταξικη προελευση τους. Η υλη των εξετασεων αποτελει ενα αυστηρα διαλεγμενο ταξικο φιλτραρισμα συμμορφωμενο απολυτα με την ιδεολογια της αρχουσας ταξης. Κατα συνεπεια το αποτελεσμα της εξετασης καθοριζεται αντικειμενικα. Δηλαδη οι εξεταζομενοι εχουν μονο μια εκλογη: να δεχτουν ή να χειροκρτησουν τις ιδεες της αρχουσας ταξης οπως προπαγανδιζονται και δια μεσου του εκπαιδευτικου συστηματος.

Παραλληλα με την κοινωνικη διαλογη ως προς τις αναγκες της αρχουσας ταξης καλλιεργειται συστηματικα ο ανταγωνισμος αναμεσα στους μαθητες. Η εξεταση δεν ειναι παρα η λογικη συνεπεια του ατομικου ανταγωνισμου. Ο αναρχικος ατομικος ανταγωνισμος χαρακτηριστικο στοιχειο της βασης της σημερινης κοινωνιας αντανακλα πανω στην αναπτυξη των υπερδομων.

Απο την αλλη πλευρα η πειθαρχεια των μαθητευομενων εχει μελετηθει ιδιαιτερα απο την αρχουσα ταξη. Αυτη συνοδευεται απο μια σειρα καταπιεστικων μετρων σε βαρος της ολοκληρωσης της προσωπικοτητας του μαθητη, και επιβαλλεται απο μια πυραμιδικα οργανωμενη ιεραρχια στην κορυφη της οποιας βρισκεται ο "πανσοφος" εκπαιδευτης και εξεταστης παρουσιασμενος υπερταξικα απο το αστικο κρατος.

Η σχολικη ιεραρχια θα διδαξει πρωτα απο ολα τον σεβασμο απεναντι της. Σεβασμο ο οποιας μεταφραζεται στην απτη του εννοια με την ανευ ορου παραδοση καθε ιδεας και καθε πρ πρωτοβουλιας του στην ιδεολογικη και πολιτικη κυριαρχια της αρχουσας ταξης. Κατα συνεπεια η βαση της ιεραρχιας, δηλαδη οι δασκαλοι στους οποιους η αρχουσα ταξη θα εμπιστευτε την πανσοφια της πρεπει να περασουν οι ιδιοι απο επαγγελματικη διαλογη. Ετσι η σχολικη ιεραρχια ξεκαθαρισμενη ιδεολογικα και πολιτικα θα μπορει να αναλαβει ανετα τον ρολο του









Βιομηχανια και παιδεια.

καθοδηγητη που θα οδηγησει τις ευπλαστες κοινωνικοπολιτικες αντιληψει του μαθητη προς μια κατευθυνση, εκεινη της εμπειρικης ή συνειδητης υπερασπισης της ιδεολογιας της αρχουσα ταξης.

Ετσι η γενικη μορφωση και η πνευματικη αναπτυξη του μαθητη θα περιοριστει στην εκμαθηση μερικων παραγραφων παραμορφωσης: η ιστορια θα αποκοπει απο το ταξικο της περιεχομενο, θα φιλτραρισθει, θα διαστρεβλωθει στα στοματα των υπερεθνικοφρωνων φερεφωνων της αστικης ταξης, η οικονομια θα περιοριστει σε μερικες βουβες εξισωσεις χωρις ταξικα σχολια, η γεωγραφια θα διατυμπανιζει την προοδο και τον πολιτισμο που εφερε ο καπιταλισμος αγνοωντας τις πραγματικες συνεπειες του ανταγωνισμου, των αντιφασεων και της βαρβαροτητας του. Η φιλολογια θα μεταβληθει σε υποβαθρο αταξικης εξαρσης "εθνικων" μεγαλειων, τα θρησκευτικα θα συμπληρωσουν εισαγοντας το μυστηριο το δογμα και το πληθος των απαγορευσεων σαν αποτελεσματικη ενεση για την πληρη αποχαυνωση του μαθητη ή δε βιολογια θα διδασκεται πολεμωντας τον Δαρβινισμο με την Βιβλο στο χερι...

Να λοιπον ενα συνολο "μορφωσεων την αφομοιωση των οποιων καλειται να εκθεσει ο μαθητης στον δασκαλο που του την επιβαλει και στην παντοδυναμια του αστικου εκπαιδευτικου συστηματος που την εισαγει. Οπως ελεγε ο Μαρξ:"οι εξετασεις δεν ειναι παρα μια φορμουλα για την αναγνωριση του γνωθιν του κρατους σαν προνομιο του...καθε εξεταση επιβαλει την αναγνωριση του εξεταστη σαν παντογνωστη."

Το υπαρχον συστημα εξετασεων εχει βαλει μπροστα την κυριαρχια της αστικης ταξης σαν αξονα της κοινωνικη διαλογης. Παρουσιαζεται λοιπον η αστικη ταξη σαν η μονη καλλιεργημενη ταξη που εχει σαν φιλοδοξια και ευγενη στοχο την διαλογη και ταξινομηση των διανοητικων επιπεδων μονο που ειναι απο την ιδια της την φυση χαμηλα υλιστικη εξαιτιας της οικονομικης της βασης. Αυτο το βλεπουμε ξεκαθαρα: οι εξετασεις μεσα στο εκπαιδευτικο της συστημα, εκαμαν, καμνουν και θα καμνουν εφοσον ο καπιταλισμος επιζει την απαραιτητη κοινωνικη διαλογη και καταταξη βασισμενη πανω στην κοινωνικη ανισοτητα προιον της ταξικης φυσης της κοινωνιας, γι την συνεχη επανδρωση του κρατικου μηχανισμου και των μεσων παραγωγης του κυπριακου καπιταλισμου. Συσωρευση πλουτου, γνωσεις, καλλιεργεια απ την μια φτωχεια, αγνοια, αμορφωσια απο την αλλη αποτελουν δυο αλληλοεξαρτωμενες και ασυμβιβαστες μεταβλητες που χαρακτηριζουν την ταξικη κοινωνια και την αστικη παιδεια.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΑΙ ΙΔΙΩΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Καθε αρχουσα ταξη σε καθε μορφη κοινωνιας σε καθε μορφη σχεσεων παραγωγης εβλεπε την παιδεια σαν ενα βασικο τομεα ιδεολογικης επενδυσης, μεσα στο οποιο επρεπε να εξασφαλισε την απολυτη κυριαρχια της. Η δομη της παιδειας θα επρεπε λοιπον να παρει αυτη την κατευθυνση ακολουθωντα πιστα την οικονομικη δομη της κοινωνιας. Στην εποχη του ιμπεριαλισμου εχουμε να παρατηρησουμε οτι η οργανωση της παιδειας και του εκπαιδευτικου συστηματος απο την διεθνη αστικη ταξη ακολουθει ενα απαραλλαχτο οργανωτικο σκελετο, συνοχικα διαρθρωμενο στο διεθνες επιπεδο αλλα και ταυτοχρονα διαμορφωμενο αναλογα με την εξελιξη του ταξικου αγωνα. Αυτη η διαπιστωση μας οδηγει στα ακολουθ συμπερασματα:

1)Η αστικη παιδεια δεν μπορει να μελετηθει σωστα σαν εθνικη παιδεια αλλα σαν παγκοσμια. Πραγματι οπως η καπιταλιστικη ταξη δεν μπορει να κατανοηθει ξεκομμενα μεσα στα εθνικα πλαισια απο τα οποια αρχισε η πρωταρχικη της συσωρευση για να καταληξε σε ιμπεριαλιστικο κεφαλαιο αλλα μονο μεσα στο διεθνες πλαισιο κατω απ μια καπιταλισιτη οικονομια οργανικα συνδεδεμενη και διαρθρωμενη στο παγκοσμιο επιπεδο, ετσι και η προπαγανδιση της ιδεολογιας της δια μεσο της παιδειας και του εκπαιδευτικου της συστηματος, ανκαι αρχιζει οργανωτικα να διαμορφωνεται μεσα στον εθνικο της χωρο, δεν μπορει να κατανοηθει παρα μονο σαν παγκοσμια.

2)Ειναι οι οικονομικες συνθηκες που σχηματιζουν την βαση καθε ιδεολογικης εκδηλωσης μεσα στην ταξικη κοινωνια.

Πραγματι οι οικονομικες συνθηκες σημερα, οντας εκεινες που επιβαλλουν οι νομοι της καπιταλιστικης κοινωνια βασισμενοι πανω στην ιδωτικη περιουσια και το περασμα του κεφαλαιου απο την πρωταρχικη συσωρευση στον ιμπεριαλισμο, η κυριαρχουσα ιδεολογια δεν μπορει να ειναι παρα εκεινη που επιβαλει η αρχουσα ταξη που αντλα την δυναμη της απο τα κοινωνικα

παιδεια



οικονομικα και πολιτικα της προνομια

Ως εκ τουτου, η αναληψη της προπαγανδισης της αστικης ιδεολογιας απο το αστικο κρατος, οργανο της αστικης ταξης ή απο ιδιωτες οργανα της αστικης ταξης για την κυριαρχια του αστικου κρατους και της αστικης ιδεολογιας αποτελουν ενα οργανικο κυκλο του ιδιου συστηματος.

Ιδιωτικα και δημοσια σχολεια με σα την καπιταλιστικη κοινωνια εχουν ενα και μονο σκοπο:την προβολη κατοχυρωση και προπαγανδιση της αρχουσα ιδεολογιας.

Μαζι με τον αστικο τυπο, τα αστικα κομματα, τα μεσα μαζικης επικοινωνιας, η προπαγανδα του σχολειου και της εκκλησιας αποτελουν τον κινητηριο μηχανισμο του αστικου κρατους. Η κινητηρια δυναμη του αστικου κρατους ειναι το συμφερον της καπιταλιστικης ταξης.

Παρ'ολο που τα δημοσια και ιδιωτικα σχολεια εχουν να εκπληρωσουν τον ιδιο σκοπο, που αναφεραμε πιο πανω εχουν να παρουσιασουν ωστοσο μερικες ιδιομορφιες ως προς τις σχεσεις μεταξυ τους, ως προς τις σχεσεις με το αστικο κρατος και ως προ την κοινωνικη τους επανδρωση.

Τα δημοσια σχολεια στην Κυπρο εχουν να συγκεντρωσουν μια πελατεια προερχομενη κυρια απο την διαλογη κατοπιν εξετασεων. Η αποτυχια στις εξετασεις που επιβαλει το αστικο κρατος σημαινει ως επι το πλειστον πελατεια για το γεμισμα των ιδιωτικων σχολων. Αυτες οι σχολες εχουν σαν σκοπο την καταρτιση για την επανδρωση των τελευταιων σκαλιων της κρατικης γραφειοκρατειας και κυρια τοπικα. Οσον αφορα τα διπλωματα οπως ξερουμε τοσο στο εθνικο οσο και στο διεθνες επιπεδο, τα διπλωματα των ιδιωτικων σχολων δεν "αναγνωριζονται" σε ιση βαση με τα κρατικα. Αυτο οφειλεται στο οτι:

1)Η αστικη παιδεια και το εκπαιδευτικο της συστημα ειναι διαρθρωμενα στο παγκοσμιο επιπεδο σαν κρατικα δηλαδη σαν συνολικες εκφρασεις της αστικης ιδεολογικης προπαγανδας και οχι σαν δευτερευουσες τοπικους οργανισμους προπαγανδιστες της αρχουσας ιδεολογιας

2)Οι ιδιωτικες σχολες δεν εχουν φιλοδοξια να επανδρωσουν τις κορυφες του κρατικου μηχανισμου αλλα μονο τα κατωτερα στρωματα της ιεραρχιας λογω της στενης τεχνικης καταρτησης

Ειναι δε ο λογος που η μεγαλυτερη συγκεντρωση των ιδιωτικων σχολων βρισκεται στα βιομηχανικα κεντρα δηλαδη στις πολεις και οχι στην υπαιθρο.

Τα ιδιωτικα σχολεια δρουν σαν ανεξαρτητοι οργανωτικα οργανισμοι, ενα ειδος επιχειρησης που οφειλει την επιβιωση του στην παρασιτικη προσκολληση του πισω απο το κρατικο εκπαιδευτικο συστημα, μαζευονται τα προιοντα της αστικης διαλογης που επιβαλει το αστικο κρατος και θησαυριζοντας πανω στην πιο αισχρη και αντιδραστικη παραμορφωση. Το συνθημα για δωρεαν παιδεια σαν μεταβατικη διεκδικηση του εργατικου κινηματος θα ειναι ασυμπληρωτο χωρις την διεκδικηση της διαλυσης των ιδιωτικων σχολων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΑΙΔΕΙΑ

Με το ιστορικο περασμα απο την σκλαβικη κοινωνια στην φεουδαρχια και την επιβολη του στενου κυκλωματος του φεουδαρχικου τροπου παραγωγης βρισκουμε, κατα την Μεσαιωνικη περιοδο την Ευρωπη και τις αποικιες τον κληρο σαν αντιπροσωπο της αρχουσας ιδεολογιας.

Οι φεουδαρχικες στρουκτουρες στην Κυπρο παρατηρουνται ακομα σε ορισμενες περιοχες, κυρια αγροτικες και ειναι αποτελεσμα της ανισης και συνδιασμενης αναπτυξης του κυπριακου καπιταλισμου. Οι φεουδαρχικες δομες βλεπουν την συνεχη χρεωκοπια τους με την βιομηχανικη αναπτυξη του κυπριακου καπιταλισμου βασικος εξολοθρευτης τους.

Η παραταση των φεουδαρχικων δομων και κατα συνεπεια της ιδεολογιας του κληρου σημερα απολυτα αντιδραστικης, υποβοηθουνται σε μεγαλο βαθμο απο το συνεχες τραιναρισμα του αντιπαραθετε ο αποικισμος στην αναπτυξη του κυπριακου καπιταλισμου.

Η καθυστερηση της βιομηχανικης δεν μπορουσε παρα να ωθησει την κυπριακη αστικη ταξη σε μια συμβαση, ιδεολογικη και φυσικα υλικη με την εκκλησια. Αυτη η συμβαση συνυπαρξης, παρ'ολες τις αντιφασεις που περικλειε ειχε να παιξει ενα διπλο και αμοιβαιο ρολο:

1)Για την αστικη ταξη μια τετοια συμβαση επροκειτο να της δωσει σαν οφελος μια ναρκωμενη μαζα, βαθεια ποτισμενη με το θρησκευτικο οπιο και υπακοη στην εκκλησιαστικη ιεραρχια που κατω απο ενα θρησκευτοπολιτικο "υπερταξικο" καθεστως θα αποφευγε την ταξικη οξυνση στην διεξοδο του αντιαποικιακου αγωνα, και θα προχωρουσε σε μια ομαλη καπιταλιστικη αναπτυξη.

2)Για την εκκλησια, που ιστορικα σαν αντιδραση δεν επαψε να δεχεται τα χαστουκια τοσο της εργατικης ταξης οσο και της αστικης, αυτη η συμβαση ειταν ενα σοβαρο μεσο για την παραταση της ιδεολογικης της κυριαρχιας βασικο παραγοντα για την διατηρηση της γεωκτημονικης της περιουσιας, και της επιδρασης της στις μαζες.

Ωστοσο για την εκκλησια σημερα τα πραγματα δεν ειναι και τοσο ροδινα. Η ωραια ζωη που περασε μεσα στα μοναρχικα καθεστωτα του Μεσαιωνα, καθως και η ιδεολογικη κυριαρχια της δινουν θεσεις για ονειρα μονο στα κεφαλια διαφορων ανεμοδαρτων μικροαστων που ιστορικα αλεθονται ανα μεσα στις μυλοπετρες του κεφαλαιου και της εργασιας. Η εξελιξη του ταξικου αγωνα της προκαλει ριγη αγωνιας παρολο που σημερα ειναι καλα τοποθετημενη στα κενα που αφηνει η βιομηχανικη αναπτυξη, στην Κυπρο.

Μεσα στο Κυπριακο εκπαιδευτικο συστημα η θρησκευτικη διδασκαλια εχει να παιξει ενα σπουδαιο προπαγανδιστικο ρολο. Γι αυτο το λογο η Εκκλησια εχει επανδρωσει τον εκπαιδευτικο μηχανισμο με τους πιο ευγλωττους και τους πιο ικανους δημαγωγους της, τους θεολογους. Αυτοι ειναι που επιφορτιζονται να σπειρουν το μυστηριο, την συγχιση και το ψεμα, να φυτεψουν την αντιδραστικη ιδεολογια του κληρου αφου τρομοκρατησουν τις αμφιταλαντευομενες πολιτικα μαθητικες μαζες, με τις καθε ειδους απαγορευσεις εναντια στην ανθρωπινη φυση

Ο Εγκελς εξηγα στα πρωτα βηματα της η αστικη ταξη ειταν υποχρεωμενη να καταπολεμησει την ιδεολογια του κληρου που επικρατουσε στην προκαπιταλιστικη εποχη. Στην Κυπρο η γεννηση της αστικης ταξης κατω απο ενα αποικιοκρατικο καθεστως, οι σχεσεις παραγωγης που επεβαλε, η αρνηση της αριστερας να θεσει την εργατικη ταξη επικεφαλης του αγωνα εναντια στη αποικιοκρατια, η παραταση των φεουδαρχικων δομων στις πιο υποαναπτυχτες περιοχες και η καθυστερηση της βιομηχανικης επαναστασης οδηγησαν στην συνεχιση της ιδεολογικης κυριαρχιας του κληρου και την συμβιωση της με εκεινη του αστικου κρατους. Ο χωρισμος του Κρατους Εκκλησιας δε εχει ζητηθει ακομα απο την αστικη ταξη αφου η θρησκεια ειναι ενα συμπληρωμα του ατελους κυπριακου κρατους στην σημερινη του φαση.

Την εκκλησια δεν την αντιμετωπι-



ζουμε σαν κοινωνικη ταξη αφου απο την φυση της δεν ειναι κατι τετοιο. Θα την αντιμετωπισουμε σαν ενα οργανισμο, κατασκευασμα της προκαπιταλιστικης κοινωνιας που εχει ιδιαιτερα δικαιωματα και υποχρεωσεις καθιερωμενα με νομους ανεξαρτητους απο εκεινους του αστικου κρατους. Το κρατος συμφωνα με τον ορισμο του Λενιν ειναι το οργανο καταπιεσης μιας ταξης απο την αλλη. Η εκκλησια συγκαταλεγεται μεσα στον κινητηριο μηχανισμο του κρατους και παιρνει θεση προπαγανδιστου. Αυτος ειναι ο λογος που της επιτρεπει σημερα να διεκδικει το μεριδιο της απο την αστικη εξουσια.

Η εκστρατεια παραμορφωσης και παραπαιδειας που ανελαβε η εκκλησια μεσουρανει σημερα μεσα στην κυπριακη παιδεια. Αντρο του αντικομμουνισμου, φερεφωνο της εθνικιστικης υστεριας, κοινωνικο ιστορικο παρασιτο αποτελει σημερα στοιχειο αντιδρασης μεσα στην κοινωνια.

Η ΙΔΡΥΣΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

Το θεμα ιδρυσης πανεπιστημιου στην Κυπρο βρισκεται σημερα στην επικαιροτητα.

-Γιατι το ζητημα τιθεται οσο ποτε αλλοτα, στην σημερινη φαση της αναπτυξης του κυπριακου καπιταλισμου;

Γιατι η ιδρυση πανεπιστημιου θετει ταυτοχρονα τοσα διλληματα στην αρχοσα ταξη;

-Τι θα ειναι τελος παντων αυτο το πανεπιστημιο που επεξεργαζονται;

Παρατηρουμε τα τελευταια χρονια μια διαρκη επιταχυνση της βιομηχανικης αναπτυξης του κυπριακου καπιταλισμου. Καθε βιομηχανικη αναπτυξη δημιουργει τις οικονομικες συνθηκες ολο και περισσοτερο πολυπλοκες που οδηγουν στην περισσοτερη οξυνση των αντιφασεων του καπιταλιστικου τροπου παραγωγης. Μεσα σε αυτο το περιεχομενο ο ενδοκαπιταλισιτκος ανταγωνισμος εχει να παιξει ενα πρωτευοντα ρολο. Ο ενδοκαπιταλιστικος ανταγωνισμος προυποθετει την υπαρξη επι τοπου καταρτισμενων επιστημονων των οποιων οι ερευνες και οι εφευρεσεις θα οδηγησουν σε αναπτυξη βασισμενη στην τεχνολογικη προοδο. Αυτοι οι επιστημονες καταρτιζονται σημερα σε αλλες καπιταλιστικα ανεπτυγμενες χωρες. Η ειδικευση τους ειναι σε μεγαλο βαθμο αχρηστη για τον κυπριακο καπταλισμο στην σημερινη φαση της αναπτυξης του στην Κυπρο. Αυτο που θ θελει σημερα ο κυπριακος καπιταλισμος ειναι ενα επιστημονικο προσωπικο καταρτισμενο αναλογα με τις αναγκες του. Η καταρτιση πρεπει να ειναι τετοια που να υποβοηθα την σημερινη βιομηχανικη αναπτυξη, αρα να φορμαρεται και να βρισκεται συνεχεια επι τοπου. Αυτη ειναι η απαντηση στο πρωτο ερωτημα.

Επιβεβαιωση των οσων εχουμε πει πιο πανω ειναι οτι σημερα η μονη μεταγυμνασιακη μορφωση, εκτος απο την Ιερατικη, ειναι το Τεχνολογικο Ινστιτουτο. Καθολου παραξενο το πρωτο τμημα του πανεπιστημιου που θα γινει να αποβλεπει προς την ιδια κατεθυνση. Η φιλολογια, τεχνη, φιλοσοφια κλπ. θα εχουν να παιξουν ενα δευτερευοντα ρολο μεσα στο μελλοντικο πανεπιστημιο.

Παρ'ολα αυτα πολλα ειναι τα διλημματα της αρχουσας ταξης πανω στο θεμα της ιδρυσης πανεπιστημιου στην Κυπρο. Μας παρουσιαζουν σαν κεντρικο προβλημα τα λεφτα που θα χρειαστουν για την οικοδομηση και την επανδρωση του. Ομως τα πραγματα δεν ειναι ακριβως ετσι. Το προβλημα δεν ειναι αυτο που μας παρουσιαζουν. Το προβλημα βρισκεται στον πραχτικο ρολο που εχει να παιξει το πανεπιστημιο οσον αφορα τα αμεσα προβληματα του κυπριακου καπιταλισμου.

Οι φοιτητες δεν αποτελουν κοινωνικη ταξη αλλα κοινωνικο στρωμα. Σα τετοιο χαρακτηριζεται απο μια μεγαλη πολιτικη ετερογενεια. Η υπαρξη πανεπιστημιου στην Κυπρο σημαινει αναγκαστικα την υπαρξη ενος συνεχους φοιτητικου κινηματος σε αυτο τον χωρο. Οι κοινωνικες συνθηκες και η εξελιξη του ταξικου αγωνα στην Κυπρο αποτελουν συνθηκες οργανωσης του αλλα ταυτοχρονα και αναπτυξης της μαχητικοτητας του. Ηπιθανοτητα πολωσ του και η εξελιξη του μεσα στην πολιτικη αδιεξοδο σημερα, του Κυπριακου προβληματος, μπορει να προκαλεση την ανησυχια του θορυβου μεσα στη σιγη για την αρχουσα ταξη.

Το Κυπριακο κρατος ειναι ενα ατελες αστικο κρατος (ατελες στη Μαρξιστικη σημασια της λεξεως² ατελες δε σημαινει αδυνατο). Η εκκλησια καλειται να συμπληρωσει τις ατελειες του για να ολοκληρωσει τη κυριαρχια του Μεσα σ'αυτο το κρατος η αστικη ταξη παρουσιαζεται σαν η μονη "καλλιεργημενη"ταξη καθοτι η καπιταλιστικη εποχη χαραχτηριζεται απο την κυριαρχια της. Απο την αλλη πλευρα ο κληρος, το "καλλιεργημενο" στοιχειο της φεουδαρχικης κοινωνιας, στην καπιταλιστικη εποχη εμφανιζεται ολο και περισσοτερο ανιαρος κι'αμορφωτος μπροστα στην εξελιξη των γραμματων, των τεχνων και της επιστημης, απεναντι στην αστικη ταξη. Το πανεπιστημιο μεσα σ'αυτη την εξελιξη θα αντιπροσωπευει την "γνωση", την "καλιεργεια και θα εξυφωση την "πανσοφια του αστικου κρατους, η δε συμβαση του με την Εκκλησια σ'οτι αφορα το εκπαιδευτικο συστημα και την παιδεια θα δειχνεται ολο και περισσοτερο αντιφατικη με το ρολο του.

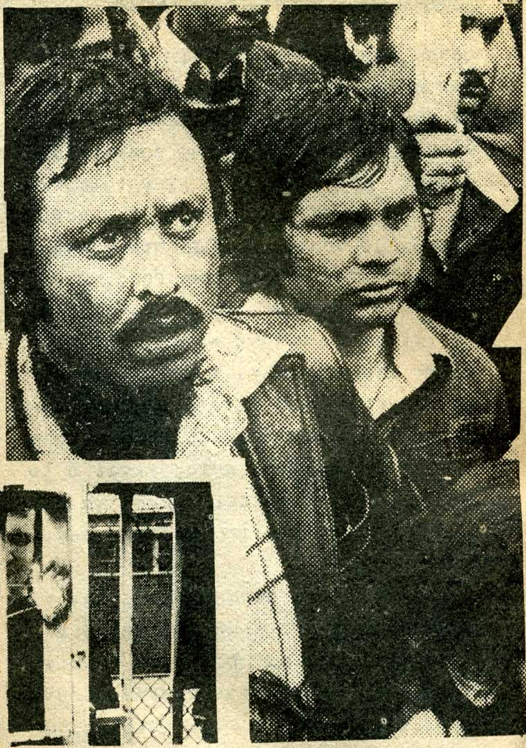
Το πανεπιστημιο στη Κυπρο εχει να αποτελεση για την αστικη ταξη το ανωτατο σκαλοπατι του εκπαιδευτικου της συστηματος το οποιο θα φορμαρη τα στελεχη του γραφειοκρατικου της μηχανισμουκαι θα εχει να παιξει ενα σοβαρο ρολο μεσα στην σημερινη επιταχυμενη βιομηχανικη αναπτυξη. Ως εκ τουτου το πανεπιστημιο δεν θα ειναι ανοικτο για"οποιοδηποτε". Το αστικο κρατος θα ειναι επιφορτισμενο να φιλτραρη τοσο την επανδρωση του οσο και το περιεχομενο του.

Απο την αλλη πλευρα η αστικη για να διατηρησει την κυριαρχια της ειναι υποχρεωμενη να δωσει κοινωνικη προαγωγη σε ατομα απο τις αλλες ταξεις. Οπως ο Μαρξ το σημειωνει, η αστικη κοινωνια εχει αναγκη απο ενα προσωπικο δραστηριο και ειδικευμενο το οποιο της προσφερεται ουσιαστικα απο το συστημα της ανωτατης παιδεια Η αστικη ταξη λιγο ενδιαφερεται για την κοινωνικη προελευση των μελων της, απο την στιγμη που αυτα τα τελευταια ειναι ικανα να κινηθουν στο αξονα των συμφεροντων της. Η κοινωνικη προαγωγη που προσφερει η αστικη ταξη σε ατομα απο αλλες ταξεις αποτελει μερος των γενικων συμφεροντ των του καπιταλιστικου συστηματος. "Οσο περισσοτερο η αρχουσα ταξη ειναι ικανη να περισυλλεξει μεσα στις γραμμες της τα πιο σπουδαια ατομα της καταπιεσμενης ταξης, τοσο περισσοτερο η καταπιεση της ειναι στερεα και επικινδυνη." Ειναι αυτα τα "σπουδαια ατομα" τα οποια η αρχουσα ταξη θα βγαλει στην επιφανεια με το συστημα κοινωνικης επιλογης και θα τα προωθησει στο πανεπιστημιο της για να τα εξομοιωσει με τους ηδη υπαρχοντες δυναστες της.

Η "μορφωση" που θα προσφερει το μελλοντικο κυπριακο πανεπιστημιο θα ειναι τοση οση χρειαζεται η αστικη ταξη για να εδραιωση την κυριαρχια της και το οικονομικο της συστημα για να πολλαπλασιασει τα κεφαλαια του.

δημητρη πετροπουλου

εργατικη ταξη: η δημιουργια και ο ρολος της





Στο "Κομμουνιστικο Μανιφεστο" ο Μαρξ και Εγκελς δινουν τον ακολουθο ορισμο του προλεταριατου:"Οι προλεταριοι ειναι η ταξη των συγχρονων μισθωτων που μη εχοντας μεσα παραγωγης δικα τους, αναγκαζονται να πουλουν την δυναμη της εργασιας τους για να ζησουν. Πιο κατω οταν αναφερομαι στην "εργατικη ταξη" ή "εργατες" εννοω τους προλεταριους.

ΤΟ ΞΕΚΙΝΗΜΑ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ

Μικρα εργαστηρια υπηρχαν για πολλα χρονια πριν την βιομηχανικη επανασταση. Η εργατικη ταξη ομως αρχισε να δημιουργειται μονο με την αναπτυξη του καπιταλισμου. Αυτη η αναπτυξη εκφραστηκε με την δημιουργια μεγαλων εργοστασιων οπου η παραγωγη ειταν τεραστια

Προτου ομως αναφερθουμε πιο συγκεκριμενα στην περιοδο αυτη ας δουμε την κοινωνια που υπηρχε πριν απο αυτη την καπιταλιστικη αλλαγη:

Η παραγωγη ειταν κυρια αγροτικη. Οι αγροτες και ο κοσμος που ζουσε στα χωρια γνωριζαν ελαχιστα πραγματα περα απο το χωριο τους. Το πιο μεγαλο τους ταξιδι ειταν το πανηγυρι που γινοταν στην διπλανη πολη. Ο πληθυσμος καθε χωριου ειταν μικρος και οι πολεις δεν ειταν οπως τις ξερουμε σημερα. Μια πολη με 120,000 ειταν πολυ μεγαλη για κεινη την περιοδο.

Οταν αρχισαν να δημιουργουνται εργαστηρια/εργοστασια και οι πολεις μεγαλωναν οι αγροτες αρχισαν να ταξιδευουν σε μεγαλυτερες αποστασεις στην προσπαθεια τους για εξερευνηση καλυτερης δουλειας για μια καλυτερη ζωη. Κατι τετοιο ειταν σαν τον σημερινο ξενιτεμο των εργατων σε αλλες χωρες

Σε συγκριση με τα σημερινα εργοστασια και την σημερινη τεχνολογια τα μηχανηματα τοτε ειταν πρωτογονα. Για την εποχη εκεινη ομως ειταν κατι το εντελως νεο. Ο κοσμος πολλες φορες τα φοβοτανε και προσπαθουσε να τα καταστρεψει.

Η ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ ΤΩΝ ΤΑΞΕΩΝ

Με τον καπιταλισμο δυο νεες ταξεις αναπτυχθηκαν για να αντικαταστησουν τες παλιες ταξεις. Οι δυο αυτες ταξεις θα ειταν οι πιο σπουδαιες στο νεο κοινωνικο συστημα που γεννηθηκε. Η μια ειταν η εργατικη ταξη, ο αριθμος αυτων που παραγουν ολα τα αγαθα και απο την αλλη η αστικη ταξη, ο αριθμος των ατομων που εχουν στην κατοχη τους τα μεσα παραγωγης. Ο Μαρξ ειδε πως λογω της αντικειμενικης τους θεσης στην κοινωνια και στην παραγωγη οι δυο ταξεις ειχαν εντελως διαφορετικα συμφεροντα και πως αυτο θα τους εφερνε σε συνεχεις συγκρουσεις μεχρι την τελικη συγκρουση.

Κατι που πρεπει να υπενθυμισουμε εδω περα ειναι πως ο καπιταλισμος δεν ειναι συνεχεια του προηγουμενου κοινωνικου συστηματος αλλα ενα νεο συστημα απο μονο του. Ο καπιταλισμος ειταν ενα τεραστιο αλμα προς τα εμπρος που διαλυσε και καταστρεψε ενα μεγαλο μερος του προηγουμενου συστηματος. Η διαδικασια αλλαγης του συστηματος ειχε μια τεραστια δυναμικη και πολλες φορες ειταν βιαια.



Στο νεο οικονομικο συστημα η παραγωγη δεν βασιζοταν πια στην απομονωμενη δουλεια του ατομου ή της οικογενειας αλλα στην μαζικη δουλεια μεγαλου αριθμου ανθρωπων σε εργοστασια. Εκει που μια οικογενεια προηγουμενα παραγε αγαθα αρκετα μονο για να ζησει ή και λιγο περισσοτερο, τωρα η παραγωγη ειταν τοση που υπερακουσε τες αναγκες επιβιωσης και αφηνε και ενα τεραστιο πλεονασμα. Αυτο το πλεονασμα και τι γινεται μαζι του ειναι το μυστικο του συστηματος. Η αναλυση που εκανε ο Μαρξ στο θεμα αυτο, ειναι βασικη για να καταλαβει κανενας πως λειτουργει ο καπιταλισμος:







Οι ιδιοκτητες των μεσων παραγωγης ε χουν το δικαιωμα να ελεγχουν και να αποφασιζουν για αυτο το πλεονασμα. Ο Μαρξ αναλυσε τες δυναμεις του νεου συστηματος και ειδε πως ο καπιταλις μος ειταν η μαζικη εκμεταλευση της εργατικης ταξης απο τους κεφαλαιοκ ρατες η οποια εχει την δυνατοτητα να παραγει πολλα περισσοτερα απο οτι, χρειαζοταν για να επιζησει.

"Η συγκρουση και ο αγωνας ειναι μετα ξυ αυτων που παραγουν ολο τον πλουτο αλλα τους δινεται μοναχα οτι χρειαζονται για να επιζησουν και να αναπα ραγουν, και αυτων που παιρνουν σαν περιουσια τους ολο αυτο τον πλουτο. Η συγκρουση ειναι πανω στο ποιος θα ελαγχει τα μεσα παραγωγης και ποιος θα απολαμβανει το πλεονασμα."

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ

Ενα αλλο ενδιαφερον και σημαντι κο σημειο που εθιξε ο Μαρξ ειναι οτι η εργατικη ταξη ειναι εντελως δι αφορετικη απο την αγροτικη. Παρ'ολο που την εποχη του Μαρξ η εργατικη ταξη ειταν σχετικα νεα και αποτελει το απο ανθρωπους που πριν απο 5-10 χρονια ειταν αγροτες, οι εργατες διε φεραν πολυ απο τους αγροτες.

Αρχισαν να οργανωνονται με διαφο ρους τροπους στην προσπαθεια να βοη θησει ο ενας τον αλλο. Ολα αυτα ει χαν σαν σκοπο να προσφερουν μια ασφα λεια στην ζωη των εργατων. Με τον και ρο αρχισαν να εμφανιζονται διαφορες μορφες οργανωσης των εργατων. Η εμ πειρια της μαζικης και συλλογικης δου λειας στα εργοστασια εμαθε στους ερ γατες να σκεφτονται και να δρουν συλ λογικα για την επιλυση των προβλημα των τους. Αυτη η συλλογικοτητα ειναι κατι που λειπει εντελως απο την αγρο τικη ταξη λογω της απομονωσης των αγροτων που τους εμποδιζει να σκεφ τονται συλλογικα.

Η εμπειρια της μαζικης οργανωμε νης και πειθαρχημενης δουλειας αναπ τυχθηκε γρηγορα. Αυτο εκανε πιο ευ κολη την οργανωμενη δραση. Ο Μαρξ προσεξε επισης οτι οσο πιο μεγαλο ειναι το εργοστασιο τοσο πιο εντονη ειναι και η ιδεα της οργανωσης. Απο την εμπειρια τους οι εργατες εμαθαν πως ειταν δυνατοι μονο οταν αντιμε τωπιζαν συλλογικα σαν ταξη τα προβ λημata τους.

ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ

Οι προσπαθειες για οργανωση απο την εργατικη ταξη ηρθε σε αμεση αντι θεση με τα συμφεροντα της κεφαλαιοκ ρατικης ταξης. Οι διαφοροι τροποι αλληλοβοηθειας και οι εργατικες οργανωσεις κηρυχτηκαν παρανομες απο το κρατος. Ετσι εγινε καθαρο σε αρ κετους εργατες πως το κρατος δεν ει ναι ουδετερο αλλα ενα οργανο καταπιε σης της εργατικης ταξης απο την αστι κη.

Η εργατικη ταξη αναγκαστηκε να υπερασπισει τα δικαιωματα της με απεργιες, διαδηλωσεις κλπ. Αυτο την εφερε αντιμετωπη με το κρατος. (Αστυνομια, στρατο, κυβερνηση, γραφειο κρατεια κλπ).

Τελικα μερικες εργατικες οργανω σεις αναγνωρισθηκαν και νομιμοποιη θηκαν.

Αυτες οι πρωτες συγκρουσεις και νικες ειταν κατι το νεο και βοηθησε στην αυτοπεποιθηση των εργατων.

ΜΑΡΞ: ΔΙΑΝΟΟΥΜΕΝΟΙ Η ΕΡΓΑΤΕΣ

Ο Μαρξ ειχε μπροστα του διαφορες ταξεις για να διαλεξει οσον αφορα τη επαναστατικη ταξη. Πιο κοντα του ει ταν οι διανοουμενοι. Αυτοι ειταν μορ φωμενοι, διαβαζαν βιβλια, ειχαν εφη μεριδες, ειταν διατεθιμενοι να συζη τησουν μαζι του και καταλαμβαιναν πο λιτικα.

Ο Μαρξ ομως πολυ σωστα μπορεσε να δει περα απο αυτα. Η αληθεια ειναι οτι οι εργατες εκεινη την εποχη ει ταν σε μεγαλο βαθμο λογω της ελλειψης ευκαιριων για μορφωση. Ομως ο Μαρξ αναλυοντας το κοινωνικο συστημα ειδε πως η εργατικη ταξη ειναι η μο νη ταξη που αντικειμενικα εχει μια επαναστατικη δυνατοτητα και δυναμικη Αυτοι οι αδυνατοι σαν ατομικες μονα δες ανθρωποι , που φοβοντουσαν τα μο ντερνα μηχανηματα μια μερα θα επαιρ ναν την εξουσια απο τους αστους. Αυ το ειναι δυνατο γιατι η εργατικη τα ξη εχει ορισμενα βασικα στοιχεια για μια σοβαρη μαζικη οργανωση.

1)Εργαζονται μαζι σε μεγαλους αριθ μους.

2)Υποκεινται περιπου στην ιδια εκμε ταλευση και καταπιεση.

3)Ζουν κατω απο παρομοιες συνθηκες.

4)Οι διαφορες μεταξυ τους ειναι μηδα μινες σε σχεση με τες διαφορες της εργατικης ταξης με την κεφαλαιοκρατι κη ταξη.

Η δυναμη του εργατη βρισκεται κυ-



ρια στην μαζικοτητα και στο γεγονος οτι αυτοι παραγουν τον πλουτο. Με τη

Με την αναπτυξη του καπιταλισμου η κοινωνια ολοκληρη αρχισε να βασιζετε ολοενα και περισσοτερο στην παραγωγή της εργατικης ταξης παρα στην παραγωγη οποιουδηποτε αλλου κοινωνικου **στρωματος.**

ΠΛΟΥΤΟΣ - ΚΑΤΑΠΙΕΣΗ - ΕΚΜΕΤΑΛΕΥΣΗ

Η ιδεα της αξιας του πλουτου την περιοδο της αρχης του καπιταλισμου αρχισε να αλλαζει γενικα και ριζικα. Δεν ειταν πια τα γιαλιστερα διαμαντια το χρυσαφι, δακτυλιδια κλπ. Βεβαια ακομα και σημερα αυτα μπορουν να εχουν αρκετη αξια, κεινο ομως που εχει την περισσοτερη αξια ειναι τα εργοστασια και οι επενδυσεις τετοιου ειδους. Ο Μαρξ καταλαβε οτι στο νεο συστημα κεινο πουχει αξια ειναι τα αγαθα που παραγουν οι εργατες στα εργοστασια και στους αλλους χωρους δουλειας.

Πλουτη εγιναν η βιομηχανικη δυναμη και η παραγωγη. Οσοι ειχαν εργοστασια ειταν πλουσιοι και ειχαν επιρροη.

Η εργατικη ταξη εγινε λοιπον η πιο εκμεταλευομενη ταξη στην ιστορια του κοσμου. Κι οσο κι αν οι αγροτες ειναι πιο καταπιεσμενοι απο τους εργατες η καταπιεσητους προερχεται βασικα απο τον πρωτογονο πολλες φορές τροπο παραγωγης παρα απο την εκμεταλευση τους απο μια αλλη ταξη.

Τι σημαινει η καταπιεση και η εκμεταλευση;

Εδω ο Μαρξ εκανε ενα βασικο διαχωρισμο για να μπορεσει να προχωρησει σε αναλυση του νεου συστηματος.

Η λεξη καταπιεση ειναι ενας αισθηματικος ορος που περιπου σημαινει να μην μπορει καποιος να κανη οτι θελει. Εκμεταλλευση ειναι ενας επιστημονικος ορος και αναφερεται στην υπεραξια που παιρνει ο εργοδοτης απο την παραγωγη που βγαζει ο εργατης. Για παραδειγμα ενας αγροτης στο Ιραν που εχει ενα ετησιο εισοδημα £100 και ενας εργατης στην Αγγλια που εχει εβδομαδιαιο μισθο £60: ο αγροτης του Ιραν μπορει να φαινεται πως βρισκεται σε χειροτερη θεση απο τον εργατη της Αγγλιας. Πρεπει ομως να εχουμε υποψη μας το κοστος ζωης στες δυο χωρες. Κεινο ομως που εχει σημασια εδω περα δεν ειναι ακριβως το επιπεδο εισοδηματος των δυο αλλα το εισοδημα τους σε σχεση με το τι παραγουν. Και εδω ο Αγγλος εργατης ειναι πιο εκμεταλευομενος απο τον αγροτη του Ιραν αφου ενω παραγει περιπου αγαθα αξιας £1000 παιρνει μισθο 60 λιρες ενω ο αγροτης με παραγωγη £400 τον χρονο εχει ενα ετησιο εισοδημα £100.

Μερικες στατιστικες πανω στο θεμα αυτο μπορουν να μας βοηθησουν να καταλαβουμε καλυτερα το τι γινεται:

1) Στο Ιραν 60% του πληθυσμου ειναι αγροτες. Αυτοι παραγουν τα 9% των αγαθων. Οι εργατες ειναι το 20% και παραγουν 46% των αγαθων.

2) Στην Κυπρο (1972-73) η καλιεργησιμη γη ειταν 60%. Οι αγροτες 35% του εργαζομενου πληθυσμου παρηγαγαν 18% των αγαθων.

Η εκμεταλευση της εργατικης ταξης στον καπιταλισμο αντικειμενικα πρεπει να μεγαλωνει συνεχεια. Αυτο γιατι ενα απο τα χαρακτηριστικα του συστηματος ειναι πως για να μπορει να επιβιωνει πρεπει το κερδος να μεγαλωνει συνεχεια. Και κερδος προυποθετει υπεραξια και εκμεταλευση.

Ετσι βλεπουμε στην Αγγλια οτι ενω η παραγωγη ειναι περιπου η ιδια οπως πριν 10 χρονια σημερα υπαρχουν 2 εκατομυρια ανεργοι που δεν υπηρχαν τοτε. Αυτο σημαινει πως εχει αυξηθει η παραγωγη αυτων που ακομη εργαζονται με τη βοηθεια πιο μοντερνων μηχανηματων.

ΕΡΓΑΤΕΣ ΚΑΙ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ

Κεινο που φαινεται απο την πιο πανω αναφορα ειναι πως το συμφερον της εργατικης ταξης βρισκεται στην διαλυση της σημερινης κοινωνικης ταξης των πραγματων. Οχι μονο η εργατικη ταξι ειναι αυτη στην οποια συμφερει περισσοτερο η αλλαγη του κοινωνικου συστηματος αλλα ειναι και η ταξη η οποια μπορει αντικειμενικα να φερει αυτη την αλλαγη.

-Μετα ομως απο αυτο τι γινεται;

Ο Μαρξ προσεξε και κατι αλλο που ειναι κεντρικο σημειο οσον αφορα τον κουμμουνισμο:

Λογω της θεσης του ο εργατης μετα την επανασταση θα μπορει πια να ελεγχει μαζικα την παραγωγη. Κι αυτο γιατι ειναι αδυνατο για ενα εργατη που δουλευει σε ενα εργοστασιο να κανει την ιδια παραγωγη απο μονος του. Αναγκαστικα η παραγωγη ειναι συλλογικη και ετσι το κοινωνικο συστημα που θα δημιουργηθει θα αντανακλα αυτη την συλλογικοτητα. Αυτο δεν ισχυει για τους αγροτες αφου ακομη και οι πιο προοδευτικοι αγροτες οταν μιλανε για ενα καλυτεροσυστημα ειναι για ιση κατανομη της γης και οχι για συλλογικη αγροτικη παραγωγη.

Ομως η εργατικη ταξη δεν εχει μια τετοια εκλογη. Ειναι αναγκασμενη να βρει ενα τροπο μαζικου ελεγχου της μαζικης παραγωγης και δεν εχει πολλες αλλες διεξοδους. Η θα υποστηριζει το συστημα της εκμεταλευσης, δηλαδη, τον καπιταλισμο ή θα υποστηριξει ενα συστημα δημοκρατικο, με ελεγχομενη απο την ιδια μαζικη και οργανωμενη παραγωγη, προς οφελος ολης της κοινωνιας και οχι μονο μιας χουφτας ανθρωπων που μονοπωλουν σημερα τα μεσα παραγωγης και σαν φυσικο επακολουθο ολα τα δικαιωματα.

Τα πιο πανω ειναι και μια απο τις βασικες αρχες του σοσιαλισμου και οι συνθηκες ζωης του εργατη στον καπιταλισμο θα τον οδηγησουν να υποστηριξει και να αγωνιστει για το νεο κοινωνικο συστημα που θα εκφραζει τα συμφεροντα **και δικαιωματα του.**

ΜΙΑ ΜΑΤΙΑ ΣΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Οι αντιθεσεις του καπιταλισμου ειναι τεραστιες. Κεινο ομως που εχει σημασια εδω περα ειναι οτι βρισκομαστε σε μια περιοδο αναπτυξης αλλα και κρισης επισης. Η κριση γινεται ολοενα και πιο μεγαλη και δυσκολη για να μπορει το συστημα να την ξεπερνα ευκολα.

Κατω απο τετοιες αντικειμενικες συνθηκες με τις καταλληλες υποκειμενικες προυποθεσεις η πολιτικη και ταξικη συνειδηση του εργατη μπορει να αναπτυχθει γρηγοροτερα και ευκολοτερα. Φυσικα αυτο απο μονο του δεν φερνει την σοσιαλιστικη επανασταση. Δημιουργα ομως τες προυποθεσεις για κατι τετοιο. Τετοιες περιοδες ομως ειναι δικοπο μαχαιρι γιατι δημιουργουν τον φασιστικο κινδυνο αν δεν υπαρξουν οι δυναμεις εκεινες που θα σπρωξουν τες εργατικες μαζες προς τα αριστερα και θα φερουν πιο κοντα την επαναστατικη διαδικασια. Κεινο που χρειαζεται εδω ειναι και η αυτοπεποιθηση των εργατων. Και φυσικα ενας απαραιτητος παραγοντα για να αναπτυχθει σωστα το εργατικο κινημα και να οδηγηθει ευκολοτερα στη επαναστατικη διαδικασια ειναι η υπαρξη του εργατικου επαναστατικου κομματος.

Το παρακατω κειμενο μας σταλθηκε απο αναγνωστη του δελτιου

αρχουσα ταξη και εμπαργκο

Πριν μερικες βδομαδες τα αμερικανικα " νομοθετικα" σωματα Βουλη και Γερουσια αποφασισαν να αρουν την υποτιθεμενη απαγορευση στην αποστολη οπλων στην Τουρκια. Η απαγορευση που εγινε διασημη με τον Αγγλικο αντιστοιχο ορο "αντιβαρο" ουσιαστικα ουδεποτε επιβληθηκε πρωτα γιατι η Τουρκια εφοδιαζοταν με οπλα απο τες ΕΠΑ χαρις τα διαφορα παραθυρακια του σχετικου νομου και υστερα γιατι διαφορες αλλες χωρες κια κυρια η Δ. Γερμανια φροντισαν να αναπληρωσουν τους αμερικανους (οπως τους αναπληρωνουν και σε διαφορες αλλες περιπτωσεις...). Βεβαια το αντιφατικο - για τους αμερικανους- στην ολη υποθεση δεν ειναι η θετικη υπερ της αρσης ψηφος αλλα η καταπληκτικη ευκολια με την οποια οι αμερικανοι παζαρευουν εφαρμογες νομων που οι ιδιοι εθεσπισαν. Ο αμερικανικος νομος για στρατιωτικη βοηθεια σε ξενες χωρες ειναι υποτιθεται σαφης: Η χωρα που παιρνει τα οπλα δεσμευεται να μην τα χρησιμοποιησει για επιθετικους σκοπους και αν το κανει τοτε σταματα καθε αλλη παροχη οπλων σε αυτη. Ομως στη χωρα των θαυματων που λεγεται Ενωμενες Πολιτειες ακομα και οι νομοι οπως αναφεραμε - γινονται αντικειμενο παζαρεματων. Κι'απο τη στιγμη που ο προεδρος αποφασισει να στειλει μια προταση του για ψηφιση ουσιαστικα παντα θα"περνα" την αποφαση αυτη μεσα απο τα νομοθετικα σωματα με το εξυπνο κολπο των τροπολογιων. Δηλ. αν δεν ψηφιστει η προταση του την τροποποιει ελαχιστα και την ξαναστελλει.Αν δεν ψηφιστει ουτε αυτη ακολουθει δευτερη τροπολογια και ξανα τα ιδια μεχρ καποια τροπολογια να τα καταφερει. Ετσι στη περιπτωση της απαγορευσης αφου η αρχικη προταση του κυρίου Καρτερ δεν εγκριθηκε την ξαναστειλε πισω σαν τροπολογια. Και η διαφορα της νεας προτασης ηταν οτι περιλαμβανε τον τρο μερο ορο να χρειαζεται ο προεδρος να διαβεβαιωνει Βουλη και Γερουσια οτι η Τουρκια ενεργει με καλη θεληση Δεν ειναι δικαιο ομως να κατηγορουμε τον κυριο Καρτερ γιατι ο ανθρωπος κανει οτι του υπαγορευουν τα αφεντικα του.

Η αντιδραση της αρχουσας ταξης.

Οπως θα μπορουσε να προβλεψει κα θε συνειδητοποιημενος -ταξικα και πολιτικα- ανθρωπος, η αντιδραση της αρχουσας ταξης ηταν χλιαρωτατη και καθαρα ακαδημαικης φυσης. Κι'ουτε μπορουσε να συνεβαινε διαφορετικα γιατι θαταν παραξενο ο δουλος να αυθαδιαζει τον αφεντη του. Αν αναλογιστουμε οτι οι προσφυγικοι οικισμοι κτιζονται με αμερικανικα κεφαλαι που διδονται με • μορφη δωρεαν βοηθειας δεν ειναι και δυσκολο να κατανοησουμε την σταση της αρχουσας ταξης στο θεμα αυτο. Η αντιδραση λοιπον της αστικης ταξης ηταν να μας πει οτι θα περιμενουμε να εφαρμοστουν οι "οροι" που εθεσαν τα νομοθετικα σωματα, οτι οι ΕΠΑ "αναλαμβανουν τεραστιες ευθυνες"

Ολογος που αντεδρασε τοσο χλιαρα η αστικη ταξη ειναι - οσο κι'αν δεν το παραδεχοντια οι αστοι- ταξικος . Ο πολεμος του 74 ερριξε στο νοτιο τμημα της νησου χιλιαδες προσφυγες που αν ηταν συνειδητοποιημενοι μπορουσαν να ανατρεχουν καταστασεις σε βαρος της αρχουσας ταξης και να φερουν μεγαλες και μικρες κοινωνικες μεταβολες. Ετσι πρεπει με καθε θυσια η μαζα αυτη ν' αποπροσανατολιστει απο τα φλεγοντα προβληματα της. Αλλωστε η ανθρωπινη αυτη μαζα αποτελουσε θειο δωρο για τη ταξη τη κεφαλαιοκρατικη μια και αποτελουσε μια θαλασσα φτηνου εργατικου δυναμικου διατεθειμενη μεσα στην απελπισια της να δουλεψει με μεροκαματα πεινας. Ετσι, αντι για οργανωμενο αγωνα που δεν συμφερε στους αστους γιατι μπορουσε να εχει κοινωνικες προεκτασεις αρχισε η εκστρατεια αποπροσανατολισμου του λαου.Το πρωτο βημα αυτης της εκστρατειας ηταν το ριξιμο τού κουφιου συνθηματος του "μακροχρονιου αγωνα". Βεβαια ουδεποτε εγινε το παραμικρο για υλοποιηση του συνθηματος. Ομως μ'αυτο εξαπατηθηκε ο λαος για δυο τουλαχιστο χρονια. Οταν λοιπον η καραμελα του μακροχρονιου εξαντληθηκε (μαλλον μπηκε για να χρησιμοποιηθει ξανα οταν χρειαστει. Τελευταια το ξαναθυμηθηκε ο διαττοντας αστερας της κυπριακης πολιτικης σκηνη κυριος προεδρος της Βουλης) επρεπε να βρεθη η δευτερη καραμελα. Σαν τετοια λοιπον χρησιμοποιηθηκε η υποθεση της απαγορευσης. Απο το 1976 χρησιμοποιηθηκε κι'αυτη για να αποπροσανατολιστει ολαος. Στην αρχη οι λακεδες των αμερικανων στην Κυπροπροσπαθησαν να σερβιρουν στο λαο την εντυπωση οτι η αμερικη ειναι υπερ μας. Ο τοτε υποψηφιος για το προεδρικο αξιωμα κυριος Καρτερ δεν εχανε ευκαιρια να πετα μπουρδες για επιστροφη των προσφυγων μολις αυτος εκλεγει, για δικαιη λυση και αλλα παρομοια. Και ο αστικος τυπος εδινε ευρυτατη δημοσιοτητα στις υποκρισιες του Καρτερ. Καποτε αυτος βγηκε προεδρος, μετα εκδηλωθηκε ανοικτα και καθαρα εναντιον των ελληνικων θεσεων στο Κυπριακο αλλα η αρχουσα ταξη συνεχισε το βιολι της οτι εχουμε φιλους στη Γερουσια και τη Βουλη κλπ. Μετα στρεφονται και τα νομοθετικα σωματα εναντιον μας αλλα οι αστοι λακεδες απτοητοι περιμενουν λυση απο τη " Υπερατλαντικη δημοκρατια" οπως ευφημιστικα ονομαζουν τη χωρα των αφενταδων τους. Τελικα φαινεται οτι το σηριαλ "εμπαργκο-φτανει κι'αυτο στο τελος αλλα οχι βεβαια και ο εμπαιγμος του λαου.

Αντωνης Πιπερης.

από τον σοφοκλή ρουσο

Τον Αυγουστο του 1968 πριν ακομα οδυτικος καπιταλισμος συνελθει απο τα αποτελεσματα της εξεγερσης του Μαη στη Γαλλια ενα αλλο γεγονος,στην Ανατολικη Ευρωπη,συγκλονισετον κοσμο: η εισβολη στη Τσεχοσλοβακια απο στρατευματα του συμφωνου της Βαρσοβιας.

Το επισημο κομμουνιστικο κινημα διχαστηκε,οδυτικος καπιταλισμος βρηκε καινουργιο οπλο για να κτυπηση ιδεολογικα το σοσιαλιστικο κινημα παρουσιαζοντας την εισβολη σαν αποτελεσμα του""απανθρωπου χαρακτηρα του σοσιαλισμου",οι ηγετες των χωρων της Ανατολικης Ευρωπης και τα πιστα τους Κομμουνιστικα κομματα στον υπολοιπο κοσμο δικαιολογησαν την εισβολη σαν πραξη σωτηρια για το "σοσιαλιστικο" συστημα εναντια στον δακτυλο του ιμπεριαλισμου.

Κανενας ομως απ'αυτους δεν εδωσε μια εξηγηση για το τι πραγματικα οδηγησε στην εισβολη,ποιοι οικονομικοι και πολιτικοι λογοι εσπρωξαν σ'αυτη την κρισή και γιατι η τοσο βιαια αντιδραση απο τους ηγετες της Ανατολικης Ευρωπης.Τοσο οι ηγετες των χωρων της Ανατολικης Ευρωπης οσο και της Δυτικης,μαςθελουν να πιστευουμε(για δικους τους λογους) οτι το συστημα που υπαρχει στην Ανατολικη Ευρωπη ειναι σοσιαλιστικο.Σημερα στη δεκατη επετειο της εισβολης συνεχιζουν την προπαγανδα τους πανω στις ιδιες γραμμες.

Η εισβολη στην Τσεχοσλοβακια δεν ειναι μοναδικο γεγονος.Το 1956 τα Ρωσσικα στρατευματα εισεβαλαν στην Ουγγαρια και επνιξαν στο αιμα την Ουγγαρεζικη επανασταση.Το 1953 εισεβαλαν στην Ανατολικη Γερμανια για να κατα στειλουν εργατικην εξεγερση.Στην Πολωνια το 1956 μια μεγαλη κοινωνικη κριση εφτασε στα προθυρα εργατικης επαναστασης με την δημιουργια εργατικων συμβουλιων.Το 1970 ενα δευτερο κυμα εργατικης αναταραχης ξεσπασε στην Πολωνια.Σημερα σ'ολοκληρη την Ανατολικη Ευρωπη η κατασταση δεν ομαλοποιηθηκε.Οι διαφωνουντες στην Σοβιετικη Ενωση,παρολη την καταπιεση αυξανονται.Τελευταια ειχαμε ακομα και μια προσπαθεια δημιουργιας ανεξαρτητης συντεχνιας.Στην Πολωνια εχουμε καθε λιγο εργατικες απεργιες,στην Τσεχοσλοβακια η αντιπολιτευση εμφανιζεται πιο εντονα με την Χαρτα 77 και τις ομαδες πολιτικης μουσικης.

Τι συμβαινει στις Ανατολικες χωρες;" Σοσιαλισμος ή'κατι αλλο;



Στη φωτογραφια. Πθλωνοι εργατες μπαινουν με την βια στα μαγαζια για να παρουν τροφιμα.Γκτανσκ 1970.

ΚΟΥΡΟΝ ΚΑΙ ΜΟΤΖΕΛΕΦΣΚΙ
ΕΚΔΟΣΗ ΕΞΑΝΤΑΣ

ανοικτη επιστολη στο ενιαιο εργατικο κομμα πολωνιας

Συμφωνα με το επισημο δογμα ζουμε σε μια σοσιαλιστικη χωρα. αυτη η αποψη στηριζεται στην ταυτιση της Κρατικης ιδιοκτησιας των μεσων παραγωγης με την κοινωνικη ιδιοκτησια τους. Υποτιθεται πως η πραξη της εθνικοποιησης,μετεφερε την βιομηχανια τις μεταφορες και τις τραπεζες στην κοινωνικη ιδιοκτησια και πως εξ'ορισμου οι σχεσεις που στηριζονται στη κοινωνικη ιδιοκτησια ειναι σοσιαλιστικες.

Αυτο ηχει σαν μαρξιστικη λογικη. Στην πραγματικοτητα ομως εισαγει μια εννοια θεμελιακα ξενη στο μαρξισμο συγκεκριμενα,φορμαλιστικη,νομικη αντιληψη της ιδιοκτησιας.Η εννοια της κρατικης ιδιοκτησιας μπορει να κρυβει διαφορετικα κοινωνικα περιεχομενα,αναλογα με τον ταξικο χαρακτηρα του Κρατους.Ηιστορια γνωριζει παραδειγματα κοινωνιων που αποτελουνταν απο ανταγωνιστικες ταξεις ενω ταυτοχρονα ηΚρατικη μορφη ιδιοκτησιας των μεσων παραγωγης ηταν η Κυριαρχη μορφη ιδιοκτησιας (ο ασιατικος τροπος παραγωγης).

Η κρατικη ιδιοκτησια των μεσων παραγωγης ειναι μονο μια μορφη ιδιοκτησιας: ηιδιοκτησια ανηκει στις κοινωνικες ομαδες,που ελεγχουν το Κρατος. Σε ποιον ανηκει η εξουσια στο κρατος μας; Σε ενα κομμα πρακτικα μονοπωλιακο,το ενιαιο Πολωνικο εργατικο Κομμα... (6.12)

Ετσι αρχιζει το βιβλιο των Κουρον και Μοτζελεφσκι που γραφτηκε το 64 λιγο πριν απο την φυλακιση των συγγραφεων απο το Πολωνικο Κρατος. Οταν γραφτηκε δεν ειχε σκοπο να παρουσιαστη σαν βιβλιο αλλα σαν πολιτικη πλατφορμα μεσα στις οργανωσεις του Πολωνικου Κομματος. Γι αυτο το λογο το βιβλιο δεν αποτελει πηγη πληροφορησης για το τι συμβαινει στην Πολωνια.Κανει βασικα μια αναλυση της Πολωνικης κοινωνιας και προσφερει εναλλακτικες λυσεις.Απευθυνεται πανω απ'ολα στους Πολωνους διανοουμενους Μαρξιστες που ειδαν το συστημα που ζουσαν μεσα δεν ειχε σχεση με το σοσιαλισμο που οραματιζονταν.

Το βιβλιο ασχολειται κυρια με τη φυση της παραγωγης και τις σχεσεις που εχουν οι ταξεις της Πολωνικης Κοινωνιας με την παραγωγη.

ΕΛΕΓΧΟΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

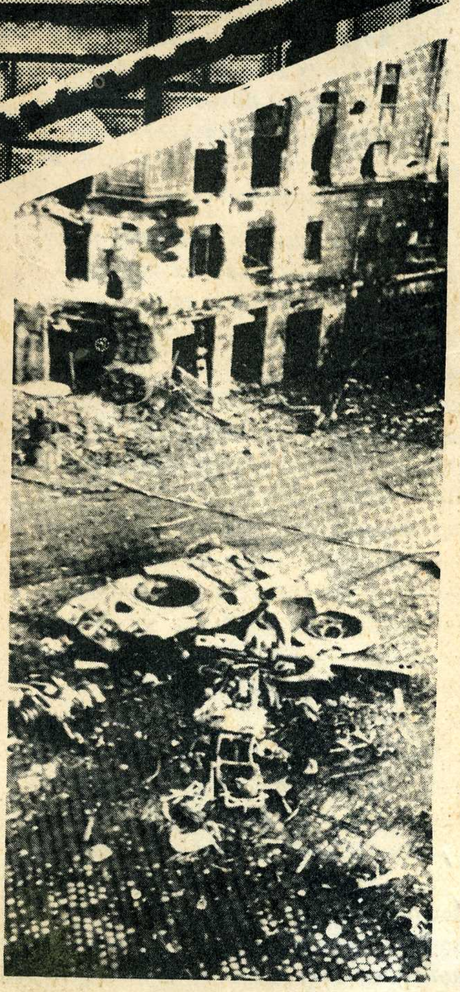
"Καθε κυριαρχη ταξη καθοριζει το στοχο της κοινωνικης παραγωγης. Ο καθορισμος αυτος βεβαια γινεται στα πλαισια των συμφεροντων της ταξης, δηλαδη με σκοπο την ενισχυση και διευρυνση της κυριαρχιας της πανω στην κοινωνια και την παραγωγη...Η μονιμη λοιπον φροντιδα ενος καπιταλιστα ειναι η διευρυνση δηλαδη η συσσορευση του κεφαλαιου του. Πραγματι η συσσωρευση αυτη αποτελει εκφραση του κεφαλαιου και της τασης του για επεκταση. ... Σκοπος της παραγωγης δεν ειναι για τον καπιταλιστα η αποκτηση τόυ υπερ-προιοντος με τη φυσικη του μορφη αλλα το μεγιστο κερδος δηλαδη η πιο μεγαλη δυνατη διαφορα αναμεσα στο κοστος παραγωγης (δαπανες για μηχανηματα πρωτες υλες και εργατικη δυναμη)και στις τιμες της αγορας". (Σελ. 30)

Στο δυτικο καπιταλισμο (που στηριζεται στο ιδιωτικο κεφαλαιο) η ταση για συσσωρευση εκφραζεται με την διοχετευση του προιοντος στην αγορα που φερνει σαν αποτελεσμα τις περιοδικες κρισεις.

"Στο δικο μας συστημα δεν υπαρχουν ιδιωτικα κεφαλαια. Τα εργοστασια, τα ορυχεια, τα χυτηρια και η παραγωνη τους ολη ανοικουν στο κρατος." (Σελ. 30) Το κρατος ομως βρισκεται στον απολυτο ελεγχο της πολιτικης γραφειοκρατιας(του κομματος). Τα συμφεροντα

.Τσεχοσλοβακια 1968.Καταληψη Ρωσσικου τανκ.





Ουγγαρια 1956.Σπασμενο Ρωσσικο τανκ

αυτης της γραφειοκρατιας ειναι ταυτισ μεν... την αναπτυξη της οικονομιας". .. Η γραφειοκρατια λοιπον τεινει να με γαλωσει να επεκτεινει το μηχανισμο παραγωγης και συσσωρευσης. Εκφραζει το εθνικοκεφαλαιο την επεκτατικη του ταση οπως θα συνεβαινε και με ενα κα πιταλιστα σε σχεση με το ανεξαρτητο κεφαλαιο του.

...Ποιος ειναι ο ταξικος στοχος της παραγωγης; Δεν ειναι το επιχειρησιακο οφελος αλλα το υπερ-προιον σε πανεθνι κηκλιμακα. Η γραφειοκρατια διαχειριζε αι τις πηγες της συσσωρευσης καθως αι καθε δαπανη που προοριζεται στη διατηρηση και εδραιωση της ταξικης της κυριαρχιας της (Σελ 32)

Η εργατικη δυναμη και η αγροτικη παρ γωγη ειναι τα μονα που δεν ανηκουν την γραφειοκρατια. Γι αυτο χρειαζετ ι να τα αγοραση ειτε με την παροχη α γαθων και υπηρεσιων ειτε οσον αφορα τους αγροτες με την παροχη μηχανημα των και λιπασματων η "...Ετσι η τιμη της εργατικης δυναμης κατευθυνεται στη παραγωγη καταναλωτικων αγαθων, στην πα ραγωγη καταναλωτικων αγαθων, στην κατα σκευη κατοικιων, βρεφοκομειων, νοσοκομ ειων κ.λπ.Και στην παραγωγη μηχανων και λιπασματων για την γεωργια. Χοντρι κα αυτο αποτελει τον λεγομενο τομεα Β Οπως ειδαμε η εργατικη δυναμη ειναι το μονο στοιχειο της παραγωγικης δια δικασιας που δεν ανηκει στην γραφειοκ ρατια.

Η πληρωμη αυτης της εργατικης δυναμης δηλαδη η παραγωγη του τομεα Β ειναι λοιπον απο την σκοπια της γραφειοκρατ ιας, το μονο εξοδο στο οποιο πρεπει να υποβληθει για να συμπληρωθει η παραγω γη και να δημιουργηθη το

Εχοντας την ταση να αντλησει οσο το δυνατον περισσοτερο υπερπροιον, η γρα φειοκρατεια συγκρατει το παραπανω εξο δο σε οσο το δυνατο χαμηλοτερα επιπε δα. Για την γραφειοκρατια σαν ταξη η παραγωγη για την καταναλωση αποτελει αναγκαιο κακο, η δε παραγωγη για την παραγωγη αναγκαιο κακο..."(σ.33)

Βλεπουμε δηλαδη σε ολες τες χωρες της Ανατολικης Ευρωπης μια ανισομερη αναπτυξη της παραγωγης στον τομεα των μεσων παραγωγηςσε βαρος των καταναλω τικων αγαθων. Παραλληλα ενα μεγαλο με ρος της υπεραξιας παει για την διατη ρηση των κα ταπιεστικων μηχανισμων (αστυνομιας, στρατου, γραφειοκρατιας)

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΞΟΥΣΙΑ

Στο καπιταλιστικο συστημα η πολιτι κη εξουσια βρισκεται στα χερια της κυ ριαρχης οικονομικα ταξης, της καπιταλ ιστικης . Το ιδιο συμβαινει και σε κα θε ταξικη κοινωνια. Η μορφη της διακυ

βερνησης εξαρτάται απο το πια ταξη κυβερνα. Στον καπιταλισμο ειναι η αστικη δημοκρατια, στην φεουδαρχια η απολυταρχια. Σε συστημα εργατικης εξουσιας ειναι η εργατικη δημοκρατια. Απο τα ιστορικα παραδειγματα και τες βασικες αρχες του μαρξισμου μπορουμε να πουμε οτι η εργατικη δημοκρατια εκφραζεται με τα εργατικα συμβουλια.

Τι συμβαινει στες Ανατολικες χωρες "...Σε ποιον ανηκει η εξουσια στο κρατος μας; Σ'ενα κομμα πρακτικο μονοπωλιακο, το Ενιαιο Πολωνικο Εργατικο Κομμα. Ολες οι αποφασεις-κλειδια παιρνονται πρωτα στο κομμα και μονο μετα στα επισημα οργανα της κρατικης εξουσιας. Καμια σημαντικη αποφαση δεν μπορει να παρθει και να πραγματοποιηθει χωρις προηγουμενη εγκριση απο τις κομματικες αρχες.Αυτος ειναι ο λεγομενος ηγετικος ρολος του κομματος και επειδη το μονοπολιακο κομμα θεωρει οτι εκπροσωπει τα συμφεροντα της εργατικης ταξης,η εξουσια του υποτιθεται πως εξασφαλιζει την εξουσια της εργατικης ταξης.

Αν ομως προτιμησουμε να μην κρινουμε το συστημα απο τις αποψεις και δηλωσεις των αξιωματουχων του θα πρεπει να δουμε την δυνατοτητα επιροης εχει η εργατικη ταξη πανω στις αποφασεις της κρατικης εξουσιας

Εξω απο το κομμα καμμια.Το κυριαρχο κομμα απολαμβανει το μονοπωλιο της εξουσιας Η εργατικη ταξη δεν μπορει να οργανωνει αλλα κομματα ...
...Για την επιβολη αυτης της απαγορευσης υπαρχει ολη η κρατικη μηχανη που με τα διοικητικα της σωματα την πολιτικη αστυνομια τα δικαστηρια και τις πολιτικες οργανωσεις κατω απο τη καθοδηγηση του κομματος προλαβαινει καθε αποπειρα αμφισβητησης του ηγετικου ρολου του κομματος.."(σ.13)

Αν ενας δεν μπορει να επηρεασει απο εξω μπορει μηπως να επηρεασει σαν μελος του κομματος;"... Ολες οι φραξιες, πολιτικες συσπειρωσεις ή οργανωμενες τασεις, απαγορευονται. Το απλο μελος εχει δικαιωμα δικης του αποψης αλλα στερειται του δικαιωματος οργανωτικης συνδεσης γυρω απο ενα κοινο προγραμμα...
Αναγκαστικα λοιπον η μονη πηγη πολιτικης πρωτοβουλιας ειναι η κομματικη ηγεσια, ο μηχανισμος που οπως καθε μηχανισμος, ειναι δομημενος κατα τροπο ιεραρχικο. Οι πληροφοριες κυκλοφορουν απο τα κατω προς τα πανω οι αποφασεις και η γραμμη απο τα πανω προς τα κατω ...(σ.14)

Η ελιτ του κομματος αποτελει στην ουσια και την ελιτ των συντεχνιων, της αστυνομιας, του στρατου, της πολιτικης γραφειοκρατειας. Ετσι βλεπουμε το συστημα να λειτουργει με βαση ενα κεντρο την ηγεσια του κομματος. Δεδομενου οτι και ο ελεγχος της παραγωγης βρισκεται στα χερια της γραφειοκρατειας βλεπουμε οτι το συστημα στην Πολωνια και στις ανατολικες χωρες γενικα καθε αλλ παρα εργατικη δημοκρατια ειναι.

ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ

Εκμεταλευση σημαινει το να παιρνει καποιος αλλος εκτος απο τον παραγωγο την υπεραξια απο την παραγωγη. Στον δυτικο καπιταλισμο ειναι φανερο, ο καθε καπιταλιστας ατομικα και το κρατος τους συλλογικα παιρνουν την υπεραξια και την χρησιμοποιουν για τα συμφερον τα τους.
"Παραγωγος του εθνικου εισοδηματος στη βιομηχανια ειναι ο εργαζομενος, με τη ευρυτερη εννοια του ορου, δηλαδη το συνολο των εργαζομενων που προετοιμαζουν, εκτελουν και εξασφαλιζουν την τεχνικη διαδικασια της παραγωγης κατα συνεπεια εκτος απο τους αμεσους ή εμμεσους εργατες παραγωγους και οι μηχανικοι και τεχνικοι, με αλλα λογια και η τεχνικη ιντελλιγκεντσια...
...στη γεωργια παραγωγικους εργατες αποτελουνοι ανεξαρτητοι αγροτες, οι αγροτες των ΠΡΓ(κρατικα αγροκτηματα) τα λιγοστα στη χωρα μας μελη των παραγωγικων συναιτερισμων και στον αστικο τομεα της μικροπαραγωγης αντικειμενων καθημερινης χρησης, οι βιοτεχνιες,(σ, (σ.16-17)

Ενα μερος του προιοντος τωνπαραγωγων αυτων παει για τη συντηρηση τους και την διατηρηση της ικανοτητας τους σαν παραγωγους (διατροφη, στεγη, μορφωση, υγεια). Το υπολοιπο που παει; Συμφωνα με τις στατιστικες (επισημες) οι μισθοι αυξηθηκαν κατα 50% αποτο 1937 μεχρι το 1960. Ομως η παραγωγη αυξηθηκε κατα 9 φορες περισσοτερο. Επιπλεον "...ο σημερινος μεσος μισθος στη χωρα ειναι τετοιος που δεν καλυπτει το μινιμουμ επιβιωσης για το ενα τεταρτο των εργατικων οικογενειων.
...και για 13% απ' αυτες μολις φτανει το επιπεδο αυτο..
...Αυτο σημαινει οτι ο μισθος στη χωρα μας ανταποκρινεται τη στιγμη αυτη στο ελαχιστο οριο διαβιωσης..."(σ.22)

Συμφωνα με μια ερευνα το 1962 ο μεσος εργατης παρηγαγε προιοντα καθαρης αξιας 71,000 ζλοτι και πηρε μισθο 22,000. Δυο περιπου τριτα υπεραξια. Εφοσον ο εργατης δεν εχει ελεγχο στην παραγωγη, στην πολιτικη εξουσια και ουτε καν δικαιωμα ανεξαρτητης οργανωσης η υπεραξια αποσπαται με την βια απο αυτους που κυβερνουν που παει;
α)συσσωρευση
β)συντηρηση του καταπιεστικου μηχανισμου
γ)συντηρηση της τεχνολογιας, επιστημων και εκπαιδευσης
δ)για την κουλτουρα και λογοτεχνια (μερος του επικοδομηματος)
ε)υπηρεσιες - υγεια, αναψυχη, παιδικοι σταθμοι.

Βλεπουμε οτι ολοι οι τομεις εφοσο η εργατικη ταξη δεν εχει τον ελεγχο εχουν σαν στοχο ειτα την αναπτυξη της παραγωγης ειτε την διατηρηση του στατους κβο, ειτε την αναπαραγωγη της εργατικης δυναμης. Δηλαδη ο εργατης ειναι το ιδιο αποξενωμενος απο το υπερπροιον οσο και ο εργατης της δυσης.

"Στη χωρα μας σε ποιον πουλαει την εργατικη του δυναμη ο εργατης; Σε αυτους που κατεχουν τα μεσα παραγωγης, δηλαδη την κεντρικη πολιτικη γραφειοκρατεια. Γι αυτο τον λογο, η κεντρικη πολιτικη γραφειοκρατεια αποτελει κυριαρχη ταξη: εχει την αποκλειστικη εξουσια στα βασικα μεσα παραγωγης, αγοραζει την εργατικη δυναμη της εργατικης ταξης της αποσπα με τη βια και τον οικονομικο καταναγκασμο το υπερπροιον, το οποιο εκμεταλευεται σε σκοπους ξενους ή εχθρικους προς την εργατικη ταξη, δηλαδη για την ενισχυση και διευρυνση της εξουσιας της πανω στην παραγωγη και την κοινωνια. Αυτη ειναι στη χωρα μας η κυριαρχη μορφη στις σχεσεις ιδιοκτησιας, η βαση των παραγωγικων και κοινωνικων σχεσεων."(σ.28

Μεχρις εδω εχουμε αναφερθει μονο στο μισο βιβλιο. Στη συνεχεια το βιβλιο ασχολειται με την προελευση του συστηματος τις κρισεις του και την επαναστατικη υπαλλαχτικη λυση. Τελειωνει παραθετοντας το προγραμμα των συγγραφεων.

Η τυχη των συγγραφεων ειταν η καταληξη τους στην φυλακη για 3 και 3,5 χρονια. Σημερα τουλαχιστον ο ΚΟΥΡΟΝ βρισκεται παλι στην πολιτικη σκηνη της Πολωνιας οπου εκδιδει μια παρανομη εφημεριδα με κυκλοφορια γυρω στις 40,000.

Οπως και στην Δυση ένας αυξανομενος αριθμος απο διανοουμενους και εργαζομενους περνα ενεργα στην αμφισβητηση του συστηματος. Δεν ειναι πια ουτοπια η επανασταση. Το επαναστατικο κινημα παιρνει σαρκα και οστα.

Το βιβλιο αυτο ειναι περα απο καθε αμφιβολια ενα μεγαλο βοηθημα για καθε αγωνιστη. Απλα γραμενο, περιεκτικο και φτηνο,(£1) πρεπει να διαβαστει απο το καθενα.